

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนการอ่าน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรม
การแสดงบทบาทสมมติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครู

ปริญญานิพนธ์

ของ

บงกช สัมพันธ์

ห้องสมุดวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- 8 ส.ย. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กันยายน 2529

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

176823

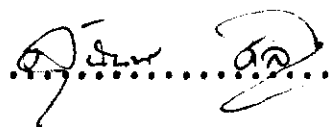
คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปัญหานี้พนธ์
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

.....ศาสตราจารย์ รัตนาพร.....ประธาน

.....ศาสตราจารย์ รัตนาพร.....ประธาน

..........กรรมการ

..........กรรมการ

..........กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อยด้วยดี เพราะได้รับความช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งจาก ผศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ผศ.สุนันท์ ศลโกสุม และ ดร.พัชรประภา อกุลวิทย์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ ผศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ผศ.สุนันท์ ศลโกสุม ดร.พัชรประภา อกุลวิทย์ ดร.สุจิตา เจียมศิริ และ ผศ.จิราภรณ์ บุญส่ง ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบคุณผู้อำนวยการโรงเรียนเคหะปัตตานยานุกูล ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดภาษาอังกฤษ หัวหน้าฝ่ายวิชาสามัญ ตลอดจนอาจารย์ท่านอื่น ๆ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ และขอขอบคุณนักเรียนโรงเรียนเคหะปัตตานยานุกูล อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณอาจารย์โสภาพร พรหมณี และอาจารย์สุรัชยา นันทกุล และขอขอบคุณนักเรียนโรงเรียนเบญจมราชูทิศ อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบคุณ คุณสุวัฒน์ กมลรัตน์ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการเรียบเรียงเอกสารที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

ขอขอบคุณพี่ เพื่อนและน้อง ๆ ทุกคนในวิชาเอกการมัธยมศึกษา ที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจด้วยดีตลอดมา

ท้ายที่สุดนี้ ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร.อุดม รัตนากร และน้อง ๆ ของผู้วิจัยที่ได้ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตั้งแต่เริ่มศึกษาจนสำเร็จการศึกษา

ความดีของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศแด่ดวงวิญญาณของบิดา-มารดา ผู้ล่วงลับไปแล้ว

บงกช สัมพันธ์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ	8
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
	เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน	11
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ ...	19
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	44
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมด้านบุคลิกภาพเกี่ยวกับ -	
	แสดงตัว	51
	สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	58
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	59
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	59
	การสร้างแผนการสอนของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง	60
	การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	63
	แบบแผนการทดลองและการดำเนินการทดลอง	70
	การวิเคราะห์ข้อมูล	73
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	73

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	76
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	76
ลำดับชั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล	76
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	77
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	83
ความมุ่งหมายของการศึกษา	83
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	84
วิธีดำเนินการวิจัย	84
การวิเคราะห์ข้อมูล	86
สรุปผลการวิจัย	86
อภิปรายผล	87
ข้อสังเกตและปัญหาที่พบในการวิจัย	91
ข้อเสนอแนะ	91
บรรณานุกรม	94
ภาคผนวก	105

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

- 1 คำสถิติพื้นฐานของผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติ
กับการทำกิจกรรมตามคู่มือครู 77
- 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวที่เรียนโดยใช้
กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครู .. 78
- 3 คำสถิติพื้นฐานของคะแนนความสนใจในการเรียนการอ่าน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดง
บทบาทสมมุติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครู 80
- 4 เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของ
นักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวที่เรียนโดยใช้
กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครู .. 81

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้กันทั่วโลกและเป็นภาษาที่มีบทบาทสำคัญต่อวิถีชีวิตของคนหลายชาติหลายภาษาทั้งทางด้านการเมือง การค้าขายและการศึกษา ความรู้เกี่ยวกับวิชาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ก็เผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษจนได้ชื่อว่า เป็นภาษาสากลของโลก (Delury. 1978 : 204) ในประเทศไทยก็ยอมรับกันว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ได้รับความนิยมสูงสุด (พัฒน์ น้อยแสงศรี 2525 : 215)

ดังนั้น หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษของไทยพุทธศักราช 2521 และ 2524 จึงได้กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะทั้งสี่คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่ง กาญจนวัลย์ ชุ่มใจ (กาญจนวัลย์ ชุ่มใจ 2525 : 1) ได้แสดงความคิดเห็นว่าในบรรดาทักษะทั้งสี่นี้ ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดและสามารถใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้มากกว่าทักษะอื่น เช่น การอ่านป้ายประกาศโฆษณา ป้ายรถประจำทาง หนังสือพิมพ์ รายการอาหาร ฯลฯ และ ฮาฟเนอร์ (Hafner. 1977 : 4) มีความเห็นว่าการอ่านทำให้ผู้อ่านฉลาดขึ้น มีความคิดกว้างขวางขึ้นในหลาย ๆ ด้าน นอกจากนี้ไบรท์และแมคเกรเกอร์ (Bright and Mc Gregor. 1976 : 52) กล่าวว่าถ้าใครมีการอ่านน้อยที่นั่นย่อมเกิดการเรียนรู้น้อยซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ สมศักดิ์ บุญสาธิต (สมศักดิ์ บุญสาธิต 2520 : 3) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะนำไปสู่ความรู้ทั้งหมดทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้ ความคิด อุดมคติและค่านิยมต่าง ๆ การเรียนในระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับสูงจำเป็นต้องอาศัยการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียน และการอ่านยังเป็นทักษะที่จำเป็นเมื่อจบการศึกษาในโรงเรียนไปแล้ว เพื่อใช้ในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมทางด้านวิชาการหรือวิชาชีพตลอดจนทำให้เกิด

ความเพลิดเพลินในยามว่าง นอกจากนี้การอ่านยังมีความสำคัญยิ่งต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ ดังที่ สตีเวนสัน (Stevenson. 1973 : 10) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญต่อตัวนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมากกว่าทักษะด้านอื่น

จึงกล่าวได้ว่าการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาและการดำรงชีวิตของคน ฉะนั้น ในการเรียนการสอนวิชาการอ่านครูควรตระหนักถึงความสำคัญของทักษะอ่านและพยายามหาเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดกิจกรรมประกอบการอ่าน เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การสอนอ่านตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ถือว่าการอ่านเป็นกระบวนการสื่อความหมายของความคิด อารมณ์ และความรู้สึกต่าง ๆ ซึ่งผู้เขียนต้องการจะถ่ายทอดไปยังผู้อ่าน (Dechant. 1985 : 5) การอ่านจึงมิได้เป็นทักษะที่ใช้กลไกทางร่างกายเท่านั้น หากแต่เป็นกระบวนการที่ต้องใช้ความคิดอย่างลึกซึ้ง (ประเทิน มหาจันทร์ ม.ป.ป. : 89) เป้าหมายหลักของการสอนอ่านในทุกระดับคือการสอนให้ผู้อ่านสามารถคิดและตอบสนองต่อสิ่งที่ตนอ่านได้ การอ่านไม่ได้หมายถึงการที่ผู้อ่านออกเสียงคำได้หรือตอบคำถามได้ถูกต้องเท่านั้น แต่จะต้องเข้าใจความหมายของสิ่งที่ตนอ่านอีกด้วย (ศิริรัตน์ นิละคุปต์ 2526 : 15) ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ ตรีเชีย (Tricia. 1982 : 74) ที่กล่าวว่าความเข้าใจในการอ่าน (Comprehension) ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการตอบคำถามให้ถูกต้องเท่านั้น

จากการพิจารณาสภาพการเรียนการสอนและศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาพบว่าประสิทธิภาพด้านการอ่านของนักเรียนยังไม่บรรลุตามเป้าหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยของ สมเชาว์ ชาคินฤคม (สมเชาว์ ชาคินฤคม 2527 : 56) สรุปไว้ว่าการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีปัญหาด้านการสรุปความ การประเมินเจตคติของผู้เขียน และทราบถึงอารมณ์ของเรื่อง นอกจากนี้ผลการวิจัยของประภาศรี ตั้งบรรเรจิกสุข

(ประกาศรี ทั้งบรรเจิดสุข 2526 : 56) สรุปไว้ว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โปรแกรมภาษาอังกฤษในจังหวัดชัยนาทเป็นจำนวนมากยังไม่มีความสามารถในการอ่านให้เข้าใจอย่างแท้จริง และจากประสบการณ์ในการสอนของผู้วิจัยพบว่าการอ่านเนื้อเรื่องในแบบเรียนหรือข้อความที่กำหนดให้นักเรียนมุ่งที่จะอ่านเพื่อตอบคำถามท้ายบทเท่านั้น นักเรียนยังขาดความสามารถในการคิดหาเหตุผล ไม่เข้าใจพฤติกรรมและลักษณะนิสัยตัวละคร ไม่สามารถแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ตลอดจนไม่สามารถนำเนื้อหาจากเรื่องมาใช้ในการสร้างจินตนาการและแสดงออกได้

เพื่อที่จะแก้ปัญหาดังกล่าวนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษได้พยายามศึกษาเกี่ยวกับเทคนิควิธีสอนและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาให้ดีขึ้น รูปแบบหนึ่งของการจัดกิจกรรมเสริมการอ่านที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อเรื่องได้อย่างลึกซึ้งคือการใช้บทบาทสมมติ ดังที่ อรอนงค์ หิรัญบุรณะ และสุภาณี เทียรเจริญ (อรอนงค์ หิรัญบุรณะ และสุภาณี เทียรเจริญ 2525 : 35) ได้ให้เหตุผลว่าการสร้างสถานการณ์สมมติทำให้ผู้เรียนต้องสวมบทบาทของตัวละครในสถานการณ์ที่กำหนดจะช่วยทำให้เขาเกิดจินตนาการและแรงบันดาลใจที่จะนำทักษะทางภาษาที่ได้เรียนรู้มาใช้ในการแสดงออกเพื่อการสื่อสารแสดงความคิดเห็น เน้นความรู้สึกและบทบาทต่าง ๆ ตามที่ต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ยอว์คีย์ (Yawkey. 1979 : 121) ที่กล่าวว่าการเล่นบทบาทสมมติเป็นการช่วยพัฒนาภาษาให้กับเด็กเป็นการเพิ่มบทบาทของการคิดสื่อสารที่ดี ดังที่ เฮย์คราฟ (Haycraft. 1978 : 87) ได้แสดงความเห็นว่าขณะแสดงบทบาทผู้เรียนสามารถบทบาทที่กำลังแสดงเป็นโลบิคมิงบุคคลิกภาพส่วนตัวได้ ตลอดจนทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานกับการแสดงตามบทบาทที่ได้รับมอบหมาย และสุไร พงษ์ทองเจริญ (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2525 : 199 - 201) ได้ให้ข้อเสนอแนะที่สอดคล้องกันว่าการแสดงบทบาทสมมติจะทำให้นักเรียนไม่อายที่จะพูดเพราะขณะนั้นตนแสดงในฐานะเป็นคนอื่น นักเรียนจะกล้าพูดและสนุกต่อการได้เล่นละคร ภายหลังการสอนอ่านในใจและสอบถามความเข้าใจแล้ว ครูอาจจะให้แสดงบทบาทสมมติตามบทอ่านเพราะจะ

เป็นการช่วยให้นักเรียนสนุกสนานในเรื่องที่เรียน ช่วยให้รู้จักวางคนให้เหมาะกับบทบาทที่แสดงและทำให้เข้าใจเรื่องที่แสดงดีขึ้น (อุคม กำแหงหาญ 2522 : 37)

จะเห็นได้ว่าการสอนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติเป็นวิธีที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มอย่างจริงจังซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ กล้าพูด กล้าแสดงออก อันจะทำให้การเรียนการสอนได้ประโยชน์อย่างเต็มที่ (อรอนงค์ หิรัญบุรณะ และสุภาณี เทียรเจริญ 2525 : 41) และช่วยเพิ่มพูนทักษะในด้านการฝึกภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร (Ur. 1981 : 9 - 10) ดังนั้นการสอนโดยการแสดงบทบาทสมมติจึงเป็นวิธีสอนที่ฝึกผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยครูมีบทบาทเป็นเพียงผู้ให้คำอธิบายและเป็นผู้สังเกตการณ์ดังที่ ลิฟวิงสโตน (Livingstone. 1983 : 6) กล่าวว่า ขณะเรียนนักเรียนจะเป็นผู้ที่มีอิสระในการแสดงบทบาทอย่างเต็มที่โดยไม่มีครูเข้ามาเกี่ยวข้องโดยการออกคำสั่งหรือให้คำแนะนำ วิธีการดังกล่าวนี้จึงน่าจะส่งผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียนด้วย เพราะในการแสดงบทบาทสมมตินี้ผู้เรียนจะต้องร่วมกันคิด ร่วมกันอภิปรายและร่วมกันแสดงออกในอันที่จะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียนด้วย

การจัดกิจกรรมที่น่าสนใจจะเป็นสิ่งดึงดูดให้ผู้เรียนมีความสนใจในบทเรียนมากขึ้นดังที่ ประคัม เรืองมาลัย (ประคัม เรืองมาลัย 2519 : 113) กล่าวว่า ความสนใจเป็นแรงกระตุ้นที่สำคัญของการเรียน และสำเร็จ บุญเรืองรัตน์ (สำเร็จ บุญเรืองรัตน์ 2524 : 7) ก็ได้แสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าความสนใจเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนตั้งใจเรียน หมกมุ่นในการเรียนและแสวงหาความรู้ได้เป็นอย่างดี ถ้าหากผู้เรียนมีความสนใจต่อครูผู้สอน ต่อกิจกรรมการเรียนการสอนและต่อวิชาที่เรียนก็จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้วย ดังนั้นครูที่สอนภาษาต่างประเทศจึงควรปรับปรุงเทคนิคการสอนอยู่เสมอ เพื่อที่จะสร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิธีการที่จะช่วยพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีความสามารถในการจับใจความ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ บรรยาย

ลักษณะนิสัยตัวละครได้ สามารถนำแนวคิดที่ได้มาสร้างจินตนาการและแสดงออกได้ ทำให้นักเรียนเรียนด้วยความเพลิดเพลินและมีความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะทดลองสอนกับนักเรียน 2 กลุ่ม คือกลุ่มควบคุมเรียนการอ่านโดยทำกิจกรรมตามคู่มือครู กลุ่มทดลองเรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวที่เรียนโดยใช้กิจกรรมทั้งสองอย่างนี้ เพื่อศึกษาว่ากิจกรรมชนิดใดจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษได้ดีกว่ากัน และจะได้ใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครู
3. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ของกิจกรรมในการสอนการอ่านโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครูกับบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวของนักเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางสำหรับครูภาษาอังกฤษในการพัฒนาวิธีสอนทักษะการอ่านโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมมากที่สุด และช่วยเพิ่มพูนทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียน และเพื่อเป็นแนวทางใหญ่ที่เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษได้พิจารณาว่า

วิธีการนี้ไปปรับปรุงเพื่อใช้กับการสอนทักษะอื่นในระดับชั้นต่าง ๆ ตามความเหมาะสม

2. ผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางให้ครูสามารถเลือกกิจกรรมให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพของนักเรียนเพื่อจะก่อให้เกิดการไปถึงวิธีสอนที่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคลิกภาพอย่างเหมาะสม

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529
แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ โรงเรียนเคหะปัตตนยานุกูล อ.เมือง
จ.ปัตตานี จำนวน 4 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น 180 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529
แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ โรงเรียนเคหะปัตตนยานุกูล อำเภอเมือง
จังหวัดปัตตานี จำนวน 60 คน ได้มาจากการทำแบบทดสอบมาตรฐานวัดบุคลิกภาพ
M.P.I. (The Maudsley Personality Inventory) ทดสอบประชากร
ทั้งหมด แล้วนำผลที่ได้แบ่งประชากรเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว
และกลุ่มที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว ทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random
Sampling) โดยใช้บุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวเป็นชั้นในการสุ่ม สุ่มผู้ที่มีบุคลิกภาพ
เก็บตัวและแสดงตัวเข้ากลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองอย่างละ 15 คน จะได้กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มละ 30 คน รวมทั้งสิ้น 60 คน แล้วใช้วิธีสอนดังนี้

กลุ่มควบคุม เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือแนวการสอนวิชา
การอ่าน 1-2 ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา และ Worksheets
ของ Stuart Matthews.

กลุ่มทดลอง เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติ

3. ระยะเวลาในการทดลอง

กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองใช้เวลาทดลองกลุ่มละ 12 คาบ คาบละ 50 นาที ใช้เวลาในการทดลองประมาณ 6 สัปดาห์ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529

4. จุดประสงค์ของการสอน

- 4.1 แปลความหมายหรือเติมคำศัพท์ให้เหมาะกับบริบทได้
- 4.2 สรุปใจความสำคัญได้
- 4.3 บอกรายละเอียดปลีกย่อยได้
- 4.4 เรียงลำดับเหตุการณ์ได้
- 4.5 ตีความหมายของข้อความที่อ่านได้
- 4.6 บอกลักษณะนิสัยตัวละครในเรื่องได้
- 4.7 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

5. เนื้อหา

ผู้วิจัยทำหน้าที่สอนกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มโดยเลือกเนื้อหาที่สอดคล้องตามจุดประสงค์ของการสอนจากหนังสือแบบเรียน Improve Your Reading ในรายวิชา อ.431 - อ.432 ของ Colin Swatridge บทที่ 3 - 7 และ 9

6. ตัวแปร ตัวแปรที่จะศึกษามีดังนี้

- 6.1 ตัวแปรอิสระได้แก่
 - 6.1.1 วิธีสอน 2 วิธี แบ่งออกเป็น
 - 6.1.1.1 การสอนโดยใช้กิจกรรม การแสดงบทบาทสมมุติ
 - 6.1.1.2 การสอนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู
 - 6.1.2 บุคลิกภาพของนักเรียนแบ่งออกเป็น
 - 6.1.2.1 บุคลิกภาพเก็บตัว
 - 6.1.2.2 บุคลิกภาพแสดงตัว
- 6.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

6.2.1 ผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

6.2.2 ความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติ หมายถึง การเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยเริ่มจากการที่ครูอธิบายความหมายของเรื่องให้นักเรียนเข้าใจโดยใช้คำพูดหรือสื่อการสอนอื่น เช่น รูปภาพ ต่อจากนั้นให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเพื่อแสดงบทบาทสมมุติ ให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่อ่าน ขณะที่กลุ่มหนึ่งกำลังแสดง นักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ต้องบันทึกผลการแสดงลงในใบประเมินผลที่ครูแจกให้ หลังจากจบการแสดงของทุกกลุ่มแล้วครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายและซักถามเกี่ยวกับเรื่องที่แสดง ต่อจากนั้นครูและนักเรียนช่วยกันสรุปใจความสำคัญและสรุปลักษณะนิสัยตัวละครที่สำคัญ แล้วให้ทุกคนเขียนสรุปเรื่องย่อจากการแสดง
2. การเรียนการอ่านโดยทำกิจกรรมตามคู่มือครู หมายถึง การเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมตามคำแนะนำในหนังสือคู่มือแนวการสอนวิชาการอ่าน 1 - 2 ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา และ Worksheets ของ Stuart Matthews โดยเริ่มจากการที่ครูสอนศัพท์ โครงสร้างและรายละเอียดของเนื้อเรื่อง เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อเรื่องตรงกันและสามารถสรุปใจความสำคัญได้ หลังจากนั้นให้นักเรียนทำกิจกรรมตามคำแนะนำในคู่มือแนวการสอนและแบบฝึกหัดใน Worksheets
3. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการใช้คำศัพท์ให้เหมาะสมกับบริบท สรุปใจความสำคัญจากข้อความและเรื่องได้ บอกรายละเอียดปลีกย่อย เรียงลำดับเหตุการณ์ ที่ความหมายจากข้อความที่อ่าน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและบอกลักษณะนิสัยตัวละครในเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ (อ.431)

4. ความสนใจในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง การแสดงความรู้สึกชอบหรือพอใจในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ ความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน ความมานะพยายามในการเรียน ตลอดจนการมองเห็นประโยชน์และคุณค่าของวิชาการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งวัดได้จากแบบสอบถาม วัดความสนใจในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. บุคลิกภาพเก็บตัว (Introvert Personality) หมายถึง คนที่ตัดสินใจโดยยึดตนเองเป็นสำคัญ เป็นคนที่ขาดความยืดหยุ่น ขี้อาย ปรับตัวยาก เป็นคนเงียบ ชอบแยกตัวจากคนอื่น ชอบอ่านหนังสือตามลำพังมากกว่าจะสนทนากับเพื่อน ไม่ชอบความตื่นเต้น ควบคุมอารมณ์ได้ ชัดตรง บางครั้งมองโลกในแง่ร้าย ให้ความสำคัญสูงกับจริยธรรม ซึ่งบุคลิกภาพดังกล่าววัดได้จากคะแนนแบบทดสอบมาตรฐาน วัดบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว M.P.I. (The Maudsley Personality Inventory) ^{ผู้วิจัย} บุคลิกภาพเก็บตัวได้แก่ ผู้ที่อยู่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา (ของคะแนนดิบที่ 20 ลงมา) ซึ่งแบบทดสอบนี้แปลโดย สมทรง สุวรรณเลิศ และคนอื่น ๆ (สมทรง สุวรรณเลิศ และคนอื่น ๆ 2512 : 17 - 29)

6. บุคลิกภาพแสดงตัว (Extrovert Personality) หมายถึง คนที่ชอบสังคมกับคนอื่นและโลกภายนอก ไม่ชอบอ่านหนังสือตามลำพัง ชอบความตื่นเต้นและสนุกสนานรื่นเริง สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ได้ง่าย ไม่เคยวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง เป็นคนกล้าหาญทำอะไรมีจุดหมาย มีข้อมูลให้เห็นมีคำตอบเตรียมพร้อมอยู่เสมอ ชอบการเปลี่ยนแปลง ชอบอิสระมีแนวโน้มที่จะก้าวร้าวและอารมณ์เสื่อง่าย มองโลกในแง่ดีซึ่งบุคลิกภาพดังกล่าววัดได้จากคะแนนแบบทดสอบมาตรฐานวัดบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว M.P.I. (The Maudsley Personality Inventory) ^{ผู้วิจัย} บุคลิกภาพแสดงตัว ได้แก่ ผู้ที่อยู่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ขึ้นไป (ของคะแนนดิบที่ 30 ขึ้นไป) ซึ่งแบบทดสอบนี้แปลโดย สมทรง สุวรรณเลิศ และคนอื่น ๆ (สมทรง สุวรรณเลิศ และคนอื่น ๆ 2512 : 17 - 29)

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยแยกตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน
 - 1.1 ความหมายของการอ่าน
 - 1.2 ความเข้าใจในการอ่าน
 - 1.3 ระดับความเข้าใจในการอ่าน
 2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติ
 - 2.1 ความหมายและประวัติความเป็นมา
 - 2.2 จุดมุ่งหมายและขอบเขตของการสอนโดยใช้บทบาทสมมุติ
 - 2.3 กระบวนการในการใช้บทบาทสมมุติและทฤษฎีการใช้บทบาทสมมุติ
 - 2.4 โครงสร้างของการแสดงบทบาทสมมุติ
 - 2.5 เทคนิคการใช้บทบาทสมมุติในวิชาภาษาอังกฤษ
 - 2.6 ประโยชน์ที่ได้จากการแสดงบทบาทสมมุติในวิชาภาษาอังกฤษ
- และข้อจำกัดของการใช้บทบาทสมมุติ
- 2.7 บทบาทครูและนักเรียนในการใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติ
 - 2.8 ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการสอนภาษาโดยใช้บทบาทสมมุติ
 - 2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนโดยใช้บทบาทสมมุติ
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
 4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมด้านบุคลิกภาพ เก็บตัว-แสดงตัว

เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน

1. ความหมายของการอ่าน ได้มีนักการศึกษาทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ได้ให้คำจำกัดความไว้ดังนี้

การอ่าน คือ การสื่อความระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านโดยมีข้อเขียนเป็นสื่อกลาง หน้าที่ของผู้อ่านคือการค้นหาความหมายจากข้อเขียนนั้น ๆ ผู้อ่านจะเข้าใจข้อความที่อ่าน มากน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น ลักษณะของเรื่องที่อ่าน ประสิทธิภาพร่วมระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนและความสามารถทางด้านภาษา (มานิต บุญประเสริฐ 2526 : 9) ส่วน ประเทิน มหาจันทร์ (ประเทิน มหาจันทร์ ม.ป.ป. : 89) ได้ให้คำจำกัดความที่ต่างออกไปว่าการอ่านมิใช่เป็นเพียงการไขพยางค์ทางกาย เท่านั้น แต่เป็นขบวนการที่ต้องใช้ความคิดอย่างลึกซึ้ง การอ่านจะรวมถึงขบวนการคิด การวัดผล การตัดสินใจ การจินตนาการ การใช้เหตุผล และการแก้ปัญหา ฉะนั้น การอ่านจึงเป็นขบวนการที่สลับซับซ้อนต้องการความพร้อมในหลายด้าน ซึ่งสอดคล้องกับ ความเห็นของ บุสดี สนิสสัยผล (บุสดี สนิสสัยผล 2527 : 111) ที่ได้สรุปไว้ว่า การอ่านมิใช่เป็นเพียงการถ่ายทอดตัวอักษรมาเป็นเสียงหรือมิใช่เป็นเพียงการที่สามารถ มองเห็นคำและแปลสัญลักษณ์ได้เท่านั้น แต่การอ่านเป็นกระบวนการในการสื่อความหมาย ซึ่งรวมถึงการเข้าใจในความหมายของสิ่งที่อ่าน ใ้รับรู้ความคิด ตลอดจนเกิดความรู้สึก อารมณ์และจินตนาการร่วมกับผู้เขียนด้วย อ้อยทิพย์ รุจิเรข (อ้อยทิพย์ รุจิเรข 2524 : 3) ได้แสดงความเห็นที่คล้ายคลึงกันว่าการอ่านเป็นขบวนการที่ซับซ้อนผู้อ่าน จะต้องใช้ความสามารถในด้านความคิด การตัดสินใจ การประเมินค่า การจินตนาการ การใช้เหตุผลและการแก้ปัญหา

การอ่านในทัศนะของนักการศึกษาต่างประเทศพอจะสรุปได้ดังนี้

แฮร์ริส (Harris, 1969 : 59) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านนั้น จะต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ หลายประการ เช่น ต้องมีความเข้าใจในภาษา สามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อยได้ สามารถสรุปความคิดจากการอ่าน ได้ถูกต้อง สามารถเข้าใจเจตคติของผู้เขียนจากข้อความที่อ่านและจัดลีลาในการ เสนอ

ความคิดของผู้เขียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ ลาโด (Lado. 1964 : 14) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะในการถอดความ การวิเคราะห์คำและความหมายของคำ ความเข้าใจเนื้อเรื่องตามที่ปรากฏ การตีความและการให้ข้อคิดเห็น

เดอชองค์ (Dechant. 1982 : 5) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการสื่อสารระหว่างผู้อ่านกับความคิดที่ได้จากการอ่านซึ่งจะรวมถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ผู้เขียนจะมีบทบาทในการถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นตัวอักษร ถ้าปราศจากผู้อ่านการเขียนของผู้เขียนก็จะเป็นการไร้ความหมาย ดังนั้น ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาระดับสูงของอเมริกาจึงสรุปคำจำกัดความของการอ่านว่าเป็นปฏิสัมพันธ์ในการถอดรหัสความหมายของคำจากผู้เขียนให้เข้าถึงจิตใจของผู้อ่านได้

การอ่านประกอบด้วยการสื่อสารและการเข้าใจความหมายซึ่งอาจมีได้หลายระดับโดยเริ่มจากความเข้าใจตามตัวอักษรที่ปรากฏจนถึงการอ่านระดับตีความจากการตีความในระดับรูปธรรมไปสู่นามธรรมและจากการกระทำที่ง่าย ๆ ไปจนถึงการประเมินผลในสิ่งที่ยาก การอ่านจึงเป็นสิ่งที่ยากแก่การวิเคราะห์เพราะเป็นการทำงานที่ซับซ้อนของจิตใจมนุษย์และเป็นกระบวนการที่ต้องใช้ความคิด

ชอร์ (Shaw. 1973 : 272) ได้ให้คำจำกัดความของการอ่านว่า การอ่านเป็นกระบวนการสื่อความหมาย (Communication) ของความคิด อารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ ซึ่งผู้เขียนต้องการจะถ่ายทอดไปยังผู้อ่าน ขณะที่ผู้อ่านก็ต้องพยายามที่จะรับรู้ถึงความคิด อารมณ์ของผู้เขียนเช่นกันคือผู้อ่านจะต้องพยายามใช้ความสามารถของตน ถอดข้อความจากตัวอักษรออกมาเป็นความหมาย ซึ่งคล้ายคลึงกับคำนิยามของ แอร์โรวสมิท (Arrowsmith. 1972 : 84) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นความคิด ความรู้สึกหรือมโนภาพที่เกิดขึ้นในใจ จากความเข้าใจในตัวอักษรที่พิมพ์อยู่บนกระดาษหรือความเข้าใจในการอ่านที่สมบูรณ์จะเกิดขึ้นเมื่อความคิด ความรู้สึกหรือมโนภาพที่เกิดขึ้นในใจของผู้อ่านเป็นสิ่งที่เดียวกับที่เกิดขึ้นในใจของผู้เขียน

2. ความเข้าใจในการอ่าน

เดอชองท์ (Dechant, 1982 : 25) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมอง นอกจากการรู้ความหมายตัวอักษรแล้วผู้อ่านต้องมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน การอ่านจึงเป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้อ่านเกิดมโนทัศน์และมีปฏิกิริยาโต้ตอบกับความหมาย คำ ประโยค ย่อหน้าและเข้าใจความหมายของคำในบริบทต่าง ๆ ได้โดยตลอด

สุพิมพ์ ศรีวรพันธุ์สกุล (สุพิมพ์ ศรีวรพันธุ์สกุล 2521 : 8) ได้กล่าวถึงความเข้าใจของการอ่านไว้ว่าความเข้าใจในการอ่านเป็นพื้นฐานที่สำคัญยิ่งต่อการศึกษานักเรียนที่มีความเข้าใจในการอ่านสูงจะสามารถอ่านตำราและข้อความต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง ทำให้เป็นผู้ที่มีเหตุผล มีความสามารถในการใช้วิจารณ์งานประเมินค่า สรุปความได้ ความเข้าใจในการอ่านจึงเป็นพื้นฐานทางวิชาการและเป็นคุณสมบัติที่จำเป็นอย่างยิ่งดังที่ สุวัจน์ จันทร์ลอย (สุวัจน์ จันทร์ลอย 2527 : 11) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการศึกษาและประสบการณ์ต่าง ๆ ของแต่ละคน ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เข้าใจในเรื่องที่อ่านก็อาจกล่าวได้ว่า การอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้นและยังทำให้เสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์อีกด้วย

คินตซ์ และยาร์โบร (Kintsch and Yarbrogh, 1982 : 828) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านมี 2 ระดับคือ ความเข้าใจระดับแคบ (Micro processes in comprehension) คือ เข้าใจคำ วลีและประโยคกับความเข้าใจระดับกว้าง (Macro processes in comprehension) คือความเข้าใจเรื่องทั้งหมดที่อ่านซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ ตรีเซีย (Tricia, 1982 : 74 - 75) ได้แสดงความเห็นว่า ความเข้าใจไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการตอบคำถามให้ถูกต้องเท่านั้น แต่หมายถึงความเข้าใจซึ่งมีอยู่ 2 ระดับคือ

1. ระดับต่ำ ความเข้าใจในระดับนี้จะเกิดก็ต่อเมื่อผู้อ่านพอใจกับสิ่งที่ตนอ่าน เข้าใจความหมายและมีมโนทัศน์อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

2. ระดับสูง นักเรียนจะต้องจับใจความสำคัญได้ เข้าใจถึงแก่นของแนวคิดที่แฝงอยู่ และสามารถเปรียบเทียบแนวคิดเหล่านี้กับสิ่งที่เคยรู้มาแล้ว เพื่อที่จะรับเอาสาระสำคัญและแนวคิดใหม่แล้วนำมาผสมผสานเป็นมโนคติทั้งใหม่และเก่าเข้าด้วยกัน คำว่า "ความเข้าใจ" ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษมักจะประสบความสำเร็จเพราะการวัดทักษะด้านนี้ควรวัดทักษะในการอ่านเพื่อการเรียนรู้และควรนำสิ่งที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ แต่โดยทั่วไปลักษณะคำถามที่ไข่มักจะหาคำตอบได้อย่างง่าย โดยการกวาดสายตาอ่านเนื้อเรื่องอย่างรวดเร็ว การกระทำเช่นนี้ทำให้เราลืมนึกถึงความสามารถของนักเรียนในการเปรียบเทียบ การใช้เหตุผลและการใช้จินตนาการ เพราะ "ความเข้าใจ" เป็นคำที่มีความหมายครอบคลุมหลักใหญ่ ๆ ไม่ต่ำกว่า 5 ประการ จากหลัก 10 ประการ ซึ่งควรจะได้รับทดสอบในแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยเรียงลำดับตามความสามารถ ดังนี้

1. เข้าใจความหมายศัพท์ที่เป็นกุญแจสำคัญ วลี และประโยค
2. แยกแยะข้อเท็จจริงและทำตามคำสั่งได้อย่างมีระบบ
3. จับใจความที่สำคัญที่สุดพร้อมทั้งจำแนกแหว่งใจความสำคัญและรายละเอียดได้
4. เข้าใจและเรียงลำดับข้อความได้
5. สรุปเรื่องราวและให้ข้อคิดเห็นได้
6. ทำนายผลได้ใกล้เคียง
7. เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลได้
8. จำแนกข้อเท็จจริงได้จากความคิดเห็น จากการพิสูจน์สมมุติฐาน
9. แก้ปัญหาด้านการตีความได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำที่มีความหมายกำกวม
10. อ่านอย่างมีวิจารณญาณและมีความซาบซึ้ง

ซวาล แพร์ทกุล (ซวาล แพร์ทกุล 2520 : 134) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจว่า เป็นความสามารถในการผสมแล้วขยายความรู้ความจำให้ได้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผลซึ่งจะต้องมีคุณสมบัติ 4 ประการคือ

1. รู้ความหมายและรายละเอียดย่อย ๆ ของเรื่องนั้นมาก่อนแล้ว
2. รู้ความเกี่ยวข้องและความสัมพันธ์ระหว่างชั้นความรู้อยู่ ๆ เหล่านั้น
3. สามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยภาษาของตนเอง
4. เมื่อพบสิ่งอื่นใดที่สภาพตนเอง เกี่ยวกับที่เคยเรียนรู้มาแล้วก็สามารถอธิบายได้

กตร เข้าใจสามารถแสดงออกได้ดังนี้

1. การแปลความ (Translation) คือ สามารถแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้โดยแปลตามลักษณะและนัยของเรื่องราวซึ่งเป็นความหมายที่ถูกต้องและใช้ได้ดีสำหรับเรื่องราวนั้น ๆ โดยเฉพาะ

2. การตีความ (Interpretation) คือ สามารถจับความสัมพันธ์ระหว่างชิ้นส่วนย่อย ๆ ของเรื่องนั้นจนสามารถนำมากล่าวแบบนัยหนึ่งได้

3. การขยายความ (Extrapolation) คือ ความสามารถขยายความหมายและนัยของเรื่องนั้นให้กว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงเดิมได้

3. ระดับความเข้าใจในการอ่าน

การเรียนรู้เพื่อความเข้าใจเป็นทักษะที่สลับซับซ้อน การอ่านเพื่อความเข้าใจมีหลายระดับและมีนักการศึกษาหลายท่านได้แบ่งระดับความเข้าใจไว้ดังนี้

สมิท (Smith, 1963 : 40) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 3 ระดับ ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร (Literal comprehension) เป็นความเข้าใจขั้นพื้นฐาน คือ การที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้โดยตรง เป็นการแปลความตามตัวอักษรที่ปรากฏ

2. ระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretation) คือ การที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านได้ลึกซึ้งกว่าระดับแรก เป็นการตีความในสิ่งที่ผู้เขียนมิได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนหรือไม่ได้กล่าวไว้โดยตรงแต่เป็นความหมายที่แฝงอยู่ในเนื้อเรื่อง

3. ระดับความเข้าใจขั้นวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical reading)
ระดับนี้ผู้อ่านต้องอาศัยความเข้าใจใน 2 ระดับแรกเป็นพื้นฐาน เป็นการอ่านที่ผู้อ่าน
ต้องใช้ความคิดและวิจารณ์ญาณของตนเองมาช่วยในการวิเคราะห์และประเมินค่าข้อความ
ที่อ่าน

เบอร์มิสเตอร์ (Burmeister. 1974 : 147 - 148) ได้แบ่งระดับ
ความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 7 ระดับดังนี้

1. ระดับความจำ (Memory) เป็นการจำในสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้
ได้แก่ การจำเกี่ยวกับข้อเท็จจริง วัน เดือน ปี คำจำกัดความ ใจความสำคัญของเรื่อง
ลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หรือคำสั่งที่บ่งไว้

2. ระดับการแปลความหมาย (Translation) เป็นการนำข้อความ
หรือสิ่งที่รู้ไปแปลเป็นรูปอื่น เช่น แปลจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ
การนำใจความไปแปลเป็นแผนภูมิได้

3. ระดับการตีความ (Interpretation) คือความเข้าใจหรือมองเห็น
ความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้เขียนมิได้ระบุไว้โดยตรง เช่น การเข้าใจสาเหตุของ
เรื่องที่อ่านได้แม้ว่าจะได้อ่านเฉพาะผลของเรื่อง การคาดการณ์ได้ล่วงหน้าว่าจะ
เกิดขึ้นต่อไป การจับใจความสำคัญของเรื่องได้โดยที่ผู้เขียนไม่ได้บ่งไว้อย่างชัดเจน
การเข้าถึงจิตใจและความรู้สึกของตัวละครในเรื่องที่อ่าน สามารถเชื่อมโยงบุคคลใน
เรื่องว่าเป็นจริงหรือสมมุติขึ้นและอะไรที่เป็นตัวทำให้เป็นเช่นนั้น การจินตนาการที่เข้าถึง
สภาพชีวิตของบุคคลในเรื่อง สามารถจะมองเห็น รู้จัก ได้กลิ่น ได้ยินและรู้รสจาก
จินตนาการได้

4. ระดับการประยุกต์ใช้ (Application) คือความสามารถในการ
เข้าใจหลักการและสามารถนำหลักการนั้น ๆ ไปประยุกต์ใช้จนประสบความสำเร็จ
นั่นคือ นำไปปฏิบัติได้ในชีวิตจริง ซึ่งเป็นความสามารถในระดับค่อนข้างสูงของการ
เรียนรู้

5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) คือความสามารถในการอ่านที่แยกแยะส่วนประกอบย่อย ๆ ที่ประกอบเข้ากันเป็นส่วนใหญ่ได้ เช่น การวิเคราะห์บทโฆษณาชวนเชื่อว่าคุณเขียนโฆษณาชื่อใคร ทำงานให้ใคร มีจุดมุ่งหมายอะไร เป็นต้น หรือการแยกแยะวิเคราะห์คำประพันธ์ต่าง ๆ เช่น โดยการสังเกตสัมผัส จังหวะ อารมณ์ รวมทั้งความรู้สึกต่าง ๆ

6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) คือความสามารถนำความคิดเห็นที่ได้จากที่ต่าง ๆ ในสิ่งที่อ่านมาผสมผสานกันและจัดเรียบเรียงใหม่

7. ระดับการประเมินผล (Evaluation) คือความสามารถในการวางเกณฑ์และตัดสินสิ่งที่อ่านโดยอาศัยเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นหลักฐาน

นอกจากนี้ Burmeister ยังได้เปรียบเทียบการจัดระดับความเข้าใจในการอ่านของเขา กับของ Smith ไว้ดังนี้

Burmeister	Smith
1. ระดับความจำ	ระดับความเข้าใจความหมายจากการเห็นคำ
2. ระดับการแปลความหมาย	
3. ระดับการตีความ	ระดับตีความ
4. ระดับการประยุกต์ใช้	
5. ระดับการวิเคราะห์	ระดับวิจารณ์
6. ระดับการสังเคราะห์	
7. ระดับการประเมินผล	

สรุปได้ว่าในการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นสามารถแบ่งระดับการอ่านออกเป็นระดับใหญ่ ๆ ได้ 3 ระดับคือ

1. ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร
2. ระดับความเข้าใจขั้นตีความ
3. ระดับความเข้าใจขั้นวิเคราะห์วิจารณ์

เดอชองท์ (Dechant. 1982 : 313 - 314) ได้กล่าวถึงระดับความเข้าใจในการอ่านไว้พอสรุปได้ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal comprehension) คือผู้อ่านสามารถอธิบายลักษณะได้ชัดเจน สามารถจำและระลึกถึงความคิดหรือรายละเอียดของข้อมูลที่อ่านได้
2. ระดับการเรียบเรียงลำดับข้อความ (Reorganization) ต้องอาศัยการวิเคราะห์และสังเคราะห์หรือการเรียงลำดับความคิดที่ระบุไว้อย่างชัดเจน ในข้อความที่อ่าน ทั้งนี้รวมไปถึงการจัดลำดับ การวางโครงเรื่อง การย่อและสังเคราะห์
3. ระดับสรุปความจากการอ้างอิง (Inference) เป็นการรวบรวมเนื้อหาเพื่อที่จะสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านโดยอาศัยความนึกคิดของผู้อ่าน คำอธิบายตามตัวอักษรที่ปรากฏ ความรู้ส่วนบุคคล การหยั่งรู้และจินตนาการ การสรุปความนี้อาจจะออกมาในลักษณะที่เป็นความคิดเห็นที่สอดคล้องกันระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน (Convergent inference) ซึ่งเป็นการยืนยันได้ว่าการสรุปความนั้นถูกต้อง ส่วนอีกลักษณะหนึ่งคือ Divergent inference เป็นการสรุปความที่ตัดสินไม่ได้ว่าถูกหรือผิด คือเป็นการสรุปความที่ต้องอาศัยจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ของแต่ละบุคคล เช่น การให้นักเรียนตีความบทประพันธ์ การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวละครและการประเมินสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นต้น
4. ระดับการประเมินผลหรือระดับวิพากษ์วิจารณ์ (Evaluation or critical reading) ผู้อ่านต้องประเมินหรือวิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ โดยใช้ข้อมูลที่ผู้เขียนกล่าวไว้ในเนื้อเรื่องเป็นส่วนประกอบ
5. ระดับความซาบซึ้ง (Appreciation) ผู้อ่านจะต้องสามารถบอกเทคนิคและรูปแบบที่ผู้เขียนใช้ในการเร้าให้ผู้อ่านมีปฏิกิริยาโต้ตอบ ผู้อ่านจะต้องมีอารมณ์ร่วมต่อแนวคิดของเรื่อง สามารถบรรยายลักษณะตัวละครและเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ มีปฏิกิริยาตอบโต้ต่อการใช้ภาษาของผู้เขียนและสร้างจินตนาการได้

6. ระดับความเข้าใจชั้นผสมผสาน (Integrative comprehension) เป็นการรวมประสิทธิภาพในการจดจำข้อมูลเพื่อนำไปประยุกต์กับประสบการณ์ในอดีตของแต่ละคนเพื่อประโยชน์ในการอ่านทั่ว ๆ ไป เช่น การอ่านกราฟและแผนที่ การใช้พจนานุกรม เป็นต้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนโดยบทบาทสมมติ

1. ความหมายของบทบาทสมมติและประวัติความเป็นมา

ความหมายของบทบาทสมมติ

นักการศึกษาและผู้รู้หลายท่านได้นิยามความหมายของบทบาทสมมติไว้ต่าง ๆ กันดังนี้

ทิสนา แชมมณี (ทิสนา แชมมณี 2519 : 41) กล่าวว่าบทบาทสมมติเป็นเครื่องมือและวิธีการอย่างหนึ่งที่ใช้ในการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในเรื่องที่เรียนโดยผู้สอนสร้างสถานการณ์สมมติและบทบาทสมมติขึ้นให้ผู้เรียนได้แสดงออกตามที่ตนคิดว่าควรจะเป็น และถือเอาการแสดงออกทั้งทางความรู้และพฤติกรรมของผู้แสดงมาเป็นหัวข้ออภิปรายในการเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ จรูญ คุ้มมี (จรูญ คุ้มมี 2520 : 161) ที่กล่าวว่า การแสดงบทบาทสมมติเป็นเครื่องมือและวิธีการอย่างหนึ่งที่ใช้ในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในเรื่องที่เรียน เป็นการฝึกการแก้ปัญหาและการตัดสินใจวิธีหนึ่งเพราะในการสร้างสถานการณ์ที่สมมติขึ้นมาให้คล้ายคลึงกับสิ่งที่ป็นจริงนั้นมักมีปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ ผ่ามามากมาย

สุภาพ วาดเขียน (สุภาพ วาดเขียน 2519 : 174 - 176) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า การสอนแบบแสดงบทบาทสมมติเป็นการสอนที่กำหนดให้ผู้เรียนได้แสดงบทบาทตามที่สมมติขึ้นเทียบเคียงกับสภาพที่เป็นจริงหรือที่มีผู้กล่าวอ้างไว้ตามลักษณะที่ผู้แสดงบทบาทเข้าใจ เพื่อให้ผู้ถูกเกิดความรู้ ความเข้าใจในสิ่งที่เกิดขึ้น หลักสำคัญของ

การสอนแบบนี้คือการแสดงที่ทำให้ผู้ดูเห็นจริงคล้อยตาม บทบาทนั้น ๆ ไปด้วย ก่อให้เกิดความเข้าใจเรื่องจริงได้แจ่มชัดขึ้น และถ้านำมาอภิปรายกันก็จะได้เรื่องราวและเงื่อนไขที่ถูกต้อง

สันต์ วรศิริ (สันต์ วรศิริ ม.ป.ป. : 19) กล่าวว่าวิธีสอนแบบการแสดงบทบาทสมมุติเป็นการสอนที่ให้ผู้แสดงสวมบทบาทในสถานการณ์ที่สมมุติขึ้นมา เทียบเคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริงตามที่ผู้แสดงบทบาทเข้าใจ เพื่อให้ผู้ดูเข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้นและมีเหตุการณ์แวดล้อมอย่างไร

นอกจากนี้ยังมีนักวิจัยชาวต่างประเทศได้ให้คำจำกัดความของบทบาทสมมุติไว้ดังนี้

แวน เมนท์ส (Van Ments. 1985 : 16) กล่าวว่า การแสดงบทบาทสมมุติคือการให้บุคคลใช้จินตนาการในการแสดงออกโดยสวมบทบาทเป็นตัวเขาเองหรือเป็นคนอื่นในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ผลจากการแสดงทำให้ผู้แสดงและเพื่อนร่วมชั้นได้เรียนรู้เกี่ยวกับบทบาทของคนและสถานการณ์ตามเรื่อง

เทเลอร์ และวอลฟอร์ด (Taylor and Walford. 1972 : 19) กล่าวว่าบทบาทสมมุติหมายถึงการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สวมบทบาทในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อฝึกว่าตนควรมีพฤติกรรมแบบใดจึงจะแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ผู้แสดงและผู้ดูของบทบาทของตนเพื่อจะได้มีความเข้าใจและมีอารมณ์ในการแสดง นอกจากนั้นยังทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ความต้องการที่ซ่อนเร้น (Hidden Agenda) อยู่ในตนเอง อันได้แก่ แรงจูงใจ ความต้องการ ซึ่งมีผลต่อการทำงานและการตัดสินใจของกลุ่มทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจถึงความสัมพันธ์ของตนเองต่อบุคคลอื่นต่อสังคม รู้จักประเมินผลตนเองและเห็นความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาวิชาและชีวิตประจำวัน สามารถเข้าใจสาเหตุแห่งพฤติกรรม เข้าใจถึงความรู้สึกของบุคคลอื่น ระบายความเครียด เกิดความคิดรวบยอดในตัวเองได้มากขึ้น ทำให้เกิดความสามัคคีรวมทั้งทำให้ครูรู้จักนักเรียนได้ดียิ่งขึ้นด้วย

ชาร์น และชาร์น (Sharan and Sharan. 1972 : 160) มีความเห็นว่าบทบาทสมมุติเป็นกิจกรรมที่กลุ่มผู้เรียนจักแสดงขึ้น มีความมุ่งหมายเพื่อสำรวจปัญหา ค่านิยมที่จะเป็นประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่จะช่วยพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ ความคิด

พฤติกรรมของบุคคลในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้เรียน ทั้งนี้เพราะผู้เรียนจะสามารถปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมเมื่อได้เผชิญกับสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกับสถานการณ์นั้น ๆ ในอนาคต

เทเลอร์ (Taylor. 1971 : 12) กล่าวว่า บทบาทสมมุติเป็นกระบวนการกลุ่มซึ่งการแสดงเป็นไปโดยอัตโนมัติ โดยตั้งเป้าหมายที่จะแสดงสถานการณ์ที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหาความสัมพันธ์ของมนุษย์ บทบาทสมมุติที่จัดแสดงในบรรยากาศที่ผู้เรียนมีความรู้สึกปลอดภัยและมีการอภิปรายถกเถียงปัญหาหรือแสดงความคิดเห็นจะเป็นเทคนิคอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้เกิดความเห็นใจและเข้าใจในพฤติกรรมต่าง ๆ ที่มนุษย์แสดงออกมา

สรุปได้ว่าการแสดงบทบาทสมมุติเป็นการแสดงบทบาทตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นเทคนิคในการจัดกิจกรรมวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่เรียนลึกซึ้งขึ้น เข้าใจพฤติกรรมและลักษณะนิสัยของตัวละครได้ดี ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนทักษะการคิด การอภิปราย การแสดงออกและฝึกการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ เพราะการแสดงบทบาทสมมุติเป็นการแสดงออกของบุคคลในเชิง "ลองทำ" ในสถานการณ์ที่จำลองขึ้นซึ่งจะช่วยให้การกำหนดสถานการณ์ปัญหาหรือความยุ่งยากแทนการไขว่คว้าที่แท้จริงได้อย่างสมบูรณ์

ประวัติความเป็นมาของบทบาทสมมุติ

เพ็ญภา แสงสระศรี (เพ็ญภา แสงสระศรี 2523 : 28 - 29) ได้สรุปความเป็นมาของบทบาทสมมุติไว้ว่า บทบาทสมมุติเป็นวิธีการหนึ่งของกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ (Group processes) และไม่ใช่ของใหม่ พบว่ามีใช้กันมาแล้วตั้งแต่ปี ค.ศ. 1900 ในรูปของการแสดงละคร (Drama) แต่เพิ่งมีผู้นำเอามาใช้เป็นเครื่องมือในการฝึกมนุษย์สัมพันธ์ใช้เป็นวิธีการในการให้การศึกษา และในวงการแพทย์หรือการบำบัดผู้ป่วยทางจิต ในวงการจิตวิทยาผู้ที่นำบทบาทสมมุติมาใช้เป็นคนแรกคือ ดร.จาคอบ แอล โมเรโน (Dr. Jacob L. Moreno) จิตแพทย์ชาวเวียนนา เป็น

ผู้ที่ประยุกต์การแสดงละครมาใช้ในกระบวนการบำบัดทางจิต (Therapy) มีการค้นพบว่าบทบาทสมมุติสามารถใช้ในการวิเคราะห์ทางสังคมวิทยาได้ด้วย (Analysis of Selected Social Situation) โดยเรียกชื่อว่า โซโดครามา (Psychodrama) และโซซิโอดรามา (Sociodrama) ความแตกต่างกันระหว่างชื่อทั้งสองนี้คือ โซซิโอดรามา (Sociodrama) จะเป็นการแสดงบทบาทที่เน้นบทบาททางสังคมของกลุ่มหรือบุคคล ส่วนโซโดครามา (Psychodrama) เป็นการแสดงบทบาทที่มุ่งเน้นในการแก้ปัญหาที่สำคัญเกี่ยวกับความร่วมมือของเอกัตบุคคลในกลุ่ม

นอกจากนี้ วิลล์สัน ชัยสิทธิ์ (วิลล์สัน ชัยสิทธิ์ 2522 : 17) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่าต่อมา แชฟเทิล และแชฟเทิล (Shaftel and Shaftel) ได้ใช้เวลากว่า 20 ปี ในการทำวิจัยเพื่อทดลองใช้วิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมุติและต่อมาในปี ค.ศ. 1967 เขาทั้งสองจึงได้ตีพิมพ์เป็นหนังสือชื่อ "Role - Playing for Social Values : Decision Making in the Social Studies" ซึ่งอาจนับได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการนำการแสดงบทบาทสมมุติมาใช้ในทางการศึกษาอย่างกว้างขวาง

2. จุดมุ่งหมายและขอบเขตของการสอนโดยใช้บทบาทสมมุติ กาญจนา เกียรติประวิติ (กาญจนา เกียรติประวิติ 2524 : 89 - 90) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการใช้บทบาทสมมุติซึ่งครูผู้สอนสามารถนำไปใช้ได้ดังนี้

- 2.1 ช่วยขยายความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับเจตคติและความคิดต่าง ๆ
- 2.2 เป็นการสาธิตหรือสะท้อนเจตคติและความคิด
- 2.3 ทำให้เกิดความเข้าใจลุ่มลึกในสถานการณ์ต่าง ๆ ของสังคม
- 2.4 เตรียมผู้เรียนสำหรับการปฏิบัติเทคนิคบางประการในสถานการณ์จริง
- 2.5 เพื่อวางแผนและทดลองการแก้ปัญหา
- 2.6 เพื่อทดสอบสมมุติฐานสำหรับการแก้ปัญหา
- 2.7 เพื่อฝึกความเป็นผู้นำและทักษะอื่น ๆ ในสังคม

ขอบเขตของการสอนโดยใช้บทบาทสมมุติ มีดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียนควรได้รับการเตรียมตัวอย่างดี นอกจากกลุ่มจะมีความสามารถในการรับรู้และใจกว้างพอที่จะทดลองไปพร้อม ๆ กัน
2. สถานการณ์ที่ใช้ควรเป็นจริง ทำได้ และชัดเจนพอสำหรับสิ่งที่ต้องการสอน
3. ปกติผู้แสดงมักจะเสแสร้งกับบทบาทของตน ซึ่งจะทำให้บทบาทสมมุติ กลายเป็นการแสดงเพื่อความบันเทิง ผู้แสดงจะต้องตระหนักว่าบทบาทเหล่านั้นควรจะเป็นความจริงให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
4. การใช้บทบาทสมมุติอาจเป็นวิธีที่สิ้นเปลืองเวลา ปกติแล้วกระบวนการของการสอนแบบนี้ต้องใช้เวลาอย่างน้อยหนึ่งชั่วโมง
5. การแสดงบทบาทสมมุติต้องอาศัยจินตนาการของกลุ่มด้วยพอสมควร
6. การแสดงบทบาทสมมุติจำเป็นต้องมีบรรยากาศที่อิสระในการอภิปราย และซักถาม
7. บทบาทสมมุติเป็นวิธีที่อาศัยกระบวนการกลุ่ม ไม่ใช่การชี้แนะของใครคนใดคนหนึ่ง และไม่ใช้สื่อที่จะใช้ในการทำให้ผู้เรียนเพิกเฉย
8. การใช้บทบาทสมมุติให้ได้ดี ควรให้กลุ่มได้มีความคุ้นเคยซึ่งกันและกันก่อน เพราะถ้าผู้เรียนยังไม่คุ้นกัน อาจทำให้ผลของปฏิกิริยาตอบโต้ต่อสถานการณ์ไม่ดีเท่าที่ควร

3. กระบวนการในการใช้บทบาทสมมุติและทฤษฎีการใช้บทบาทสมมุติ

กระบวนการในการใช้บทบาทสมมุติ ทิศนา แชมมณี (ทิศนา แชมมณี

2519 : 44 - 47) กล่าวว่าไม่ว่าจะเป็นการใช้บทบาทสมมุติแบบใดก็จะมีกระบวนการในการใช้คล้ายคลึงกันเป็นขั้นตอนใหญ่ ๆ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

1. การแจกแจงและกำหนดขอบเขตของปัญหา ในขั้นนี้ครูจะต้องวิเคราะห์แยกแยะสถานการณ์ออกมาให้ได้ว่า อะไรคือปัญหาหรือจุดที่ต้องการเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจ และกำหนดขอบเขตของปัญหาที่จะสอนให้ชัดเจน

2. การกำหนดสถานการณ์สมมุติและบทบาทสมมุติ เมื่อได้ปัญหาที่ชัดเจนแล้ว ครูจะต้องกำหนดสถานการณ์สมมุติที่ง่ายและชัดเจนขึ้น พร้อมทั้งเขียนบทบาทสมมุติที่จะให้ผู้เรียนแสดง บทบาทสมมุติที่เขียนขึ้นนี้ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประสบปัญหาและข้อขัดแย้งต่าง ๆ เพื่อฝึกฝนการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ

ขั้นที่ 2 ขั้นแสดง แบ่งออกเป็น 7 ตอน ดังนี้

1. การอ่านเครื่อง หมายถึงการนำผู้เรียนให้ไปสู่เรื่องที่จะศึกษา หรือปูพื้นให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตรงกันในเรื่องที่จะเรียน ในขั้นนี้ครูอาจจะเล่าเรื่องราวหรือสถานการณ์สมมุติให้ผู้เรียนฟัง การเล่าเรื่องในขั้นอ่านเครื่องนี้จะไปมาเล็กน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายและสถานการณ์ที่กำหนดไว้

2. การเลือกตัวผู้แสดง การเลือกตัวผู้แสดงอาจกระทำได้ 2 ลักษณะ คือ อาจจะเลือกตัวผู้แสดงที่มีลักษณะใกล้เคียงและลักษณะตรงกันข้ามกับลักษณะของบทบาทที่มอบหมายให้ก็ได้ ในกรณีแรกการแสดงจะช่วยให้กลุ่มเข้าใจปัญหาได้ดีเพราะการแสดงเป็นไปโดยไม่เคอะเขิน ในกรณีหลังการแสดงจะช่วยให้ผู้แสดงและผู้ชมได้เข้าใจถึงบทบาทของผู้ที่มีลักษณะแตกต่างออกไป ดังนั้นการเลือกตัวผู้แสดงจึงขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการแสดงและการสอนเป็นสำคัญ

3. การจัดฉากแสดง การจัดฉากนั้นเป็นการจัดฉากแบบสมมุติขึ้นมา เพื่อให้การแสดงนั้นดูใกล้เคียงกับความเป็นจริงขึ้น การจัดฉากอาจจะจัดอย่างง่าย ๆ โดยการเลื่อนโต๊ะเพียงตัวเดียวไปจนถึงการจัดฉากแบบหรูหรา

4. การเตรียมผู้สังเกตการณ์ การใช้บทบาทสมมุติในการเรียนนั้นช่วยให้การเรียนสนุกสนานมีชีวิตชีวาที่จริง แต่ครูจะต้องไม่ลืมว่าการเรียนนี้ไม่ใช่เรียนเพื่อสนุกอย่างเดียว ครูควรช่วยให้ผู้เรียนฝึกสังเกตและวิเคราะห์เหตุการณ์ ดังนั้นการเตรียมผู้ชมหรือผู้สังเกตการณ์จึงเป็นสิ่งที่จำเป็น มิฉะนั้นแล้วการอภิปรายและการวิเคราะห์หลังการแสดงจะไม่ได้ผลเท่าที่ควร

5. การเตรียมความพร้อมก่อนแสดง การที่ผู้เรียนจะแสดงบทบาทสมมุติให้เป็นไปอย่างธรรมชาติได้มากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับความพร้อมของผู้แสดง ถ้าผู้แสดงมีความสบายใจการแสดงจะเป็นไปอย่างธรรมชาติ ดังนั้นครูจำเป็นต้องช่วยขจัดความตื่นเต้น ความประหม่าและความวิตกกังวลของผู้แสดงออกไปด้วยวิธีต่าง ๆ

6. การแสดง เมื่อผู้แสดงและผู้ชมพร้อมแล้ว ผู้แสดงก็เริ่มแสดงได้ การแสดงนี้ควรให้เป็นไปตามธรรมชาติ ไม่มีการชักกลางคัน นอกจากในกรณีที่ผู้แสดงต้องการความช่วยเหลือ ครูหรือผู้กำกับการแสดงอาจเข้าไปช่วยได้ตามโอกาส

7. การชักบท เมื่อผู้แสดงเริ่มแสดงไปได้เป็นเวลาพอสมควรแล้ว ครูหรือผู้กำกับการแสดงควรชักบทหรือหยุดการแสดง ไม่ควรปล่อยให้การแสดงเย็นเยื่อไปเพราะจะทำให้เสียเวลาและผู้ชมเกิดความเบื่อหน่าย การชักบทจะทำได้ในกรณีต่อไปนี้

1. เมื่อการแสดงนั้นให้ข้อมูลเพียงพอที่กลุ่มจะนำมาวิเคราะห์และอภิปรายได้แล้ว

2. กลุ่มพอจะคาดได้ว่าเรื่องราวจะเป็นอย่างไรถ้ามีการแสดงต่อไป

3. ผู้แสดงไม่สามารถแสดงต่อไปได้เพราะเกิดความเข้าใจผิด

บางประการ

4. เมื่อการแสดงจบลงแล้ว

ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผลการแสดง

การวิเคราะห์การแสดงมักจะเป็นไปในรูปการอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้แสดง ผู้ชมหรือผู้สังเกตการณ์ การอภิปรายจะเป็นไปในรูปใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการเรียน บางครั้งอาจจะให้ผู้แสดงได้เปิดเผยความรู้สึก และเสนอความเห็นก่อน แล้วจึงให้ผู้ชมหรือผู้สังเกตการณ์เสนอความคิดเห็น การอภิปรายนี้จะต้องเป็นไปอย่างตรงไปตรงมาและเน้นที่เหตุผลของการแสดงออกพร้อมทั้งพฤติกรรมที่แสดงออกมา โดยปกติการอภิปรายจะไม่มุ่งว่าใครแสดงดีไม่ใช้อย่างไร วัตถุประสงค์ของการแสดงคือการฝึกทักษะการแสดง การเรียนรู้ทั้งหลายจะอยู่ตรงขั้นนี้เป็นสำคัญ ครูจะต้องช่วยกระตุ้นผู้เรียนให้คิดและหาคำตอบโดยอาจใช้วิธีการตั้งคำถามช่วย

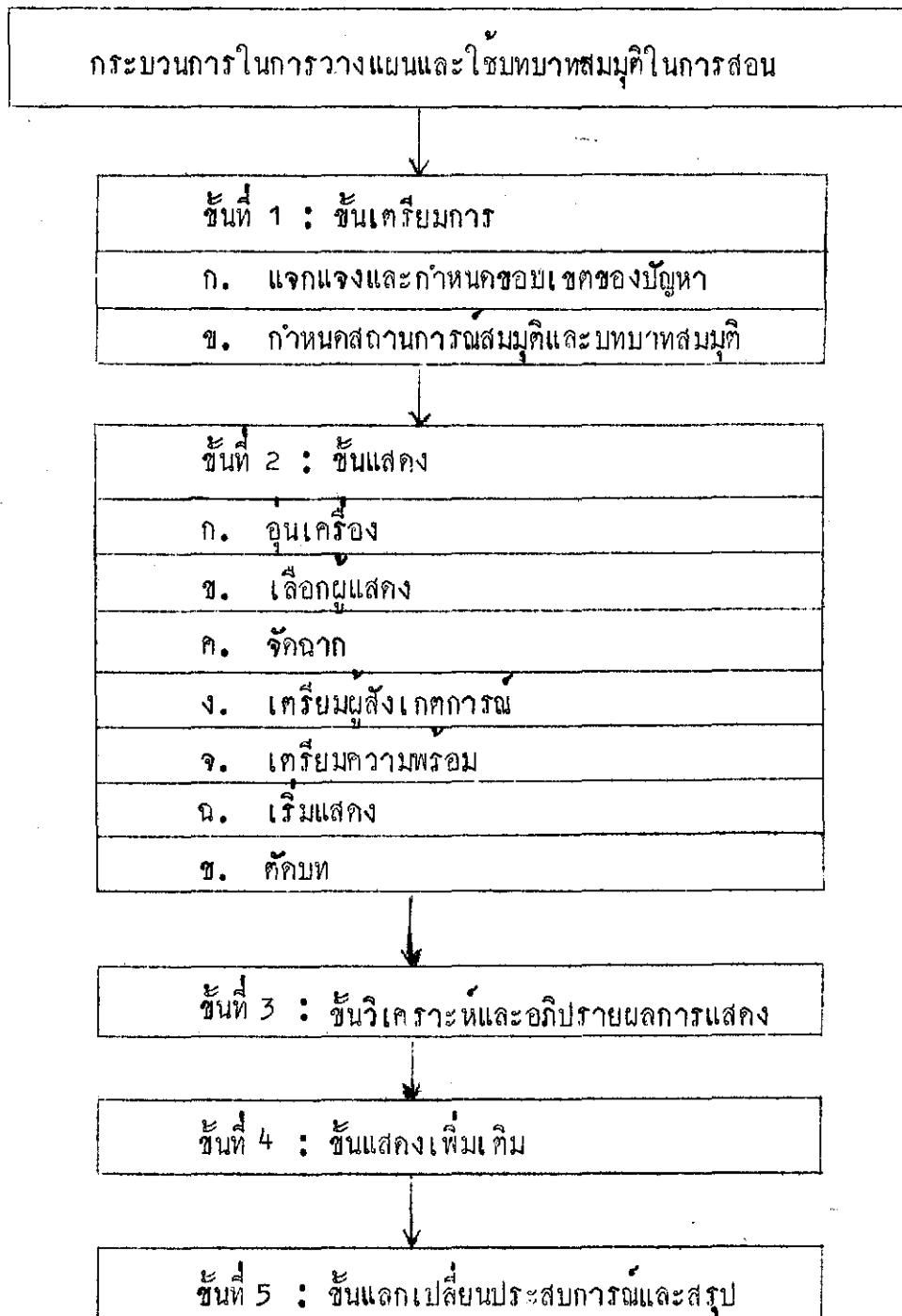
ขั้นที่ 4 ขั้นแสดงเพิ่มเติม

หลังจากการวิเคราะห์และอภิปรายผลการแสดงแล้ว กลุ่มอาจจะเสนอแนะแนวคิดใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหาหรือการตัดสินใจ หรือถ้าหากการแสดงครั้งแรกยังไต่ผลไม่เป็นที่พอใจ ครูอาจจะให้แสดงซ้ำหรือแสดงเพิ่มเติมได้เพื่อคุณลักษณะอีกครั้งหนึ่ง หากไม่มีความจำเป็นต้องแสดงใหม่ ครูสามารถข้ามไปขั้นที่ 5 ได้เลย

ขั้นที่ 5 ชั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป

หลังจากการอภิปรายเกี่ยวกับการแสดงแล้ว ครูควรกระตุ้นให้ผู้เรียนได้อภิปรายทั่ว ๆ ไป ซึ่งโดยมากจะเป็นการเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่เกี่ยวข้องให้กันและกันฟัง การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกันจะช่วยให้ผู้เรียนได้แนวความคิดกว้างขวางขึ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นว่าสิ่งที่เรียนนั้นเกี่ยวข้องกับความเป็นจริงทำให้ผู้เรียนสามารถหาข้อสรุปหรือแนวความคิดรวบยอดจากเรื่องได้ดียิ่งขึ้น

กระบวนการในการใช้บทบาทสมมุติดังกล่าวนี้อาจเขียนเป็นแผนภูมิง่าย ๆ ได้ดังนี้

ทฤษฎีการโต้บทบาทสมมติ

ทิสนา เทียนเสม (Tisana Tiansame. 1972 : 122 - 123)

ได้กล่าวถึงทฤษฎีการโต้บทบาทสมมติไว้ 2 ทฤษฎีคือ

1. การโต้บทบาทสมมติที่เตรียมไว้ล่วงหน้า (Preplanned or structured Role - Playing) ทฤษฎีนี้มีรากฐานมาจากความคิดที่ว่า การเรียนรู้จากประสบการณ์เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อผู้เรียนมากที่สุด ผู้เรียนเรียนรู้โดยการกระทำ ทดลองฝึกหัดและลองผิดลองถูก ผู้เรียนสามารถสังเกตพฤติกรรมของผู้อื่นแล้วเลียนแบบหรือเรียนรู้โดยการมีปฏิสัมพันธ์กับพฤติกรรมของผู้เล่นบทบาท ผู้นำจะทำหน้าที่ชี้ความและตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ สมาชิกในกลุ่มจะเกิดความคิดรวบยอดในเรื่องหลักการที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์เป็นโอกาสที่สมาชิกจะเพิ่มความรู้เกี่ยวกับ การรับรู้ การมองเห็นและการแก้ปัญหา ทฤษฎีนี้จึงประกอบไปด้วยการวิเคราะห์ การประเมินผลและแนะนำการปรับปรุงพฤติกรรมและทักษะในตัวสมาชิก

2. การโต้บทบาทสมมติแบบอัตโนมัติ (Spontaneous Role-Playing) ทฤษฎีนี้คล้าย ๆ กับทฤษฎีแรกคือสมาชิกในกลุ่มสามารถเรียนรู้ด้วยการสังเกต การเลียนแบบ และการวิจารณ์หรือการติชม (Feedback) ข้อแตกต่างระหว่างทฤษฎีนี้กับทฤษฎีแรกคือกระบวนการวิเคราะห์สถานการณ์ในการเรียนรู้ ทฤษฎีนี้เน้นหนักในเรื่องความเป็นธรรมชาติมากกว่าการวิเคราะห์ซึ่งผู้เรียนจะได้รับการส่งเสริมในการศึกษาโครงสร้างของเขาเองมาทดลองและค้นคว้าหาแบบของพฤติกรรมรวมทั้งทฤษฎีใหม่ ๆ ทฤษฎีนี้มักใช้ปนกับทฤษฎีแรกตามความมุ่งหมายของกลุ่ม

นอกจากนี้ สมาน มูญตัน (สมาน มูญตัน ม.ป.ป. : 70) ได้เสนอแนะเพิ่มเติมอีกทฤษฎีหนึ่งคือการโต้บทบาทสมมติโดยกำหนดสถานการณ์ ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างการโต้บทบาทสมมติประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2 คือครูจะเป็นผู้กำหนดสถานการณ์ขึ้นและนำมาเล่าให้นักเรียนฟัง แต่ในการแสดงผู้แสดงจะใช้เทคนิคของตนเองคิดหาคำพูดของตนเองโดยอิงสถานการณ์ที่เล่ามา

4. โครงสร้างของการแสดงบทบาทสมมติ

พอลสตัน และบรูเคอร์ (Paulston and Bruder. 1976 : 70-71)

ได้แบ่งโครงสร้างของการแสดงบทบาทสมมติออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

1. สถานการณ์ (Situation)
2. บทบาทของตัวละคร (Role)
3. ส่วนวนที่จะเป็นประโยชน์ต่อการแสดง (Useful expression)

1. สถานการณ์ (Situation) สถานการณ์ที่กำหนดให้จะเป็นตัวกำหนดฉากและแนวของเรื่องซึ่งอาจจะใช้แบบง่าย ๆ หรือสลับซับซ้อนก็ได้ซึ่งขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของบทเรียน นอกจากนี้สถานการณ์ยังเป็นสิ่งที่ดีในการให้ข้อมูลทางความรู้ วัฒนธรรมอีกด้วย

2. บทบาทของตัวละคร (Role) การแจกแจงบทบาทของตัวละคร อาจจะเป็นชื่อสมมุติในเรื่อง บทบาทนี้ต้องรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะ ประสบการณ์ สถานภาพและปัญหาส่วนตัวรวมทั้งความปรารถนาและความต้องการ บทบาทของตัวละครนี้อาจจะเป็นบทบาทง่าย ๆ โดยสรุปเป็นโครงร่างไว้คร่าว ๆ หรืออาจ เป็นบทบาทที่วิจิตรพิสดารก็ได้

บทบาทของตัวละครนี้ไม่ควรบรรยายให้ละเอียดเกินไปนัก เพราะจะเป็นการเน้นความสามารถในการแสดงซึ่งมิใช่จุดประสงค์ของการแสดงบทบาทสมมติและถ้ากำหนดบทบาทของตัวละครมากเกินไปก็จะเป็นการปิดกั้นความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของนักเรียนไป ทั้งนี้เพราะครูผู้สอนต้องการให้ตัวนักเรียนเองสร้างบุคลิกลักษณะของตัวละครนั้น ๆ จากข้อมูลที่กำหนดให้

3. ส่วนวนที่จะเป็นประโยชน์ต่อการแสดง (Useful expression) ส่วนวนที่จะเป็นประโยชน์ต่อการแสดงควรประกอบด้วยข้อมูลทางภาษาศาสตร์ ศัพท์และสำนวนชั้นพื้นฐาน วลีและศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ซึ่งการแสดงบทบาทสมมุติดังนี้จะเป็นวิธีสอนการใช้คำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงโครงสร้างประโยคทางไวยากรณ์ด้วย

เช่น ในสถานการณ์ที่เกี่ยวกับการให้สัมภาษณ์ การใช้สำนวนภาษาก็จะต้องเป็นภาษาที่สังคมยอมรับและสอดคล้องกับการแสดงอารมณ์ต่าง ๆ ใ้ได้อย่างสมจริง เช่น ให้เพศชายมีบทและสำนวนภาษาที่เป็นของเพศชายจริง ๆ และเพศหญิงก็มีบทและสำนวนภาษาเป็นของเพศหญิงจริง ๆ

นอกจากนี้ความรู้พื้นฐาน (Background knowledge) ก็เป็นสิ่งสำคัญในการแสดงบทบาทสมมุติด้วย เพราะจะช่วยให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติได้สมจริงมากขึ้น ถ้าเป็นการแสดงออกในโอกาสอื่น ๆ เช่น งานแสดงกิจกรรมของโรงเรียนหรือของท้องถิ่น นักเรียนจะต้องมีเวลาเตรียมตัวล่วงหน้าซึ่งไม่ใช่ลักษณะของการแสดงบทบาทสมมุติ

5. เทคนิคการใช้บทบาทสมมุติในวิชาภาษาอังกฤษ

อรอนงค์ หิรัญบุรณะ และสุภาณี เทียรเจริญ (อรอนงค์ หิรัญบุรณะและสุภาณี เทียรเจริญ 2525 : 39-41) ได้เสนอแนะว่าเทคนิคการแสดงบทบาทสมมุตินี้สามารถใช้สอนภาษาได้เกือบทุกทักษะ เช่น ทักษะพูด ทักษะอ่าน ทักษะเขียน การใช้เทคนิคนี้ในการสอนพูด (Speaking) อาจทำได้โดยครูจะแบ่งผู้เรียนเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม แล้วแต่ละจำนวนของบทที่มีอยู่แล้วคอยแจกบัตรกำหนดบทบาท (Role card) ซึ่งผู้เรียนอาจเป็นผู้เลือกเองหรือครูเป็นผู้เลือกให้ หลังจากนั้นครูจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาบทบาทของตนเป็นเวลา 5-10 นาที โดยมีครูเป็นผู้ให้คำแนะนำทางภาษา (Resource person) และช่วยตอบปัญหาของนักเรียน (เป็นภาษาอังกฤษ) เมื่อผู้เรียนเตรียมบทสนทนาของตนแล้วจึงเริ่มสนทนาโต้ตอบโดยที่ไม่ควรอ่านคั่นฉบับที่เตรียมไว้จะทำให้การสนทนาไม่สมจริง ริชาร์ด ไวอา (Richard A. Via. 1970) เสนอว่าคู่สนทนาควรใช้หลัก "Talk-and-listen" คือผู้พูดจะเหลือบุญทรา้งพอเข้าใจแล้วพูดออกมาเองโดยที่ตามองคู่สนทนาอยู่ตลอดเวลา แล้วคอยฟังว่าคู่สนทนาจะพูดโต้ตอบว่าอย่างไร เพื่อจะได้ตอบกลับไปได้ ชวงนี้ครูอาจจะให้ผู้เรียนทุกคนแสดงพร้อมกัน โดยครูเป็นผู้สังเกตการณ์ไปรอบ ๆ ห้อง หลังจากนั้นถ้าเป็นไปได้ครูควรเลือกผู้เรียนบางคู่หรือบางกลุ่มมาแสดงให้ผู้เรียนคนอื่น ๆ ดูเมื่อจบแล้ว ครูอาจถามคำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจหรือครูอาจให้ผู้เรียนถามกันเองในรูปของการอภิปราย

การสอนการพูดในระดับสูงนั้น มักนิยมการใช้เทคนิคการเล่นบทบาทสมมุติ เพราะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารหรือแสดงความคิดเห็นของตน อย่างเต็มที่ เช่น การอภิปราย (Discussion) ครูอาจให้ผู้เรียนสวมบทบาทบุคคลสำคัญในอาชีพต่าง ๆ เช่น พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรี นายแพทย์ ประสพ รัตนากกร ครูประทีป อึ้งทรงธรรม หรือจากรณี สุขสวัสดิ์ แล้วถกปัญหาค้าง ๆ เช่น ปัญหาค่าครองชีพสูงหรือปัญหาขึ้นราคาน้ำมัน เป็นต้น โดยที่ผู้เรียนผู้แสดงแต่ละคน จะต้องแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนั้น หรือครูอาจสร้างสถานการณ์สมมุติขึ้นโดยกำหนดให้ห้องเรียนเป็นเครื่องบินโดยสารที่กำลังชักข้อรับน้ำหนักได้จำนวนจำกัด ผู้เรียนซึ่งแสดงเป็นผู้โดยสารจะต้องอภิปรายและหาเหตุผลมาสนับสนุนว่าตนควรเป็นผู้ที่อยู่บนเครื่องบินต่อไปหรือไม่ กิจกรรมนี้นักเรียนแต่ละคนจะต้องฟัง เหตุผลและความคิดเห็นของคนอื่น ๆ เพื่อที่ตนจะได้หาเหตุผลมาอภิปรายและหาเหตุผลมาสนับสนุนว่าตนควรเป็นผู้ที่อยู่บนเครื่องบินต่อไป

สำหรับการสอนอ่านนั้น (Reading) จะมีบทเรียน (Text) ในรูปของบทสนทนาโดยให้ผู้เรียนอ่านบทเรียนให้เข้าใจสถานการณ์โดยตลอดก่อนแล้วให้ผู้เรียนเล่นเป็นละคร ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ สุไร พงษ์ทองเจริญ (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2521 : 199 - 200) ที่กล่าวว่าการเล่นบทบาทสมมุติจะใช้ได้ทั้งในการฝึกพูดบทสนทนาและภายหลังการอ่าน การแสดงบทบาทสมมุติจะทำให้นักเรียนไม่อายที่จะพูดเพราะขณะนั้นตนแสดงในฐานะเป็นคนอื่น นักเรียนจะกล้าพูดและสนุกต่อการได้เล่นละคร ภายหลังการสอนอ่านในใจและสอบถามความเข้าใจแล้ว ครูอาจจะให้แสดงบทบาทสมมุติตามบทอ่านเพื่อฝึกให้ใช้ภาษาเพิ่มขึ้น ภายในกลุ่มของนักเรียนให้ส่งตัวแทนเป็นผู้เล่าเรื่อง (Narrator) และตัวแทนแสดงเท่าที่บทเรียนต้องการให้นักเรียนฝึกแสดงกันภายในกลุ่มก่อน เมื่อคล่องแล้วให้ผู้เล่าเรื่องอ่านตอนที่เป็นการบรรยายทั่ว ๆ ไป เมื่ออ่านถึงบทบาทของใครผู้แสดงเป็นตัวละครนั้นจะต้องทำท่าหรือพูดบทนั้น ๆ เอง ทั้งนี้เป็นการฝึกทักษะในการฟังและการพูดประกอบกัน

เทคนิคนี้ยังสามารถนำไปใช้ในการสอนการเขียน (writing) ได้อีกด้วย ตัวอย่าง เช่น ครูแจกบัตรกำหนดบทบาทให้ผู้เรียน โดยที่ฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ประสบปัญหา หัวใจอีกฝ่ายหนึ่งรับบทเป็นศิราณี หรือ Ann Landers ผู้ตอบปัญหาและให้คำแนะนำช่วยเหลือ กิจกรรมนี้ทำในรูปการเขียนจดหมายถึงกัน

นอกจากนี้แล้วในการสอนไวยากรณ์ ครูผู้สอนอาจนำเทคนิคการเล่นบทบาทสมมติไปใช้เพื่อทำให้การเรียนรู้สนุกไม่น่าเบื่อ เช่น การสอน quantifiers : any, some, much, many, a lot of, a great deal of, etc. หลังจากที่ได้ครูไคสอนหลักและวิธีใช้คำเหล่านี้ในรูปประโยคแล้ว ครูอาจสร้างสถานการณ์สมมติขึ้น โดยให้ผู้เรียนฝ่ายหนึ่งเป็นพ่อบ้านหรือแม่บ้านไปซื้อสิ่งของต่าง ๆ ในตลาด ส่วนอีกฝ่ายหนึ่งแสดงเป็นผู้ขาย การใช้เทคนิคนี้ทำให้ผู้เรียนได้รู้จักไวยากรณ์ที่เขาเรียนมาแล้ว และนักเรียนจะเรียนรู้ได้มากขึ้นเพราะได้เห็นตัวอย่างการใช้ไวยากรณ์นั้นในสภาพการณ์จริง ๆ

นอกจากนี้ เออร์ (ur. 1981 : 9) ได้เสนอแนะว่าวิธีการของการแสดงบทบาทสมมติควรจะแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยโดยมีการกำหนดสถานการณ์และบทบาทให้นักเรียนเพื่อที่จะศึกษาและแสดงออก การแสดงออกเหล่านี้ใช้เพื่อจุดประสงค์ในการฝึกการใช้ภาษาและการสร้างจินตนาการ นักเรียนจะมีโอกาสสนุกสนานเพลิดเพลินกับการได้ชมและการได้แสดงออก นักเรียนในกลุ่มต่าง ๆ สามารถนั่ง ยืน อยู่กับที่หรือเคลื่อนไหวไปมาหรืออาจนำวิธีการของละครใบ้ (Mine) มาใช้ในการแสดงบทบาทสมมติบ้างก็ได้

6. ประโยชน์ที่ได้จากการแสดงบทบาทสมมติในวิชาภาษาอังกฤษและข้อจำกัดของการใช้บทบาทสมมติ

อรอนงค์ หิรัญบุรณะ และสุภาณี เทียรเจริญ (อรอนงค์ หิรัญบุรณะ และสุภาณี เทียรเจริญ 2525 : 41) ได้สรุปประโยชน์ที่ได้จากการใช้เทคนิคการแสดงบทบาทสมมติไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนควรมีโอกาสฝึกใช้คำศัพท์และสำนวนใหม่ ๆ ในสถานการณ์ที่เขาจะพบจริง ๆ การฝึกเช่นนี้จะช่วยให้ผู้เรียนจำได้ดีกว่าการท่องจำคำศัพท์เป็นคำ ๆ

2. ผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างจริงจัง ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกและพอใจในผลงานของตนเองโดยไม่รู้สึกเบื่อหน่าย

3. การทำกิจกรรมเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มจะช่วยสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียนมากกว่าการที่เขาจะต้องทำอะไรคนเดียว เพราะเมื่อผู้เรียนมีความมั่นใจแล้วเขาจะกล้าพูดกล้าแสดงออกซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เออร์ (Ur. 1981 : 9 - 10) ได้กล่าวถึงผลดีของการใช้บทบาทสมมติไว้ดังนี้

1. ช่วยเพิ่มพูนทักษะด้านการฝึกภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร เพราะในการแสดงบทบาทสมมุติ นักเรียนไม่ได้จำกัดบทบาทของตนเองอยู่เพียงภาษาที่ใช้ในชั้นเรียน นักเรียนอาจมีบทบาทเป็นเจ้าของบ้าน นักสืบ เป็นคนกล้าหาญเด็กเดี่ยว ภาษาที่นักเรียนใช้จึงแตกต่างกันไปตามแต่ละบทบาทที่ได้รับมอบหมายหรือตามสถานที่ที่จินตนาการขึ้น จึงนับได้ว่าเป็นการขยายขอบข่ายการใช้ภาษาออกไปอย่างกว้างขวาง

2. แบบฝึกหัดที่ใช้การแสดงบทบาทสมมุติมักจะมีพื้นฐานมาจากสถานการณ์ในชีวิตจริง ดังนั้น สำนวนภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเหล่านี้จะใกล้เคียงกับภาษาที่ใช้ในชีวิตจริงเป็นอย่างมาก ซึ่งนักเรียนสามารถนำเอาภาษาและสถานการณ์เหล่านี้ไปใช้กับสถานการณ์จริง ๆ ที่นักเรียนพบนอกชั้นเรียนได้

3. นักเรียนจำนวนมากกล่าวว่าวิธีการฝึกการแสดงบทบาทสมมุติง่ายกว่าสนุกกว่าการสนทนาและอภิปรายแบบธรรมดาด้วยเหตุผลหลายประการดังนี้

3.1 ชนิดของสำนวนภาษาที่ใช้เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนและเกี่ยวข้องกับชีวิตจริง ทำให้นักเรียนสามารถคิดและมองเห็นได้ง่าย

3.2 การพูดไม่จำเป็นต้องเป็นประโยคที่สมบูรณ์ก็ทำให้การพูด การแสดงออกดำเนินต่อไปได้ ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการแสดงผลสำเร็จในการเรียน ทำให้เกิดความมั่นใจในตัวเองและศรัทธาในตัวเองมากขึ้น

3.3 การแสดงออกโดยสวบบทบาทเป็นคนอื่นเป็นสิ่งที่เราใจและน่า ชื่นชม

ลิฟวิงสโตน (Livingstone. 1983 : 25 - 29) ได้แสดงทัศนะ
เกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้จากการแสดงบทบาทสมมุติในการเรียนภาษาไว้ดังนี้

1. เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากที่สุด การแสดง
บทบาทสมมุติที่ถือว่าประสบผลสำเร็จนั้นนักเรียนควรมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างจริงจัง
เกือบรอบรอบรู้เช่นของเวลาทั้งหมด และกิจกรรมดังกล่าวควรเป็นสิ่งที่นักเรียนอาจจะ
ต้องประสบนอกห้องเรียนได้อีกด้วย

2. การรู้จักเลือกใช้บทบาทสมมุติในเรื่องที่สอดคล้องกับความสนใจ
ประสบการณ์และความต้องการของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญเพราะจะทำให้ให้นักเรียนมี
โอกาสใช้ภาษาค่อยๆตัวเองโดยไม่ต้องอาศัยการควบคุมโดยตรงจากครูและยังช่วย
ลดปัญหาเรื่องระเบียบวินัยในห้องเรียนสำหรับชั้นเด็กเล็กอีกด้วย

3. การแสดงบทบาทสมมุติเป็นแบบฝึกหัดที่ดีเยี่ยมที่ช่วยแก้ปัญหาเรื่องนักเรียน
ในกลุ่มที่มีความแตกต่างกันได้โดยมีวิธีการปฏิบัติดังนี้

3.1 เลือกนักเรียนที่จะแสดงให้เหมาะกับบทบาท เช่น คนเก่งก็ให้
รับบทเป็นหัวหน้าหรือตัวละครที่สำคัญ ส่วนคนขี้อายก็อาจให้รับบทเป็นเลขา การสวม
บทบาทเหล่านั้นนอกจากจะช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาแล้วยังช่วยพัฒนา
บุคลิกภาพของนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วย

3.2 คำอธิบายในบัตรกำหนดบทบาทควรเขียนให้เหมาะสมกับระดับ
ความสามารถของนักเรียน เช่น ถ้านักเรียนเก่งครูจะไม่ให้คำอธิบายและรายละเอียด
มากนัก แต่ถ้าเป็นนักเรียนที่เรียนอ่อน ครูจะต้องให้รายละเอียดมากขึ้น

3.3 คละนักเรียนทั้งเก่งและอ่อนให้ทำงานกลุ่มเดียวกันเพื่อให้นักเรียน
ได้มีโอกาสทำงานด้วยกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ในบางครั้งอาจจัดให้นักเรียนที่มีความสามารถเท่ากันอยู่กลุ่มเดียวกันและให้เวลาในการทำงานกลุ่มไม่เท่ากัน กลุ่มเก่งให้เวลาน้อยกว่าและมีแบบฝึกหัดอื่นเพิ่มเติมด้วย

ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ 2522 : 10 - 13) ได้กล่าวถึงประโยชน์ที่ได้รับโดยตรงจากการแสดงบทบาทสมมุติว่าเป็นการฝึกนักเรียนในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ช่วยให้นักเรียนได้รู้ถึงความขัดแย้ง ความเป็นจริงของโลกจากสถานการณ์สมมุติที่ครูจัดขึ้น ช่วยให้การสอนของครูมีชีวิตชีวาทำให้นักเรียนกระตือรือร้นที่จะอภิปรายปัญหา ช่วยฝึกนักเรียนให้แสดงออก ช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของนักเรียน เช่น พัฒนาการทางกาย ทางสังคม ทางภาษาและทางความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

สุกัญญา ชารีวรรณ และคนอื่น ๆ (สุกัญญา ชารีวรรณ และคนอื่น ๆ 2520 : 85) ได้กล่าวถึงคุณค่าของการแสดงบทบาทสมมุติว่าเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้เผชิญกับปัญหาทำให้ผู้เรียนค้นคว้าให้ความร่วมมือและกล้าแสดงความคิดเห็นเป็นการเปลี่ยนบทบาทของครูจากการสอนภาษามาเป็นผู้แนะแนวทางการตัดสินใจปัญหา แม้ผิดพลาดก็ไม่ทำให้เกิดความเสียหายขึ้น

อุทุม กว้างหาญ (อุทุม กว้างหาญ 2522 : 37) กล่าวว่า การแสดงบทบาทสมมุติเป็นการฝึกความกล้าที่แสดงออกเป็นอิสระ เป็นการช่วยให้สนุกสนานในเรื่องที่เรียน ช่วยให้ผู้รู้จักวางตนให้เหมาะสมกับบทบาทที่แสดงและทำให้เข้าใจเรื่องที่แสดงดีขึ้น

ข้อจำกัดของการใช้บทบาทสมมุติ

เออร์ (Ur. 1981 : 10) ได้สรุปข้อจำกัดของการสอนโดยใช้บทบาทสมมุติไว้ 2 ประการดังนี้

1. ปัญหาเกิดจากตัวนักเรียนคือนักเรียนส่วนมากจะไม่คุ้นเคยกับกิจกรรมประเภทนี้และไม่คุ้นเคยกับวัฒนธรรมตะวันตก จึงมักจะคิดว่าเป็นการยากที่จะสมมุติตัวเองเป็นคนอื่น ผลของพฤติกรรมเหล่านี้คือนักเรียนจะมีความอายและไม่เต็มใจที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมนี้และอาจแสดงออกในลักษณะที่ถูกดูถูกเกณนี้ว่าเป็นการเล่นแบบเด็ก ๆ หรือเป็นไปในลักษณะของการถูกบังคับให้สนทนาและจะพยายามรีบ ๆ ทำให้เสร็จ

2. ปัญหาเกี่ยวกับจุดประสงค์ ครูจะเป็นผู้กำหนดบทบาทและสถานการณ์ที่เราใจให้แก่นักเรียนโดยไม่ได้แจกแจงจุดประสงค์ขั้นสุดท้ายที่คาดหวังไว้ ทำให้นักเรียนต้องตีความจากสถานการณ์นั้น ๆ ซึ่งอาจจะทำให้เข้าใจผิดได้

7. บทบาทของครูในการใช้เทคนิคการแสดงบทบาทสมมติในวิชาภาษาอังกฤษ

อรอนงค์ หิรัญบุรณะ และสุภาณี เทียรเจริญ (อรอนงค์ หิรัญบุรณะ และสุภาณี เทียรเจริญ 2525 : 28 - 39) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูไว้ดังนี้

1. ครูมีบทบาทเป็นเพียงผู้ให้คำอธิบายหรือให้คำสั่ง (Instructions) ที่ชัดเจน ครูต้องให้รายละเอียดเกี่ยวกับบทและสถานการณ์สมมุติพอสมควรเพื่อให้ผู้เรียนรู่ว่าจะต้องทำอะไรบ้าง แสดงเป็นใครและอยู่ในสถานการณ์อย่างไร

2. ถ้าเห็นว่าผู้เรียนควรจะมีความรู้ทั่ว ๆ ไป ในเรื่องนั้น ๆ ก่อนครูควรเล่าเรื่องย่อหรือให้ภาพยนตร์

3. ครูจะต้องสอนศัพท์หรือไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อผู้เรียนจะได้ใช้พูดในเรื่องนั้น ๆ

4. ในระยะต้น ๆ ที่ผู้เรียนยังไม่คุ้นกับการทำกิจกรรมนี้ ครูอาจจะเข้าไปมีส่วนช่วยเพื่อช่วยให้การแสดงดำเนินไปอย่างราบรื่น แต่หลังจากนั้นครูควรเป็นผู้สังเกตการณ์ คอยบันทึกภาษาที่นักเรียนพูดผิดแต่ไม่ใช่แก้ทันที ควรรอจนกว่ากิจกรรมนั้นเสร็จสิ้นลง มิฉะนั้นแล้วผู้เรียนอาจเกิดความไม่มั่นใจซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของลิฟวิงสโตน (Livingstone. 1983 : 6) ที่กล่าวว่า ขณะเรียนนักเรียนจะเป็นผู้มีอิสระในการแสดงบทบาทอย่างเต็มที่โดยไม่มีครูเข้ามาเกี่ยวข้องโดยการออกคำสั่งหรือให้คำแนะนำ ซึ่งโดยความเป็นจริงครูอาจจะเป็นผู้เลือกเรื่องและดูแลการฝึกซ้อมก่อนการแสดงจริงแต่เมื่อการแสดงจริงเริ่มขึ้นครูจะไม่เข้ามามีบทบาทเลย

นอกจากนี้ ลิฟวิงสโตน (Livingstone. 1983 : 7 - 8) ได้กล่าวถึงบทบาทใหม่ของครูในขณะที่นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติไว้ 5 ประการดังนี้

1. มีบทบาทเป็นผู้สังเกตการณ์ไปตามจุดต่าง ๆ รอบห้อง

2. ครูมีส่วนร่วมในการแสดงด้วย โดยแสดงบทบาทที่ไม่แก่นักเพื่อว่าครูจะได้มีโอกาสสังเกตการกระทำได้อย่างใกล้ชิด
3. เขียนหัวข้อที่จะแสดงไว้ก่อนเริ่มแสดง แต่ละกลุ่มมักจะมีข้อคิดเห็นที่ต่างกัน ในกรณีที่เกิดการโต้แย้งกันก็จะยุติโดยด้วยการชี้ให้เห็นข้อตกลงที่เขียนเอาไว้
4. ปัญหาหรือเรื่องที่จะแสดงอาจเป็นเรื่องที่นักเรียนเป็นผู้คิดหรือกำหนดขึ้น
5. ขณะที่นักเรียนแสดงครูจะไม่เข้าไปเกี่ยวข้องยกเว้นเมื่อนักเรียนต้องการความช่วยเหลือ ครูจึงจะเข้าไปช่วยเหลือในฐานะบทบาทของตัวละครตัวหนึ่งที่ไม่ใช่ตัวครู

การแสดงบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ทั้งครูและนักเรียน มีอยู่บ่อยครั้งที่ครูที่สอนนักเรียนในชั้นใหญ่ได้รับการแสดงบทบาทสมมติมาใช้ในการเรียนการสอน กิจกรรมนี้จึงสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ การแสดงบทบาทสมมติไม่ได้ใช้ในการสอนทุกบทเรียน แต่จะใช้ค่อนข้างมากในเรื่องที่เกี่ยวกับบทสนทนาและแบบฝึกหัดเกี่ยวกับไวยากรณ์

ระยะเวลาในการแสดงตั้งแต่เริ่มต้นจนจบตอนใช้เวลาประมาณ 30 นาที ในช่วงเวลานี้ก็จะเป็นการเปิดโอกาสให้ครูได้เลือกใช้กิจกรรมที่ก่อให้เกิดบรรยากาศที่สนุกสนานทั้งครูและนักเรียน เราจะพบว่ากลุ่มของนักเรียนส่วนใหญ่ที่ได้แสดงบทบาทสมมติ 1 - 2 ครั้ง ก็เกิดความเคยชินกับกิจกรรมนี้ เมื่อนักเรียนเกิดความคุ้นเคยแล้วกิจกรรมนี้จะกลายเป็นกิจกรรมที่ง่าย การใช้บทบาทสมมติควรเริ่มจากเรื่องที่ง่าย ๆ ก่อน

ลิฟวิงสโตน (Livingstone. 1983 : 32) ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมดังนี้

1. นักเรียนควรมีส่วนร่วมในการเลือกอุปกรณ์และกิจกรรมการเรียน
- นักเรียนควรได้รับการสนับสนุนให้เลือกกิจกรรมที่จะแสดงหรือทำงานกลุ่มเองซึ่งจะทำให้เกิดสนุกสนานและเห็นประโยชน์มากที่สุด

2. ควรใช้แบบฝึกหัดชนิดปลายเปิดให้มาก เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสเลือกใช้ภาษาใกล้เคียงกับภาษาที่ใช้ในการสื่อสารมากที่สุด

ไม่ว่าครูจะมีบทบาทตามข้อ 1 หรือ 2 ก็จะทำให้ครูมีอิสระจากภาระหน้าที่ในการจัดเตรียมห้องเรียน ถ้าได้มีการวางแผนและเตรียมงานอย่างก็การแสดงบทบาทสมมุติจะดำเนินไปไ้เอง ดังนั้น จึงทำให้ครูมีอิสระในการฟังข้อบกพร่องของนักเรียน สิ่งนี้นักเรียนยังเข้าใจผิดและเป็นปัญหาซึ่งสิ่งเหล่านี้ครูสามารถใช้ในการประเมินประสิทธิภาพในการสอนและการตัดสินใจในการเตรียมการสอนครั้งต่อไปได้ การแสดงบทบาทสมมุติเป็นวิธีการที่ครูมีโอกาสสังเกตนักเรียนได้อย่างใกล้ชิดที่สุดในขณะที่นักเรียนแสดงบทบาทในสภาพแวดล้อมของการใช้ภาษาต่างประเทศ

บทบาทของผู้เรียนในการใช้เทคนิคการแสดงบทบาทสมมุติในวิชาภาษาอังกฤษ

อรอนงค์ หิรัญบุรณะ และสุภาณี เทียรเจริญ (อรอนงค์ หิรัญบุรณะ และสุภาณี เทียรเจริญ 2525 : 39) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้เรียนไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนต้องรู้สถานการณ์ รู้ศัพท์และไวยากรณ์
2. ผู้เรียนต้องเตรียมตัวเองให้พร้อมที่จะสวมบทบาทสมมุตินั้น
3. ผู้เรียนจะต้องใช้จินตนาการและสมมุติว่าถ้าตนไปอยู่ในเหตุการณ์เช่นนั้น จะทำอย่างไรและจะพูดอะไร แต่อย่างไรก็ตามผู้เรียนจะต้องเป็นตัวของตัวเองและทำทุกอย่างให้เป็นไปตามธรรมชาติ

8. ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการสอนภาษาโดยใช้บทบาทสมมุติ

แบร์โรว์และโซน (Barrows and Zorn. 1983 : 23 - 24) ได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการที่ครูจะนำไปปฏิบัติไว้ดังนี้

1. ปัญหาต่าง ๆ ต้องอธิบายให้ชัดเจน รายละเอียดต่าง ๆ จะต้องให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นร่วมกัน
2. กลุ่มใดที่ค่อนข้างเงียบควรจะให้มีการอธิบายปัญหากันเองในกลุ่มอีกครั้งหนึ่ง หลังจากการอ่านหรือการฟังคำอธิบายของครู

3. แบบฝึกหัดและกิจกรรมควรเปิดโอกาสให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่ โดยมีครูออกคำสั่งน้อยที่สุด

4. ห้องเรียนควรจัดอย่างไม่เป็นทางการ

5. การจัดกิจกรรมต้องค่อยทำค่อยไปโดยเริ่มจากงานคู่ไปสู่งานกลุ่ม

9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ

งานวิจัยในต่างประเทศ มีผู้วิจัยไว้ดังนี้

ในปี พ.ศ. 2517 ลี (Lee. 1974 : 269 - 290) ได้ทดลองสอนนักเรียนในระดับประถมศึกษาโดยใช้การแสดงละคร (Dramatic play) มาประกอบการสอน ผลปรากฏว่า ช่วยทำให้ผู้เรียนได้เรียนสิ่งที่เขาต้องการรู้ได้อย่างสนุกสนาน ผู้เรียนสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนโดยทั่วถึง และได้เสนอแนะว่าการแสดงนี้ไม่จำเป็นต้องจัดเป็นเวทีแต่จะจัดที่ใดก็ได้

และต่อมาในปีเดียวกันนี้ ชาลส์ (Charles. 1974 : 4712-4713-A) ได้ทำการสอนวิชาสังคมศึกษากับนักเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 294 คน โดยใช้เวลาทดลอง 5 สัปดาห์ พบว่านักเรียนที่เรียนวิชาสังคมศึกษาโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์จำลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้การแสดงบทบาทสมมติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ในปี พ.ศ. 2520 โคโนเลย์ (Conoley. 1977 : 4977 - A) แห่งมหาวิทยาลัยเท็กซัส ได้ศึกษาผลการใช้การแสดงบทบาทสมมุติมาประกอบการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาเพื่อวัดพฤติกรรมของเด็กเป็นการพยายามเปลี่ยนพฤติกรรมทางสังคมโดยใช้การแสดงละครเข้าช่วยในการสอน ซึ่งทดลองกับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่สาม สี่ และห้า จำนวน 142 คน แบ่งเด็กออกเป็นสามกลุ่ม ใช้เวลาสอนสองสัปดาห์ วันละ 30 นาที ทุกวัน มีการสอบ Pretest และ Posttest กับกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่าการใช้การแสดงบทบาทสมมุติเข้าช่วยเป็นองค์ประกอบในการเรียนการสอนมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กมากกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าการใช้การแสดงบทบาทสมมุติมีผลต่อการ

เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กทำให้เด็กมีสังคมมีคิขึ้น และเปลี่ยนจากการยึดตัวเองเป็นศูนย์กลางไปสู่บุคคลอื่นมากขึ้น

ในปี พ.ศ. 2521 คลอรี และเบรย์ (Clore and Bray. 1978 : 156) ได้วิจัยเกี่ยวกับผลของการใช้นิทานโดยใช้นิทานจำลองและการแสดงบทบาทสมมุติที่ส่งผลต่อพฤติกรรมและทัศนคติของเด็ก โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชาย ชั้นประถมศึกษาที่สาม ในโรงเรียนประถมศึกษาสองแห่ง จำนวน 62 คน ที่เมืองเออนายา รัฐอินดิออยส์ มีนิทานทั้งหมด 4 เรื่อง แล้วเลือกมาใช้นิทานเรื่อง โดยให้นักเรียนแสดงอุปนิสัยท่าทางให้เหมือนกับตัวละครในนิทานนั้น ในนิทานเป็นเรื่องของครอบครัวหนึ่งที่น่ารักและสมาชิกในครอบครัวถูกสัตว์อื่นไล่ไปเป็นเหยื่อ เมื่อเรียนจบแล้ววัดทัศนคติทันทีปรากฏว่าเด็กชายเหล่านั้นมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสัตว์ และหลังจากนั้นอีกหกสัปดาห์วัดอีกครั้งหนึ่ง ผลปรากฏว่าทัศนคติของนักเรียนชายทั้งสองโรงเรียนมีความมั่นคงเหมือนกับการวัดครั้งแรกคือเด็กที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสัตว์และเด็กที่เคยล่าสัตว์ก็เลิกโดยเด็กขาดผลการทดลองนี้จึงสรุปได้ว่าการใช้นิทานโดยใช้นิทานจำลองและการแสดงบทบาทสมมุติมีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมและทำให้เด็กมีทัศนคติที่มั่นคง

ในปีเดียวกันนี้ วากเนอร์ (Wagner. 1978 : 244 - 245) ได้ทดลองใช้การแสดงบทบาทสมมุติเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีกันระหว่างกลุ่มชนโดยทดลองกับนักเรียนอายุ 8 - 9 ปี โดยให้แสดงบทบาทของชาวอินเดียนแดงที่แสดงความรู้สึกในการที่ถูกรุกรานที่อยู่ เป็นการเน้นคุณค่าของการติดต่อสื่อสารโดยการแสดงท่าทางที่ไม่ใช้คำพูดผลปรากฏว่า เด็กมีความเข้าใจและประทับใจในเรื่องที่แสดงมาก เด็กเกิดความรู้สึกสงสารและเห็นใจชาวอินเดียนแดง

ในปี พ.ศ. 2522 เลเซอร์ (Leyser. 1979 : 7342 - A) แห่งมหาวิทยาลัยอินเดียนา ได้ทดลองใช้การแสดงบทบาทสมมุติกับเด็กที่มีสังคมมีคิเป็นเด็กชั้นประถมศึกษาที่สามถึงห้า จำนวน 65 คน ในโรงเรียนประถมศึกษาสองแห่ง ผลการวิจัยพบว่าการใช้การแสดงบทบาทสมมุติประกอบการเรียนสามารถช่วยเด็กที่มีสังคมมีคิต่ำที่มีปัญหาเข้ากับเพื่อนไม่ได้ ช่วยให้เด็กปรับตัวเข้ากับเพื่อนฝูงได้ดีขึ้น วิธีสอนแบบนี้ช่วยให้ครูเข้าใจเด็กดีขึ้น และมีผลดีมากสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางสังคม

ในปี พ.ศ. 2525 แบล็ค (Black. 1982 : 125) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลของการศึกษาวิชาพื้นฐานในระดับปริญญาตรีเกี่ยวกับการสอนอ่านแก้เด็กปกติและเด็กพิเศษ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี 2 กลุ่ม โดยมีการฝึกการแสดงบทบาทสมมุติและไม่ใช้การแสดงบทบาทสมมุติกับนิสิตจำนวน 15 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาวิธีสอนการอ่าน ใช้เวลาเรียน 18 สัปดาห์ การเรียนจะแบ่งเป็น 2 ช่วง คือเรียนจากชุดการเรียน 9 ชุด ภายในเวลา 20 ชั่วโมง และมีการสัมมนากันทุกสัปดาห์ นิสิตในกลุ่มทดลองจะใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติ ส่วนนิสิตในกลุ่มควบคุมจะมีการอภิปรายกัน หลังจากนั้นผู้วิจัยจะสังเกตการสอนของนิสิตทั้งสองกลุ่ม ผลการวิจัยสรุปได้ว่านิสิตในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความสามารถในการสาธิตการสอนอ่านได้อย่างมีความมั่นใจในตนเองอยู่ในระดับใกล้เคียงกันและมีวิธีการเตรียมแผนการสอนที่คล้ายคลึงกัน แต่อย่างไรก็ตามการใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติก็ยังเป็นวิธีการที่นิสิตยอมรับว่าเป็นวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพในการฝึกวิธีสอนการอ่านให้แก่ครูก่อนประจำการ

ต่อมาในปี พ.ศ. 2526 คัดนี (Dudney. 1983 : 30 - 31) ได้ทดลองสอนโดยใช้บทบาทสมมุติชนิดมีปริศนา (Hidden - information Roleplays) ในรายวิชาภาษาอังกฤษระดับเข้มข้นโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษามหาวิทยาลัยโรคลอว์ซึ่งเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ผู้ช่วยศาสตราจารย์นักวิจัยและอาจารย์ระดับมหาวิทยาลัยโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและมีความมั่นใจ การแสดงบทบาทสมมุติจะเริ่มโดยครูหรือนักเรียนที่ได้รับเลือกเป็นผู้บรรยายเหตุการณ์และแนะนำตัวละครอย่างสั้น ๆ ต่อจากนั้นผู้แสดงแต่ละคนจะพูดและสวมบทบาทที่แตกต่างกันไป ซึ่งทุกคนก็จะปิดเป็นความลับ ผู้ชมก็จะต้องพยายามประมวลเหตุการณ์ที่ตัวละครแสดงเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการค้นหาคำตอบของปริศนาที่แฝงไว้ในเรื่องนั้น ๆ หลังจากจบการแสดงแล้วให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 5 คน แต่ละกลุ่มต้องทำงาน 2 อย่าง คือให้ช่วยกันกำหนดสถานการณ์สมมุติชนิดมีปริศนาที่มีผู้แสดง 5 คน และกำหนดบทบาทของผู้แสดงโดยแต่ละคนจะต้องเป็น

ผู้กำหนดบทบาทของตัวละครคนละ 1 ตัว ในขณะที่นักเรียนทำงานกลุ่มครูก็จะเดินดู และให้คำปรึกษาตามกลุ่มต่าง ๆ กลุ่มใดเสร็จแล้วให้ลอกลงในบัตรให้เรียบร้อยและ นำบัตรของแต่ละกลุ่มมาสับเปลี่ยนกันแสดงตามบทบาทที่กำหนดไว้ในบัตร ผลการทดลอง พบว่าการใช้บทบาทสมมุติชนิดนี้มีประสิทธิภาพดีจริงอย่างที่ยัง ขณะดูการแสดงกลุ่มที่เป็นผู้เขียนบทบาทของตัวละครจะมีความรู้สึกว่าการแสดงของตนประสบความสำเร็จในการเขียนบท ผู้ชมก็จะติดตามการแสดงด้วยความอยากรู้อยากเห็นเพื่อที่จะค้นหาคำตอบของปริศนาซึ่งกลุ่มเพื่อน ๆ ถักขึ้น นอกจากนี้ก็ค้นียังกล่าวเพิ่มเติมอีกว่าไม่ว่าการแสดง บทบาทสมมุติจะประสบความสำเร็จหรือมีข้อบกพร่องบ้าง แต่สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือการกระทำเช่นนี้ถือว่าเป็นแบบฝึกหัดที่มีค่ามากเพราะทุกคนได้มีส่วนร่วมในการใช้ภาษา ในการสื่อสารและมีส่วนร่วมในการแสดงออก

งานวิจัยภายในประเทศ

ในประเทศไทยนั้นการสอนโดยใช้บทบาทสมมุติยังไม่ค่อยมีการวิจัยแพร่หลายนัก ที่พอจะมีบ้างก็มักจะเป็นวิชาสังคมศึกษา ส่วนวิชาอื่น ๆ ยังไม่มีการทำวิจัยในเรื่องนี้ แต่ในต่างประเทศงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้บทบาทสมมุติประกอบการสอนมีผู้วิจัยกัน มากในหลาย ๆ วงการ เช่น วงการแพทย์ วงการแนะแนวและจิตวิทยา สำหรับในวงการ ศึกษาไทยมีผู้นิยมใช้การแสดงบทบาทสมมุติประกอบการเรียนการสอนในระดับชั้นต่าง ๆ เช่นกัน และมีผู้วิจัยเกี่ยวกับการแสดงบทบาทสมมุติไว้มาก แต่ยังไม่เป็นที่แพร่หลายมากนัก

ในปี พ.ศ. 2522 วิมลรัตน์ ชัยสิทธิ์ (วิมลรัตน์ ชัยสิทธิ์ 2522 : 66) ได้ใช้บทบาทสมมุติในการสอนกลุ่มบูรณาการ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลุ่ม ตัวอย่างที่เป็นนักเรียนบ้านโป่งสนุก อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ผลการวิจัยสรุปได้ว่า สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมุติกับนักเรียน ที่เรียนด้วยวิธีปกติไม่แตกต่างกัน แต่จากการสังเกต การสัมภาษณ์ครู และการสัมภาษณ์ นักเรียน ปรากฏว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมุติมีความสนใจและกระตือรือร้น ต่อการเรียนมาก กล่าวแสดงออกมากขึ้นและนักเรียนชอบการสอนแบบนี้มาก

ในปี พ.ศ. 2523 เพ็ญภา แสงสระศรี (เพ็ญภา แสงสระศรี 2523 : 61) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา โดยการสอนแบบบรรยายกับการสอนโดยใช้บทบาทสมมุติกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ จำนวน 60 คน ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการสอนแบบบรรยายกับการสอนโดยใช้บทบาทสมมุติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่การเรียนโดยใช้บทบาทสมมุติทำให้นักเรียนมีความสนใจ ตั้งใจเรียน และมีความกระตือรือร้นต่อการเรียนมาก นักเรียนให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นอย่างดี นักเรียนสนุกสนานในการเรียนและมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น นักเรียนได้นำสิ่งที่ได้จากการเรียนไปใช้ ส่วนนักเรียนที่เรียนโดยการบรรยายจะสนใจเฉพาะคะแนนอย่างเดียว และจากการสัมภาษณ์นักเรียนและอาจารย์ทราบว่านักเรียนชอบการสอนโดยการใช้บทบาทสมมุติมาก อยากให้นำไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาอื่น ๆ บ้าง

ต่อมาในปี พ.ศ. 2523 สุนีย์ ชุมจิต (สุนีย์ ชุมจิต 2523 : 68) ได้ทำการวิจัยเชิงทดลองเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติค่านิยมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2522 ของโรงเรียนวัดเขาวัง และโรงเรียนเมืองราชบุรี ที่เรียนหน่วย "ชีวิตในบ้าน" ด้วยการสอนแบบใช้และไม่ใช้การแสดงบทบาทสมมุติพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้บทบาทสมมุติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนในกลุ่มทดลองมีทัศนคติค่านิยมสัมพันธสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ต่อมาในปี พ.ศ. 2524 วรดี สิริพิทุร (วรดี สิริพิทุร 2524 : 38) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาโนภาพแห่งตนโดยใช้บทบาทสมมุติของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 4 โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่ามโนภาพแห่งตนของนักเรียนพัฒนาสูงขึ้นหลังจากการใช้บทบาทสมมุติ

ในปี พ.ศ. 2526 สุจิตรา บัวคำภา (สุจิตรา บัวคำภา 2526 : 51) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสอนจริยศึกษาด้วยการใช้และไม่ใช้การแสดงบทบาทสมมุติ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2525 ภาคเรียนที่ 1 ของโรงเรียน วัดน้ำใส จำนวน 34 คน และโรงเรียนวัดไหม่ จำนวน 40 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการแสดงบทบาทสมมุติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จริยศึกษาและมีทัศนคติเชิงจริยธรรมดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้แสดงบทบาทสมมุติ

จากผลการวิจัยดังกล่าวมานี้พอจะสรุปได้ว่าการใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติช่วยส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนของนักเรียน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียน

นักการศึกษาที่สนใจเกี่ยวกับเรื่องความสนใจได้ให้คำจำกัดความไว้พอสังเขป ดังนี้

ทอร์นไดค์และเอลิซาเบธ (Thorndike and Elizabeth. 1969:24) กล่าวว่า ความสนใจคือแนวโน้มในการที่จะแสวงหาและเข้าร่วมในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง

กู๊ด (Good. 1973 : 311) อธิบายว่าความสนใจเป็นความรู้สึกชอบของคนเราที่แสดงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งความรู้สึกนั้นอาจจะมีชั่วขณะหนึ่งหรืออาจจะมีถาวรต่อไปก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความอยากรู้อยากเห็นของบุคคลนั้น โดยได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ของเขาเอง

น้อมฤดี จงพยุงะ (น้อมฤดี จงพยุงะ 2519 : 258) กล่าวว่า ความสนใจหมายถึงอาการอยากรู้อยากเห็น อาการชอบทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรืออาการขามขึงในคุณค่าของสิ่งใด ๆ

เสียง ชุตกุล (เสียง ชุตกุล 2525 : 26) กล่าวว่าความสนใจคือ ความอยากรู้อยากเห็น อยากแสวงหาและเข้าร่วมกิจกรรมหนึ่ง ความรู้สึกชอบที่มีต่อ สิ่งใดสิ่งหนึ่งและหมายถึงสภาพจิตใจของบุคคลที่ผูกพันหรือจจจจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความ สนุกสนานเพลิดเพลินใจในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือการซาบซึ้งในคุณค่าของสิ่งใด ๆ

ศิริอร รัตนอุดม (ศิริอร รัตนอุดม 2527 : 7) กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึงแรงผลักดันที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงออกด้วยการ เลือกหรือกระทำในสิ่งที่เราชอบ เป็นอาการอยากรู้อยากเห็น อาการชอบทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด อาการสนุกสนานเพลิดเพลิน ในการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรืออาจจะซาบซึ้งในคุณค่าของสิ่งใด

วนิดา ศิริมาลา (วนิดา ศิริมาลา 2528 : 38) สรุปว่าความสนใจคือ ความรู้สึกเอาใจใส่ ความอยากรู้อยากเห็นสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งแสดงออกโดยการชวนชวน เข้าร่วมหรือติดตามกิจกรรมต่าง ๆ และยอมรับในคุณค่าของสิ่งนั้น ๆ

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ 2523 : 242) ได้ให้ความเห็น ที่แตกต่างไปว่า ความสนใจมีลักษณะใกล้เคียงกับทัศนคติมาก กล่าวกันว่าความสนใจ เป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติคือ เป็นความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งหมายถึงทัศนคติทางบวก หรือทัศนคติที่คั่นเอง

จากความหมายของความสนใจที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ความสนใจหมายถึง ความรู้สึกชอบหรือพอใจที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งแสดงออกโดยการมีความกระตือรือร้น ที่จะเข้าร่วมกิจกรรมและยอมรับในคุณค่าของสิ่งนั้น

ความสนใจจึงมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบหลายประการ ความสนใจเป็น ลักษณะเฉพาะของบุคคลทั้งที่ จันทมาศ ชื่นบุญ และศิรินันท์ เพชรทองคำ (จันทมาศ ชื่นบุญ และศิรินันท์ เพชรทองคำ ม.ป.ป. : 45) กล่าวว่า ความสนใจเป็นลักษณะ ที่มีจิตใจจจจจอยู่ในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเมื่อเกิดคนาน ๆ เข้าก็จะทำให้เกิดความตั้งใจได้ นอกจากนี้ ประคัม เรืองมาลัย (ประคัม เรืองมาลัย 2519 : 99) ให้ความเห็น ว่า ความสนใจเป็นแรงกระตุ้นที่สำคัญของการเรียน ครูที่ประสบความสำเร็จมักกล่าวว่า

ถ้างานนั้นดึงดูดความสนใจของเด็กงานย่อมง่ายขึ้น เมื่อเด็กสนใจในการทำงาน ความเอาใจใส่ของเขาจะยอมสม่ำเสมอไม่เปลี่ยนแปลงจากจุดเริ่มต้น ความสนใจทำให้ความเอาใจใส่มีจุดศูนย์กลางอยู่ในขอบเขตเป็นสิ่งที่ต้องเลือกเองและเป็นแรงผลักดันในขณะเดียวกัน ดังนั้นในการเรียนการสอนไม่ว่าวิชาใดครูจะต้องพยายามสร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียนดังที่ โพลเวลล์ (Powell, 1963 : 330) ได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า เด็กที่มีความสนใจในการเรียนจะทำให้เกิดความตั้งใจเรียน และการเรียนด้วยความสนใจนี้ทำให้ผู้เรียนมีสมาธิในการเรียน เมื่อมีสมาธิก็สามารถติดตามเนื้อหาที่เรียนได้โดยตลอด กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ 2523 : 243) ได้เสนอแนะวิธีสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนไว้ดังนี้

1. ศึกษาความต้องการของผู้เรียนส่วนใหญ่ เพื่อจะได้จัดบทเรียน สภาพห้องเรียน และสื่อการเรียนต่าง ๆ ให้ตรงกับความต้องการของเขา
2. สำรวจพื้นฐานทางค่านิยมทัศนคติของผู้เรียน เพื่อจัดสภาพการเรียนการสอนให้ตรงกับทัศนคตินั้น ๆ
3. จัดสภาพห้องเรียนให้น่าสนใจ มีการตั้งคำถามยั่วเย้าและท้าทายความสามารถของผู้เรียน พยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนให้มากที่สุด เช่น การแสดงความคิดเห็น การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ฯลฯ ตลอดจนการพยายามสร้างให้เกิดสิ่งตื่นตาตื่นใจ สิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ และนำสิ่งที่ทันสมัยในยุคนั้นมาถวายเป็นขวัญ
4. ให้การเสริมแรงโดยพยายามให้ผู้เรียนได้ประสบผลสำเร็จในการเรียนหรือการทำงานนั้น ๆ บ้าง โดยเลือกให้ตรงกับความสามารถและความสนใจของเขาจะทำให้เขาสนใจสิ่งที่ได้รับมอบหมายให้ทำ
5. ชี้ทางหรือให้ทราบความก้าวหน้าในการทำงานทุกระยะของผู้เรียน ทำให้เขามีความสนใจที่จะทำงานนั้น ๆ ต่อไป

นอกจากนี้ความสนใจของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกัน เนื่องจากสาเหตุและองค์ประกอบที่แตกต่างกัน เช่น ความต้องการ ความถนัด และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในสังคมที่แตกต่างกัน

สาเหตุและองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

จรินทร์ สกุดถาวร (จรินทร์ สกุดถาวร ม.ป.ป. : 61 - 62) ได้กล่าวถึงสาเหตุและองค์ประกอบของความสนใจไว้ดังนี้

สาเหตุที่ทำให้เกิดความสนใจ

ความสนใจเกิดขึ้นจากสาเหตุต่าง ๆ ดังต่อไปนี้คือ

1. ความต้องการ เช่น อยากรับเป็นคนเรียนเก่งก็ต้องพยายามสนใจในบทเรียน เพื่อที่จะได้ทำให้ตนเองเข้าใจและจะได้สอบได้ที่ 1
2. การเอาอย่าง สิ่งใดที่คนในหมู่คณะนิยมหรือสนใจจะทำให้คนที่เข้ามา ร่วมเกิดความสนใจตามไปด้วย เช่น เด็กส่วนมากเมื่อเห็นพ่อ แม่ ครู หรือเพื่อน ชอบหรือสนใจสิ่งใดก็จะพลอยสนใจสิ่งนั้นตามไปด้วย
3. การอ่าน การอ่านหนังสือก็ช่วยให้เกิดความสนใจได้ เช่น การอ่านชีวประวัติของนักประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ก็จะทำให้ผู้อ่านนั้นมีความสนใจที่จะคิดประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ บ้าง
4. การศึกษาหรือการฝึกฝนอบรมความรู้ความสามารถในสิ่งใดสิ่งหนึ่งย่อมจะทำให้เกิดความสนใจขึ้น แม้ว่าในตอนแรกนั้นยังไม่มี ความสนใจเลย เช่น นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเมื่ออ่าน ฟัง และเขียนได้ ก็จะมี ความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น
5. ความแปลกประหลาด เมื่อได้พบเห็นสิ่งของที่แปลกประหลาดหรือไม่เคยพบเห็นมาก่อนก็จะทำให้เกิดความสนใจในสิ่งนั้นขึ้น เช่น เด็กที่ไม่เคยเห็นฮิปโป เมื่อได้

ไปเที่ยวสวนสัตว์และได้ไปพบเห็นฮิปโปครั้งแรกจะเกิดความสนใจในตัวฮิปโปอย่างมาก

โดยทั่วไปคนเรามีความสนใจในสิ่งต่าง ๆ ไม่เหมือนกันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งต่าง ๆ คือ

1. สิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับบุคคลนั้น ๆ เช่น การศึกษาอบรม ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นต้น
2. บุคลิกภาพของบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ ระดับสติปัญญา ความสามารถทางร่างกาย ความถนัดตามธรรมชาติ สุขภาพ เป็นต้น

องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

1. ความสนใจนั้นเกิดขึ้นจากความพร้อม ความต้องการและอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม
2. ความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นเรื่องของแต่ละบุคคลโดยเฉพาะคนทุกคนจะมีความสนใจในสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกันไป
3. ความสนใจนั้นมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสุขภาพของร่างกาย เด็กจะสนใจสิ่งใดเป็นระยะสั้นหรือยาวขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของร่างกาย
4. ความสนใจเฉพาะอย่างนั้นอาจเปลี่ยนไปตามวัยและเวลาของแต่ละบุคคล แต่แบบแผนของความสนใจค่อนข้างคงที่เท่าไรการวัดความสนใจช่วยทำนายความสนใจในอนาคตของคนได้
5. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสภาพทางจิตใจและเชาวน์ปัญญาของบุคคล ผู้ที่มีระดับของเชาวน์ปัญญาค่าจะสนใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่มากอย่างและจะไม่สลับซับซ้อนนัก นึกกับผู้ที่มีระดับของเชาวน์ปัญญาสูงมักจะสนใจหลาย ๆ อย่างในเวลาเดียวกันและเป็น เรื่องที่สลับซับซ้อนมาก
6. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับพื้นฐานทางประสบการณ์ของเด็ก เด็กจะสนใจเรื่องใดเด็กจำเป็นต้องมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นพอสมควร ถ้าเด็กขาดประสบการณ์เด็กอาจไม่สนใจเป็นแต่เพียงอยากรู้อยากเห็นชั่วคราวแล้วก็เลิกความสนใจไป

การวัดความสนใจ

ในการวัดความสนใจเราสามารถวัดได้หลายวิธี เช่น ใช้การสังเกต สัมภาษณ์ และใช้แบบสอบถามความสนใจ (Hurlock. 1955 : 160 - 161, Powell. 1963 : 238) การจะนำวิธีใดไปใช้กับใครในสถานการณ์แบบใดนั้นขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้ที่จะนำไปใช้ และได้มีการพิสูจน์แล้วว่า การวัดความสนใจโดยวิธีใช้แบบสำรวจความสนใจเป็นวิธีที่ได้ผลดีที่สุด เราความสนใจที่สุด และเป็นวิธีการที่เชื่อมั่นได้ (Mehrens and Lehmann. 1969 : 218)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ

ในปี พ.ศ. 2514 วรณเพ็ญ ชีรากร (วรณเพ็ญ ชีรากร 2514 : 105 - 109) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อหนังสือ A Direct Method English Course, Book 2 กับหนังสือ English for Thai Students, Book 2 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนจากโรงเรียน 4 แห่งในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน พบว่าความสนใจของนักเรียนต่อเรื่องต่าง ๆ ในหนังสือทั้งสองเล่มนี้อยู่ในระดับปานกลางจนถึงมาก ถ้าเปรียบเทียบอันคืบความสนใจต่อเรื่องต่าง ๆ โดยแยกตามเพศ อายุ หนังสือที่ใช้และอาชีพของบิดามารดาแล้วพบว่า นักเรียนสนใจต่อเรื่องต่าง ๆ เป็นไปในแบบเดียวกัน ในด้านภาพประกอบ เรื่องนักเรียนส่วนมากเห็นว่าหนังสือ A Direct Method English Course ดีกว่าหนังสือ English for Thai Students เพราะทำให้เนื้อเรื่องกระจ่างขึ้น ในด้านการจัดรูปแบบ หนังสือ A Direct Method English Course ดีกว่าหนังสือ English for Thai Students ในด้านบรรยากาศของเรื่องนักเรียนส่วนมากชอบบรรยากาศของเรื่องที่มีวัฒนธรรมทั้งแบบไทยและแบบอังกฤษและชอบอ่านเรื่องใหม่ ๆ ที่ไม่เคยทราบมาก่อน

ในปี พ.ศ. 2517 สมจิต เอี่ยมสุภนิมิตร (สมจิต เอี่ยมสุภนิมิตร 2517 : 67) ทำการศึกษาการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน พบว่าระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียนในค่านแปลความและขยายความยังไม่ดีพอ นักเรียนมีความสนใจในการอ่านเอาเรื่องมาก เรื่องที่นักเรียนชายและหญิงร้อยละ 55.00 สนใจอ่านมากที่สุดได้แก่เรื่องประเภทขบขัน รองลงมาได้แก่เรื่องความรู้ ร้อยละ 17.67 เรื่องตื่นเต้น ร้อยละ 14.00 นิยายและนิทานร้อยละ 10.33 เรื่องราวที่ชอบอ่านน้อยที่สุดได้แก่เรื่องเศร้า มีเพียงร้อยละ 3.00 เท่านั้น

ในปี พ.ศ. 2519 จรรยา สุวรรณทัต (จรรยา สุวรรณทัต 2519 : 50) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ความสนใจในภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์เชิงนิมิตกับการอ่านการใช้ภาษาอังกฤษ กิจกรรมนอกโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังพบว่าในค่านความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ครูส่วนมากมีความเห็นว่านักเรียนสนใจภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง แต่จากการศึกษากับเด็กนักเรียนพบว่านักเรียนส่วนใหญ่แสดงเจตคติเชิงนิมิตต่อความสนใจในภาษาอังกฤษ นักเรียนหญิงมีความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนชาย ความสนใจในบทเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนภาษาอังกฤษ

ต่อมาในปี พ.ศ. 2525 วินัย กล้าเลื้อ (วินัย กล้าเลื้อ 2525 : 106 - 107) ได้ทำการสำรวจความสนใจในเรื่องที่อ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,680 คน โดยสุ่มตามลำดับชั้นจาก 8 โรงเรียน พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสนใจอ่านเรื่องภาษาอังกฤษทั้งประเภทสารคดีและบันเทิงคดีในระดับมาก และพบว่าความสนใจของนักเรียนชั้น ม.4 มศ.4 และ มศ.5 มีความสนใจอ่านเรื่องภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสนใจในหนังสืออ่านภาษาอังกฤษที่กำหนดให้เรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายในระดับมากเกือบทุกเล่ม

และในปีเดียวกันนี้ นิธิมา ตูบรเรเทิง (นิธิมา ตูบรเรเทิง 2525 : 42) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล เขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ 2 โดยสุ่มจากนักเรียน 6 โรงเรียน จำนวน 290 คน ผลการวิจัยพบว่าความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .40 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยของความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษและคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนชาย ระดับความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างวัดได้ .58 ซึ่งจัดเป็นค่าที่อยู่ในระดับที่มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดให้

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมด้านบุคลิกภาพ เก็บตัว-แสดงตัว

ความหมายของบุคลิกภาพ

ความหมายของบุคลิกภาพ นักจิตวิทยาและนักการศึกษาที่สนใจเกี่ยวกับเรื่องบุคลิกภาพได้ให้คำจำกัดความไว้ต่าง ๆ กันดังนี้

อลลพอต (Allport. 1961 : 48) ได้จัดจำพวกคำนิยามเป็นสองด้าน คือคำนิยามบุคลิกภาพซึ่งได้จากคุณค่าทางสังคมเป็นผลมาจากการกระทำที่คนอื่นมีต่อคนนั้น และคำนิยามบุคลิกภาพซึ่งบ่งลักษณะหรือคุณสมบัติที่แท้จริงที่บุคคลนั้นชอบแสดง บุคลิกภาพเป็นกระบวนการสร้างหรือจัดส่วนประกอบของแต่ละคนทั้งระบบภายในและภายนอก คือทั้งจิตใจและร่างกายซึ่งจะทำหน้าที่กำหนดทัศนพิจาวณาลักษณะพฤติกรรม และความนึกคิดของคนคนหนึ่ง ดังนั้นบุคลิกภาพก็คือลักษณะที่แท้จริงของบุคคลนั้นนั่นเอง

เมอร์เรย์ (Murray. 1962 : 434 - 464) ได้กล่าวว่าบุคลิกภาพครอบคลุมพฤติกรรมทั้งอินทรีย์และสร้างขึ้นมาตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตายมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอยู่เสมอ

ฌ็อง ปิแยร์ (ฌ็อง ปิแยร์ 2521 : 29) ให้คำจำกัดความว่า บุคลิกภาพหมายถึงลักษณะแสดงออกทั้งมวลของปฏิกริยาทั้งทางจิตวิทยาและทางสังคม ของบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดล้อม บุคลิกภาพของคนได้สร้างสมมาตั้งแต่เยาว์วัยโดยมีองค์ประกอบ สำคัญในการสร้างสมให้เป็นบุคลิกภาพเฉพาะตัวของคน ๆ นั้น คือ พันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม

สูนีย์ ซีรคเกอร์ (สูนีย์ ซีรคเกอร์ 2525 : 171) ให้ความหมายไว้ว่า บุคลิกภาพหมายถึงลักษณะส่วนรวมของบุคคลใดโดยเฉพาะ ลักษณะที่ว่านี้รวมทั้งทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นลักษณะเฉพาะของคน ๆ นั้น เช่น รูปร่าง หน้าตา ท่าทาง การแต่งกาย คำพูด ความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ และทักษะต่าง ๆ ที่มีความสำคัญต่อการปรับตัวของบุคคล

ครรชนี ยุทธเสรี (ครรชนี ยุทธเสรี 2528 : 29) สรุปความหมายของ บุคลิกภาพว่าเป็นการกระทำทั้งหมดของร่างกายที่ได้มาจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม แบบของพฤติกรรมที่แสดงออกนั้นเกิดจากความสัมพันธ์ภายในของความคิด นิสัย อารมณ์ และร่างกายของบุคคลแต่ละคน แต่พฤติกรรมที่เป็นแบบนี้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง ได้เสมอ บุคลิกภาพจึงสามารถทำนายบุคคลว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใดได้

สรุปได้ว่าบุคลิกภาพหมายถึงลักษณะเฉพาะของบุคคลแต่ละคน เป็นสิ่งที่ได้รับ อิทธิพลจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม บุคลิกภาพเป็นสิ่งที่สามารถแก้ไข ปรับปรุงและ เปลี่ยนแปลงได้

ประเภทของบุคลิกภาพ

นักจิตวิทยาชาวสวิส คือ จุง (สูนีย์ ซีรคเกอร์ 2525 : 173 อ้างอิงมาจาก Jung) ได้แบ่งประเภทบุคลิกภาพไว้ดังนี้

1. ประเภทชอบเก็บตัว (Introvert) บุคคลประเภทนี้มักมีมาตรการ กฎเกณฑ์ในการปฏิบัติตน เชื่อมั่นในตนเอง ยึดถือตัวเองเป็นใหญ่ ชื่นชอบอยู่ตามลำพัง มากกว่าอยู่ในหมู่เพื่อน เก็บความรู้สึก ชอบคิด ชอบฝัน ปรับตัวยาก เห็นแก่ตัวเวลาเกิดความคับข้องใจจะปรับตัวในรูปของการหลบหลีกแยกตัวจากสังคม

2. ประเภทชอบแสดงตัว (Extrovert) พวกนี้มีลักษณะตรงข้ามกับพวกแรกคือ ไม่มีกฎเกณฑ์แน่นอนตายตัวในการปฏิบัติตน ชอบแสดงตนเปิดเผย สังคมเก่ง อารมณ์ดี มีความเป็นมิตร สนใจสิ่งแวดล้อม ชอบอยู่ในหมู่เพื่อน ๆ ชอบทำกิจกรรม ชอบการเปลี่ยนแปลง ปรับตัวได้ดีในสถานการณ์ใหม่ ๆ มีแนวโน้มที่จะเลือกอาชีพที่ติดต่อเกี่ยวข้องกับคนมาก ๆ เช่น งานขายของ ประชาสัมพันธ์ เจ้าหน้าที่ต้อนรับ ถ้าเกิดความสนใจจะปรับตัวในรูปของความก้าวร้าว

3. ประเภทกลาง ๆ (Ambivert) มีลักษณะกลาง ๆ ระหว่าง 2 พวกแรก คือ ไม่เก็บตัวหรือแสดงตัวมากจนเกินไป

บุคลิกภาพที่ดีของบุคคลมีความสำคัญทั้งต่อตนเองและต่อสังคมเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นบุคคลที่ประสบปัญหาความไม่กล้าแสดงออกควรได้รับการช่วยเหลือเพื่อที่จะได้พัฒนาบุคลิกภาพของตนเองไปในทางที่ดีงาม เพราะบุคลิกภาพของบุคคลนั้นมีสิ่งคงที่หรือเป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิดเท่านั้น บุคคลสามารถฝึกหัดเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้ดีขึ้นได้ (เอี่ยมจิตร กี่ศรีแก้ว 2524 : 4) และเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ควรควรให้ความสนใจในการสังเกตและศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนทุกคนเพื่อจะได้ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาบุคลิกภาพได้เหมาะสมยิ่งขึ้น วิธีหนึ่งที่นิยมใช้ในการวัดบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวคือการใช้แบบทดสอบ เช่น แบบทดสอบ M.P.I. (The Maudsley Personality Inventory) เป็นแบบทดสอบบุคลิกภาพแบบหนึ่งซึ่ง H.J.Eysenck เป็นผู้คิดขึ้น ต่อมาในปี พ.ศ. 2512 สมทรง สุวรรณเลิศ และคนอื่น ๆ (สมทรง สุวรรณเลิศ และคนอื่น ๆ 2512 : 17 - 29) แปลเป็นภาษาไทยและได้นำมาสอบถามกับนักเรียน 3 กลุ่ม โดยมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อหาการศึกษาบุคลิกภาพของคนไทย
2. เพื่อเปรียบเทียบบุคลิกภาพของคนที่เคยโตมาในวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมตะวันตก ว่ามีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใดในทางที่แสดงออกหรือในทางเก็บตัว
3. เพื่อรวบรวมเกณฑ์เฉลี่ย (Norms) ของการทดสอบนี้ในคนปกติ สำหรับใช้อ้างอิงหรือเปรียบเทียบกับคนไข้โรคจิต โรคประสาทเพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัย

ทางจิตเวชและการแนะแนวการศึกษา (ผลจากการวิจัยมีปรากฏในรายละเอียดของงานวิจัยภายในประเทศ)

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพชุดนี้ในการจำแนกบุคลิกภาพ คำนวณเก็บตัว-แสดงตัวของนักเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ เก็บตัว-แสดงตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

งานวิจัยในต่างประเทศ

บายน์ (Byrne. 1966 : 153 - 154) ได้ทำการวิจัยโดยเอนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทเก็บตัวและแสดงตัว มาให้ทำงานซึ่งเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรในสภาพที่ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และสภาพที่ทำงานเป็นรายบุคคล ปรากฏว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทแสดงตัวทำงานได้ผลดีในกิจกรรมประเภทที่มีการกระทำร่วมกันเป็นกลุ่ม มีการปะทะสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ส่วนนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวทำงานได้ผลดีในกิจกรรมประเภทที่ให้ทำเป็นรายบุคคล

ริดดิ้ง (Ridding. 1966 : 397 - 398) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษและเลขคณิต กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาย-หญิงจำนวน 600 คน ซึ่งมีอายุ 12 ปีขึ้นไป จากโรงเรียนแมนเชสเตอร์ ผลการวิจัยพบว่า เด็กลักษณะที่ชอบแสดงตัว (Extroversion) มีความสัมพันธ์กับการมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง เด็กลักษณะเก็บตัว (Introversion) มีความสัมพันธ์กับการมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำ

เอนทวิสเทิลและคันทิงแฮม (Entwistle and Cunningham. 1968 : 123 - 132) ได้ใช้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ J.E.P.I. (Junior Eysenck Personality Inventory) วัดบุคลิกภาพการเก็บตัว-แสดงตัว ลักษณะอารมณ์ และอาการทางประสาทของนักเรียนที่มีอายุประมาณ 13 ปี จำนวน 2,995 คน แล้วหา

ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่าคะแนนการเก็บตัว-แสดงตัว มีความสัมพันธ์ไม่เป็นเส้นตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ฟินเลย์สัน (Finlayson. 1970 : 344 - 349) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายอายุ 12 - 14 ปี ที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัว และลักษณะทางอารมณ์และอาการประสาทโดยวัดลักษณะบุคลิกภาพด้วยแบบทดสอบ J.E.P.I. ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนชายที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่านักเรียนชายที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในกลุ่มอายุ 13 - 14 ปี แต่ในกลุ่มอายุ 11 ปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้ที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงสรุปว่าลักษณะการเก็บตัว-แสดงตัว จะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายที่มีอายุมากขึ้น

ในปี ค.ศ. 1971 สตาร์ (Starr. 1972 : 4434-A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการออกเสียงโดยใช้นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ มิสซูรี นำมาวัดบุคลิกภาพโดยใช้แบบทดสอบ M.P.I. แล้วจำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มที่มีบุคลิกภาพประเภทแสดงตัว เก็บตัว และปกติ ทำการทดสอบนักศึกษาในแต่ละกลุ่มด้วยแบบทดสอบฟอร์มบีที่เขาสร้างขึ้น (Starr Phonic Competency Test for Teacher Form B) และจำแนกนักศึกษาในแต่ละกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่มย่อย ๆ รวมเป็น 6 กลุ่ม นำนักศึกษา 3 กลุ่มมาเรียนการออกเสียงจากบทเรียนเป็นรายบุคคล ส่วนอีก 3 กลุ่มเรียนบทเรียนเดียวกันแต่เรียนเป็นกลุ่ม แล้วทดสอบนักศึกษาทั้งหมดด้วยแบบทดสอบฟอร์มเอ ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทแสดงตัวในสภาพการเรียนเป็นกลุ่มจะเรียนได้ผลดีกว่าเรียนเป็นรายบุคคลเล็กน้อยแต่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทเก็บตัวในสภาพการเรียนเป็นรายบุคคลจะเรียนได้ผลดีกว่าการเรียนเป็นกลุ่มเพียงเล็กน้อยและไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน

บานิสเตอร์ (Banister. 1972:4327-A) ได้ทำการศึกษาโดยใช้
นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 247 คน ที่มีระดับความถนัดทาง
คณิตศาสตร์สูงกว่าระดับกลางโดยใช้แบบทดสอบ M.P.I. แบ่งนักเรียนออกตามประเภท
ของบุคลิกภาพเป็นพวกเก็บตัว-แสดงตัว และปกติแล้วจำแนกออกเป็น 6 กลุ่มย่อย โดย
แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัว และปกติอย่างละ 7 คน
ให้นักเรียนเรียนวิชาคณิตศาสตร์ด้วยการใช้วิธีสอน 2 วิธี กลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มแรก
สอนด้วยวิธีการบรรยายแล้วให้นักเรียนทำงานเป็นรายบุคคลสัปดาห์ละ 5 ครั้ง กลุ่ม
ตัวอย่างอีก 3 กลุ่มสอนด้วยวิธีการบรรยายเช่นเดียวกัน แต่ในตอนให้นักเรียนทำงาน
นั้นมีวิธีการให้ทำงานเป็นกลุ่มย่อย ๆ ช่วยกันแก้ปัญหาและช่วยกันค้นคว้าแล้ววัดผลในครั้ง
สุดท้ายปรากฏว่า ผลการเรียนของนักเรียนในแต่ละกลุ่มบุคลิกภาพไม่มีความแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญและผลการเรียนจำแนกตามสภาพการทำงานคือ เมื่อทำงานเป็นกลุ่มกัน
เป็นรายบุคคลไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเช่นเดียวกัน แต่นักเรียนที่มีบุคลิกภาพ
ประเภทแสดงตัว เมื่อทำงานเป็นกลุ่มได้ผลการเรียนที่มีค่าสูงกว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพ
เก็บตัว ผลการเรียนในสภาพการเรียนเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลไม่แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัว กับผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนในต่างประเทศที่กล่าวมาข้างต้นพอจะสรุปได้ว่าบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัวมีผลต่อผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะกิจกรรม วิธีสอน ระดับอายุ เพศของนักเรียนซึ่งมี
ผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวกับบุคลิกภาพแสดงตัวแตกต่าง
กัน

งานวิจัยภายในประเทศ

สมทรง สุวรรณเลิศ และคนอื่น ๆ (สมทรง สุวรรณเลิศ และคนอื่น ๆ
2512 : 17 - 29) ได้ทำการศึกษาบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว โดยใช้แบบทดสอบวัด
บุคลิกภาพ M.P.I. ศึกษาในกลุ่มประชากรนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 จำนวน

300 คน จากการเปรียบเทียบผลที่ได้จากคนไทยทั้งสามกลุ่มกับชาวอเมริกันและอังกฤษพบว่าคนไทยมีบุคลิกภาพเก็บตัวมากกว่าคนอเมริกันและคล้ายกับคนอังกฤษซึ่งมีลักษณะเก็บตัวมากกว่าคนอเมริกัน

อุไร สิงห์โต (อุไร สิงห์โต 2521 : 43 - 44) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายหญิงอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ซึ่งกำลังเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนรัฐบาลสองแห่ง จำนวน 160 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันกับนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันกับนักเรียนหญิงที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ยุทธศาสตร์ นันทราช (ยุทธศาสตร์ นันทราช 2525 : 55 - 56) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัวที่เรียนโดยวิธีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ผลปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของกลุ่มทดลองที่ 1 ซึ่งมีบุคลิกภาพแสดงตัวเมื่อได้รับการเรียนการสอนโดยวิธีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มทดลองที่ 2 ซึ่งมีบุคลิกภาพเก็บตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กรรชนี ยุทธเสรี (กรรชนี ยุทธเสรี 2528 : 55) ได้ทำการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบการให้คำปรึกษากับการสอนตามคู่มือครูของหนังสือ Getting Through to People โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนครนายกวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก จำนวน 2 ห้องเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบการให้คำปรึกษากับการสอนตามคู่มือครูมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน นักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบการให้คำปรึกษากับการสอนตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันและยังพบว่าวิธีสอนกับบุคลิกภาพไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยมีความเห็นว่า
วิธีสอนการอ่านโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติกับบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว
ของนักเรียนน่าจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการ
เรียนการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาให้แน่ชัดลงไปว่าเป็นเช่นนั้นหรือไม่
โดยนำแนวทางจากเอกสารและงานวิจัยมาใช้ในการตั้งสมมุติฐานในการวิจัย

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดง
บทบาทสมมุติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครูมีผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษา
อังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดง
บทบาทสมมุติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครูมีความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ
แตกต่างกัน
3. ปฏิสัมพันธ์ของกิจกรรมในการสอนการอ่านโดยใช้กิจกรรมการแสดง
บทบาทสมมุติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครูกับบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวมีผลต่อ
ผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนในการศึกษาค้นคว้าดังนี้

1. กลุ่มประชากร
2. กลุ่มตัวอย่าง
3. การสร้างแผนการสอนของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
4. การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
5. แบบแผนการทดลองและการดำเนินการทดลอง
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังเรียนวิชา อ.431 (การอ่าน 1) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 โรงเรียนเคหะปัตตนยานุกูล อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี จำนวน 4 ห้อง ๆ ละ 45 คน รวม 180 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 แผนการเรียน วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ โรงเรียนเคหะปัตตนยานุกูล อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี จำนวน 60 คน ได้มาจากการนำแบบทดสอบมาตรฐานวัดบุคลิกภาพ M.P.I. (Maudsley Personality Inventory) ทดสอบประชากรทั้งหมดแล้วนำผลที่ได้แบ่งประชากรเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวและกลุ่มที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว

ทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้มัลติกราฟเก็บตัว และแสดงตัวเป็นชั้นในการสุ่ม สุ่มผู้ที่มีมัลติกราฟเก็บตัวและแสดงตัวเข้ากลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองอย่างละ 15 คน จะได้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มละ 30 คน รวมทั้งสิ้น 60 คน แล้วให้วิธีสอนดังนี้

กลุ่มควบคุม เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือแนวการสอนวิชาการอ่าน 1-2 ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา และ Worksheets ของ Stuart Matthews.

กลุ่มทดลอง เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ

การสร้างแผนการสอนของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

ผู้วิจัยได้สร้างแผนการสอนของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองโดยยึดจุดประสงค์ การเรียนรู้วิชา อ.431 เป็นหลักคือ

3.1 จุดประสงค์ของการสอน

- 3.1.1 แปลหรือเติมคำศัพท์ให้เหมาะกับบริบทได้
- 3.1.2 สรุปใจความสำคัญได้
- 3.1.3 บอกรายละเอียดปลีกย่อยได้
- 3.1.4 เรียงลำดับเหตุการณ์ได้
- 3.1.5 ตีความหมายของข้อความที่อ่านได้
- 3.1.6 บอกลักษณะนิสัยตัวละครในเรื่องได้
- 3.1.7 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

3.2 เนื้อหา

เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอน ผู้วิจัยจึงได้เลือกเนื้อหาจาก

หนังสือแบบเรียน Improve Your Reading ของ Colin Swatridge

บทที่ 3 - 7 และ 9 รวม 6 เรื่องดังนี้

- 3.2.1 The Dry Dinner
- 3.2.2 An Airline Advertisement
- 3.2.3 Five Minutes of Football
- 3.2.4 The Nine O'clock News
- 3.2.5 Superdog
- 3.2.6 The Farmer, His Herse, and His son.

3.3 การเขียนแผนการสอน

การเขียนแผนการสอนทั้งสองกลุ่มใช้เวลาเรียนในภาคเช้า 2 คาบ
ต่อสัปดาห์และจัดการวางสอนสองคาบติดต่อกันดังนี้

3.3.1 แผนการสอนตามกิจกรรมในคู่มือครู มีลำดับชั้นการสอนดังนี้

3.3.1.1 ขั้นนำ เริ่มโดยการที่ครูแจ้งจุดประสงค์ในการ
เรียนและทบทวนความรู้เดิม ใช้เวลาประมาณ 10 นาที

3.3.1.2 ขั้นสอน ครูอธิบายศัพท์, ส่วนวนและโครงสร้าง
ต่อจากนั้นให้นักเรียนฟังเพลงเนื้อเรื่องที่เป็นสำเนียงของเจ้าของภาษา และให้นักเรียน
ฝึกอ่านจับใจความและตอบคำถามปากเปล่า ในตอนท้ายครูให้นักเรียนช่วยกันสรุป
ใจความสำคัญของเรื่อง ใช้เวลาประมาณ 40 นาที

3.3.1.3 ขั้นทำกิจกรรม ให้นักเรียนทำกิจกรรมตาม
คำแนะนำในคู่มือครูและทำแบบฝึกหัดจาก Worksheets ใช้เวลาประมาณ 50 นาที

3.3.2 แผนการสอนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติตาม
ทฤษฎีของ ทิศนา แคมมณี (ทิศนา แคมมณี 2519 : 44 - 47) มีลำดับชั้นการ
สอนดังนี้

3.3.2.1 ขั้นเตรียมการ ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียน
และอธิบายความหมายของเรื่องให้ผู้เรียนเข้าใจโดยใช้คำพูดหรือสื่อการสอนอื่น เช่น
รูปภาพ หลังจากนั้นให้นักเรียนฟังเพลงเนื้อเรื่องที่เป็นสำเนียงของเจ้าของภาษา ใช้
เวลาประมาณ 20 นาที

3.3.2.2 ขั้นแสดง ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 5 - 6 คน ให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันอ่านและทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องเพื่อจะได้เตรียมการแสดงบทบาทสมมติให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่อ่านและสอดคล้องกับบริบทกำหนดบทบาทที่จับฉลากได้ ต่อจากนั้นให้แต่ละกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมติให้ติดต่อกันตามลำดับเนื้อเรื่อง โดยมีนักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้แสดงเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมและบันทึกผลลงในใบประเมินผลที่ครูแจกให้ ใช้เวลาประมาณ 50 นาที

3.3.2.3 ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายซักถามเกี่ยวกับเรื่องที่แสดง ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายและซักถามเกี่ยวกับเรื่องที่แสดง ใช้เวลาประมาณ 15 นาที

3.3.2.4 ขั้นแสดงเพิ่มเติม ทำในกรณีที่กลุ่มใดที่ความเนื้อเรื่องผิดไป ถ้าไม่มีก็ข้ามไปขั้นสรุปได้เลย ใช้เวลาประมาณ 5 นาที

3.3.2.5 ขั้นสรุป ครูให้นักเรียนเขียนสรุปเรื่องย่อลงสมุดแบบฝึกหัด ใช้เวลาประมาณ 10 นาที

3.3.3 นำแผนการสอนของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบและแก้ไขโดยใช้เกณฑ์ดังนี้

3.3.3.1 ความชัดเจนและความถูกต้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้

3.3.3.2 ความสอดคล้องของกิจกรรมและเนื้อหา

3.3.3.3 ความสอดคล้องของการประเมินตามจุดประสงค์การเรียนรู้

3.3.4 นำแผนการสอนทั้งสองแผนไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 โรงเรียนเคหะปัตตานยานุกุล อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ซึ่งมีห้องที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง

การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้มี 3 ฉบับดังนี้

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
2. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ
3. แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

1.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบและเทคนิคในการเขียนข้อสอบ

ของชาวาด แพร์ทกุล (ชาวาด แพร์ทกุล 2520 : 133 - 210) และศึกษาจากหนังสือ English Tests at School ของ John W. Oller. (John W. Oller. 1979 : 231 - 256)

1.2 ทำตารางวิเคราะห์จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมวิชา อ. 431

แล้วออกข้อสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของรายวิชา ดังตัวอย่าง

[illegible]

1.3 ตัวอย่างข้อสอบ มีดังนี้

เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือกเป็นคำถามที่วัดความสามารถในการแปลหรือตีความคำศัพท์ให้เหมาะสมกับบริบท สรุปใจความสำคัญของเรื่อง บอกรายละเอียดของเรื่อง เรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่อง ที่ความข้อความที่อ่านและบอกลักษณะนิสัยตัวละคร เช่น

(0) What did Lu think about his rice after he had measured it?

- (a) It was as high as the rice of all the other farmers.
- (b) It was higher than the rice of all the other farmers.
- (c) It was not as high as the rice of all the other farmers.
- (d) It was not as high as the rice of at least one other farmers.

(บอกรายละเอียดของเรื่อง)

(00) According to this story, what sort of person is a "rice puller"?

- (a) A farmer who works very hard.
- (b) Someone who wants to work too quickly.
- (c) A person who pulls up other people's rice.
- (d) A man who can make rice grow quickly.

(บอกลักษณะนิสัยตัวละคร)

เกณฑ์การให้คะแนน ตอบถูกให้ 1 คะแนน

ตอบผิดให้ 0 คะแนน

1.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน ตรวจสอบแก้ไขและดูความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญจะพิจารณาตามเกณฑ์ในการพิจารณาเพื่อการแก้ไขปรับปรุงดังนี้

1.4.1 ความสอดคล้องระหว่างจุดมุ่งหมายรายวิชา
กับจุดประสงค์การเรียนรู้

1.4.2 ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

1.4.3 ความถูกต้องของข้อความและจำนวนที่ใช้ในแบบ

ทดสอบ

ทั้งนี้จะใช้วิธีการหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบและลักษณะของกลุ่มพฤติกรรม โดยใช้สูตร $IC = \frac{\sum R}{N}$ (สมบุรณ์ จิตพงศ์ 2527 : 128 - 129)

1.5 นำข้อสอบที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 โรงเรียนเคหะปัตตานียานุกุล อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี จำนวน 100 คน เพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาความยากง่าย (Difficulty) และหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยใช้เทคนิค 27 % ของ จุง เทห์ ฟาน (Chung Teh Fan. 1952 : 1 - 32) เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่จะใช้ในการทดลอง โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

1.6 นำข้อสอบที่คัดเลือกค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่ายตามข้อ 1.5 แล้ว จำนวน 60 ข้อไปทดสอบเป็นครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี จำนวน 100 คน แล้วนำมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเคอร์ ริชาร์ดสัน (ล่วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 168) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ .79

2. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ

2.1 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบเจตคติจากหนังสือหลักการวิจัยทางการศึกษาของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 152 - 162) และหนังสือ Techniques of Attitude Scale Construction ของ Allen L. Edwards. 1957 : 210 - 217)

2.2 เขียนข้อความวัดความสนใจโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 2 ระดับ (Scale discrimination method) ตามวิธีการของ Edwards ข้อความในแบบสอบถามจะถามในด้านต่อไปนี้

2.2.1 ความรู้สึกชอบหรือพอใจในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ

2.2.2 ความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน

2.2.3 ความมานะพยายามในการเรียน

2.2.4 การมองเห็นประโยชน์และคุณค่าของวิชาการอ่าน

ภาษาอังกฤษ

ตัวอย่างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ

โปรดทำเครื่องหมาย X ลงในช่องว่างขวามือของนักเรียนเฉพาะข้อที่ตรงกับความรู้สึกหรือการกระทำของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อที่	ข้อความ	ความรู้สึก	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
(0)	ข้าพเจ้าชอบทำที่บ้านวิชาการอ่านภาษาอังกฤษมากกว่าวิชาอื่น ๆ			
(00)	การออกไปทำกิจกรรมหน้าชั้นบ่อย ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น.....			
(000)	วิชาการอ่านภาษาอังกฤษช่วยให้สามารถค้นคว้าหาความรู้ได้ด้วยตนเอง.....			

2.3 กำหนดน้ำหนักของแต่ละตัวเลือกเป็น 0 ในกรณีที่ไม่เห็นด้วย และ 1 ในกรณีเห็นด้วยสำหรับข้อความที่มีความหมายเป็นบวก ส่วนข้อความที่มีความหมายเป็นลบนั้นให้คะแนนกลับกันเป็น 0 ในกรณีเห็นด้วยและ 1 ในกรณีไม่เห็นด้วย

2.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบเนื้อหาว่าเป็นแบบสอบถามวัดความสนใจหรือไม่ ตลอดจนตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้ภาษา ลักษณะของข้อความว่าเป็นความสนใจในทางบวกหรือทางลบ

2.5 นำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 โรงเรียนเกษตรปศุศานุกูล อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี จำนวน 100 คน ที่มีไขกลุ่มตัวอย่าง

2.6 นำผลการตรวจให้คะแนนของแบบสอบถามมาหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อโดยใช้เทคนิค 27 % แล้วใช้ Phi - Coefficient ทดสอบหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Edwards. 1957 : 211 - 216) เลือกเฉพาะข้อที่มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป เพื่อวัดความสนใจของกลุ่มตัวอย่างประมาณ 20 ข้อ

2.7 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเคอร์ ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 168) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .91

3. แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัว

ในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัว M.P.I ซึ่ง สมทรง สุวรรณเลิศ และคนอื่น ๆ ได้แปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทย แบบทดสอบฉบับนี้จะมีสเกลวัดบุคลิกภาพด้านอาการทางประสาทและมีสเกลวัดบุคลิกภาพด้านเก็บตัว-แสดงตัว ซึ่งมีข้อคำถามทั้งสิ้น 48 ข้อ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะสเกลที่วัดบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัว มาใช้เพียงสเกลเดียวเท่านั้น ซึ่งมีข้อคำถามจำนวน 24 ข้อ และผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบมาตรฐานวัดบุคลิกภาพฉบับนี้ไปหาคุณภาพใหม่ก่อนนำไปใช้ในการทดลอง ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ .91

สำหรับ เกณฑ์พิจารณาเพื่อแบ่งแยกบุคลิกภาพของนักเรียนที่ตอบแบบทดสอบนี้
ได้ยี่สิบเกณฑ์ดังนี้

บุคลิกภาพเก็บตัว มีคะแนนอยู่ในช่องที่ 20 ลงมา หรือเปอร์เซ็นต์ไทล์
ที่ 25 ลงมา

บุคลิกภาพแสดงตัว มีคะแนนอยู่ในช่องที่ 30 ขึ้นไป หรือเปอร์เซ็นต์ไทล์
ที่ 75 ขึ้นไป

ถ้าอยู่ในช่วงเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 26 - 74 ถือว่ามีบุคลิกภาพปกติ

ลักษณะของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพและวิธีดำเนินการทดสอบ

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวนี้จะประกอบไปด้วย

1. คำชี้แจงของแบบทดสอบและข้อมูลส่วนตัว

2. แบบทดสอบมีจำนวน 24 ข้อ โดยมีวิธีการประมาณค่า 3 ระดับ

โดยนำแบบทดสอบนี้ไปทดสอบกับนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเพื่อต้องการ
แบ่งแยกนักเรียนตามบุคลิกภาพทั้ง 2 แบบ ตัวอย่าง เช่น

ข้อที่	ข้อความ	ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่
(๐)	ในการคบเพื่อนใหม่ท่านมักเป็นฝ่ายทำ ความรู้จักกับเขาก่อน.....			
(๐๐)	เมื่อไปงานสังคมท่านมักไม่ใคร่แสดงตัว.....			

การให้คะแนน หลักการให้คะแนนมี 2 กรณีดังนี้คือ

กรณีที่ 1 ในข้อความที่มีความหมายเชิงนิมิต (Positive) กำหนดเกณฑ์
การให้คะแนนดังนี้

ถ้าตอบในช่อง "ใช่" ให้คะแนน 2 คะแนน

ถ้าตอบในช่อง "ไม่แน่ใจ" ให้คะแนน 1 คะแนน

ถ้าตอบในช่อง "ไม่ใช่" ให้คะแนน 0 คะแนน

ในกรณีที่ 2 ในข้อความที่มีความหมายเชิงนิเสธ (Negative) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตรงข้ามกับกรณีที่ 1 คือ

ถ้าตอบในช่อง "ใช่" ให้ 0 คะแนน

ถ้าตอบในช่อง "ไม่แน่ใจ" ให้ 1 คะแนน

ถ้าตอบในช่อง "ไม่ใช่" ให้ 2 คะแนน

ต่อจากนั้นให้นำคะแนนดิบที่รวมได้ในแต่ละคนมาเทียบตารางเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ สมทรง สุวรรณเลิศ และคนอื่น ๆ ได้ทำไว้เพื่อแบ่งบุคลิกภาพของนักเรียนดังกล่าวแล้ว

แบบแผนการทดลองและวิธีการดำเนินการทดลอง

1. แบบแผนของการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการตามแผนการทดลองแบบ Factorial Design

(จำนวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 222)

บุคลิกภาพ \ วิธีสอน	กิจกรรมตามคู่มือครู	กิจกรรมบทบาทสมมุติ	รวม
เก็บตัว			
แสดงตัว			

2. ระยะเวลา

ใช้เวลาในการทดลอง 12 คาบ ๆ ละ 50 นาที ใช้เวลาประมาณ 6 สัปดาห์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529

3. วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามลำดับขั้นดังนี้

3.1 นำแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ เก็บตัวและแสดงตัวไปให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มประชากรตอบเพื่อแบ่งแยกนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวให้ได้จำนวนอย่างละประมาณ 30 คน

3.2 ผู้วิจัยเป็นผู้สอนกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มโดยใช้เวลาและเนื้อหาที่เท่ากันคือจัดการการสอนในภาคเช้าใช้เวลาเรียน 2 คาบติดต่อกันต่อเนื้อหา 1 บทใน 1 สัปดาห์ แต่ใช้กิจกรรมการเรียนที่แตกต่างกันดังนี้

3.2.1 กลุ่มควบคุม ทำตามกิจกรรมในคู่มือครู มีลำดับขั้นการสอนดังนี้

3.2.1.1 ขั้นนำ เริ่มโดยการที่ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนและทบทวนความรู้เดิม ใช้เวลาประมาณ 10 นาที

3.2.1.2 ขั้นสอน ครูอธิบายศัพท์ สำนวน และโครงสร้าง ต่อจากนั้นให้นักเรียนฟังเพลงเนื้อเรื่องที่เป็นสำเนียงของเจ้าของภาษา และให้นักเรียนฝึกอ่านจับใจความและตอบคำถามปากเปล่า ในตอนท้ายครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ใช้เวลาประมาณ 40 นาที

3.2.1.3 ขั้นทำกิจกรรม ให้นักเรียนทำกิจกรรมตามคำแนะนำในคู่มือครูและทำแบบฝึกหัดจาก Worksheet ใช้เวลาประมาณ 50 นาที

3.2.2 กลุ่มทดลอง เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ มีลำดับขั้นการสอนดังนี้

3.2.2.1 ขั้นเตรียมการ ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนและอธิบายความหมายของเรื่องให้ผู้เรียนเข้าใจโดยใช้คำพูดหรือสื่อการสอนอื่น เช่น รูปภาพ หลังจากนั้นให้นักเรียนฟังเพลงเนื้อเรื่องที่เป็นสำเนียงของเจ้าของภาษา ใช้เวลาประมาณ 20 นาที

3.2.2.2 ขั้นแสดง ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 5 - 6 คนให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันอ่านและทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องเพื่อจะได้เตรียมการแสดงบทบาทสมมติให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่อ่านและสอดคล้องกับบทกำหนดบทบาทที่จับฉลากได้ และให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันกำหนดตัวละครว่าใครจะเป็นผู้แสดงผู้บรรยายหรือเป็นตัวละครประกอบ ต่อจากนั้นให้แต่ละกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมติให้ติดต่อกันตามลำดับเนื้อเรื่อง โดยมีนักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้แสดงเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมและบันทึกผลลงในใบประเมินผลที่ครูแจกให้ ใช้เวลาประมาณ 50 นาที

3.2.2.3 ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายซักถามเกี่ยวกับเรื่องที่แสดง ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายและซักถามเกี่ยวกับเรื่องที่แสดง ใช้เวลาประมาณ 15 นาที

3.2.2.4 ขั้นแสดงเพิ่มเติม ทำในกรณีที่กลุ่มใดที่มีความเนื้อเรื่องติดไป ถ้าไม่มีก็ข้ามไปขั้นสรุปได้เลย ใช้เวลาประมาณ 5 นาที

3.2.2.5 ขั้นสรุป ครูให้นักเรียนเขียนสรุปเรื่องย่อลงสมุดแบบฝึกหัด ใช้เวลาประมาณ 10 นาที

4. ทำการทดสอบหลังเรียน โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 ทำการทดสอบหลังการทดลองทันที (Post-test) กับนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4.2 นำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษมาให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มทำ

4.3 ตรวจสอบผลจากข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษแบบสอบถามเกี่ยวกับความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดพฤติกรรมด้านบุคลิกภาพ เก็บตัว-แสดงตัว หลังจากนั้นนำคะแนนมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมุติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน $\bar{X}$ และ S^2
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างองค์ประกอบ 2 ตัว (Several observations per cell) โดยใช้สูตร Two-Way Anova (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 101 - 106)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูล
 - 1.1 หาค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

- 1.2 หาค่าความแปรปรวนของคะแนน (variance) ใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 63)

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

- 1.3 หาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตร (สมบูรณ์ จิตพงศ์ 2527 : 128 - 129)

$$IC = \frac{\sum R}{N}$$

2. หาค่าคุณภาพของเครื่องมือและวิเคราะห์ข้อมูล
 - 2.1 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ ใช้สูตร KR - 20 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 168)

$$r_{tt} = \frac{n}{(n-1)} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right\}$$

2.2 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดความสนใจโดยใช้
Phi-Coefficient (Edwards. 1957 : 211 - 216)

$$r_{\phi} = \frac{bc - ad}{\sqrt{(a+b)(b+d)(a+c)(c+d)}}$$

2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสนใจโดยใช้สูตร
KR - 20 ของคูเคอร์ ริชาร์ดสัน (ล่วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 168)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right\}$$

2.4 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบมาตรฐานวัดบุคลิกภาพเก็บตัว-
แสดงตัว เป็นรายข้อโดยใช้วิธีหาค่าส่วนวิกฤต (Critical Ratio) โดยใช้
t-test (ล่วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 185)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2}{n_H} + \frac{s_L^2}{n_L}}}$$

2.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมาตรฐานวัดพฤติกรรมเก็บตัว-
แสดงตัว โดยใช้สูตรของ Cronbach (ล่วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 :
171)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

2.6 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านและความสนใจ
ในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทิศทางแบบ
Several observations per cell โดยใช้สูตร Two-Way Anova
(ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 101 - 106)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดลองและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย
N	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
s^2	แทน ค่าความแปรปรวน
SS	แทน ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง
MS	แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา
df	แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
**	แทน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หรือความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครู และวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ของกิจกรรมในการสอนการอ่านโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครูกับบุคลิกภาพเก็บตัว และแสดงตัวของนักเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์หรือความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

2. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครู

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครู

1.1 ค่าสถิติพื้นฐาน เกี่ยวกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

หลังจากการสอนทั้งกลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติและกลุ่มที่เรียนโดยทำกิจกรรมตามคู่มือครู ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดจากเนื้อหาทั้งหมด 6 บท โดยใช้เวลา 12 คาบแล้ว ผู้วิจัยทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม หลังจากนั้นนำผลคะแนนมาวิเคราะห์ได้ค่าสถิติพื้นฐาน ดังตาราง 1

ตาราง 1 ค่าสถิติพื้นฐานของผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติและนักเรียนที่เรียนโดยทำกิจกรรมตามคู่มือครู

กิจกรรมการสอน	N	$\bar{X}$	S^2
บทบาทสมมุติ	30	38.3	44.7
คู่มือครู	30	31.3	24.20

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 1 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มที่เรียนโดยทำกิจกรรมตามคู่มือครู และค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติมีความแปรปรวนมากกว่ากลุ่มที่เรียนโดยทำกิจกรรมตามคู่มือครู

1.2 เพื่อตรวจสอบสมมุติฐานที่ว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว - แสงตัว ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครูมีผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน และสมมุติฐานที่ว่าปฏิสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมในการสอนการอ่านโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครูและบุคลิกภาพเก็บตัว - แสงตัว มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนแตกต่างกัน ผู้วิจัยได้นำคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านของทั้งสองกลุ่มมาเปรียบเทียบกันโดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทิศทางแบบ Several observations per cell โดยใช้สูตร Two-way Anova ผลปรากฏดังตาราง 2

ตาราง 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว - แสงตัวที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติและนักเรียนที่เรียนโดยทำกิจกรรมตามคู่มือครู

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
บุคลิกภาพของนักเรียน (A)	1	7.343	7.343	0.21
กิจกรรมการสอนของครู (B)	1	742.01	742.01	20.94**
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและกิจกรรม(AB)	1	6.025	6.025	0.17
ความคลาดเคลื่อน (error)	56	1984.80	35.44	
รวม	60	2740.178		

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 2 แสดงว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยทำกิจกรรมตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 20.94, P < .01$) แสดงว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติมีผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยทำกิจกรรมตามคู่มือครู

2. บุคลิกภาพของนักเรียนด้านการเก็บตัวและบุคลิกภาพด้านการแสดงตัวไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับกิจกรรมการสอนไม่มีผลร่วมกันที่จะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่าปฏิสัมพันธ์ของกิจกรรมในการสอนการอ่านโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครูกับบุคลิกภาพด้านการเก็บตัวและบุคลิกภาพด้านการแสดงตัวมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนแตกต่างกัน

2. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครู

2.1 คาสติพิพื้นฐานเกี่ยวกับแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ

หลังจากการสอนทั้งกลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติและกลุ่มที่เรียนโดยทำกิจกรรมตามคู่มือครู ผู้วิจัยนำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษมาให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มทำ หลังจากนั้นนำผลคะแนนมาวิเคราะห์ได้คาสติพิพื้นฐานดังตาราง 3

ตาราง 3 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติและนักเรียนที่เรียนโดยทำกิจกรรมตามคู่มือครู

กิจกรรมการสอน	N	$\bar{X}$	S^2
บทบาทสมมติ	30	16.03	6.64
คู่มือครู	30	14.10	4.70

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของคะแนนความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มที่เรียนโดยทำกิจกรรมตามคู่มือครู และค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติมีความแปรปรวนมากกว่ากลุ่มที่เรียนโดยทำกิจกรรมตามคู่มือครู

2.2 เพื่อตรวจสอบสมมุติฐานที่ว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว - แสงตัวที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครูมีความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากการตรวจแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของทั้งสองกลุ่มมาเปรียบเทียบกันโดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทิศทางแบบ Several observations per cell โดยใช้สูตร Two-Way Anova ผลปรากฏดังตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มี
บุคลิกภาพเก็บตัว – แสงตัว ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติและ
นักเรียนที่เรียนโดยทำกิจกรรมตามคู่มือครู

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
บุคลิกภาพของนักเรียน (A)	1	5.4	5.4	0.95
กิจกรรมการสอนของครู (B)	1	56.07	56.07	9.88**
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ และกิจกรรมการสอน (AB)	1	4.25	4.25	0.17
ความคลาดเคลื่อน (error)	56	5.67	5.67	
รวม	60	383.74		

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 4 แสดงว่า

1. ความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียน
การอ่านโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติ มีความสนใจในการเรียนการอ่าน
ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยทำกิจกรรมตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 ($F = 9.88, p < .01$) แสดงว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรม
การแสดงบทบาทสมมุติมีความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียน
ที่เรียนโดยทำกิจกรรมตามคู่มือครู

2. บุคลิกภาพของนักเรียนด้านการเก็บตัวและบุคลิกภาพด้านการแสดงตัว
ไม่มีผลต่อความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ

3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านการเก็บตัวและบุคลิกภาพด้านการแสดงตัวของนักเรียนกับกิจกรรมการสอนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครู ไม่มีผลรวมกันที่จะทำให้ นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน การอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษารังนี้เป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ และศึกษาปฏิสัมพันธ์ของกิจกรรมในการสอนการอ่านกับบุคลิกลักษณะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีบุคลิกลักษณะเก็บตัว - แสวงตัว ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติและเรียนโดยทำกิจกรรมตามคู่มือครู ซึ่งสามารถสรุปลำดับขั้นและผลของการศึกษาได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีบุคลิกลักษณะเก็บตัว - แสวงตัว ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีบุคลิกลักษณะเก็บตัว - แสวงตัว ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครู
3. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ของกิจกรรมในการสอนการอ่านโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครูกับบุคลิกลักษณะเก็บตัว - แสวงตัวของนักเรียนที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้

1. นักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการ
แสดงบทบาทสมมุติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครูมีผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่าน
ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดง
บทบาทสมมุติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครูมีความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ
แตกต่างกัน
3. ปฏิสัมพันธ์ของกิจกรรมในการสอนการอ่านโดยใช้กิจกรรมการแสดง
บทบาทสมมุติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครูกับบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวมีผลต่อ
ผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา
2529 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ โรงเรียนเคหะปัตตานยานุกูล
อ.เมือง จ.ปัตตานี จำนวน 4 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้นจำนวน 180 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา
2529 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ โรงเรียนเคหะปัตตานยานุกูล อ.เมือง
จ.ปัตตานี จำนวน 60 คน ได้มาจากการนำแบบทดสอบมาตรฐานวัดบุคลิกภาพ M.P.I.
(The Maudsley Personality Inventory) ทดสอบประชากรทั้งหมด แล้วนำ
ผลที่ได้แบ่งประชากรเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวและกลุ่มที่มีบุคลิกภาพ
แสดงตัว ทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้
บุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวเป็นชั้นในการสุ่ม สุ่มผู้ที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัว
เข้ากลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลองอย่างละ 15 คน จะได้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มละ 30 คน
รวมทั้งสิ้น 60 คน แล้วใช้วิธีสอนดังนี้

กลุ่มควบคุม เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือแนวการสอนวิชาการอ่าน
1-2 ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา และ Worksheets ของ Stuart
Matthews.

กลุ่มทดลอง เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.1 แผนการสอนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมการแสดง
บทบาทสมมุติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และแผนการสอนวิชาการอ่านที่ใช้กิจกรรมตามคู่มือครู
จากเนื้อหาวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ 1 (อ. 431) หนังสือ Improve Your
Reading Book 1 บทที่ 3 - 7 และ 9

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
เป็นแบบทดสอบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ด้าน
ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังจากสิ้นสุดการทดลองของกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุม เป็นแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ได้ผ่านการวิเคราะห์
ข้อคำถามมาแล้ว โดยมีค่าความยากง่าย .20 - .80 ค่าอำนาจจำแนก .20 ขึ้นไป
และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ .79

3.3 แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ
ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวิธีการของ Edwards. ซึ่งประกอบด้วยข้อความที่วัดความ
สนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษและมีช่องแสดงความคิดเห็น 2 ช่องคือเห็นด้วย
และไม่เห็นด้วย จำนวน 20 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91

4. การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนในการ
ดำเนินการทดลองดังนี้

4.1 ดำเนินการสอนกลุ่มทดลองโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติ
สัปดาห์ละ 2 คาบ เป็นเวลา 6 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 12 คาบ และดำเนินการสอน

กลุ่มควบคุมโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู สัปดาห์ละ 2 คาบ เป็นเวลา 6 สัปดาห์
รวมทั้งสิ้น 12 คาบเช่นกัน

4.2 ทำการทดสอบหลังการทดลองสอนทันทีกับนักเรียนทั้งสองกลุ่ม
ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

4.3 ทำการทดสอบวัดความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ
ภายหลังการทดลองด้วยแบบทดสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่าน ความสนใจในการเรียน
การอ่านภาษาอังกฤษ และศึกษาปฏิสัมพันธ์ของกิจกรรมในการสอนการอ่านกับบุคลิกภาพ
เก็บตัว - แสดงตัวของนักเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทิศทางแบบ
Several observations per cell โดยใช้สูตร Two-Way Anova

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวที่เรียนโดยใช้กิจกรรม
การแสดงบทบาทสมมุติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครูมีผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจ
ในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวที่เรียนโดยใช้กิจกรรม
การแสดงบทบาทสมมุติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครูมีความสนใจในการเรียนการอ่าน
ภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ปฏิสัมพันธ์ของกิจกรรมในการสอนการอ่านกับบุคลิกภาพมีความแตกต่าง
กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครู ผลการทดลองอภิปรายได้ดังนี้

1. นักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติมีผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยทำกิจกรรมตามคู่มือครู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะขั้นตอนในการสอนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติมีส่วนเอื้อต่อการส่งเสริมให้นักเรียนอ่านและติดตามไปด้วยจึงทำให้นักเรียนมีวิจรรณาในการอ่านดีขึ้น จึงจะได้แยกกล่าวโดยละเอียดดังนี้

1.1 ขั้นเตรียมการ เริ่มจากการที่ครูเล่าเรื่องโดยใช้ภาพที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่องเป็นสื่อในการอธิบายความหมายของเรื่อง ทำให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ ด้วยความเข้าใจและเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายเชื่อมโยงกันระหว่างภาพที่เห็นและคำอธิบายของครู จึงทำให้นักเรียนจำคำศัพท์ได้คือการท่องจำคำศัพท์เป็นคำ ๆ นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องตรงกันและเข้าใจเรื่องที่จะเรียนได้ง่ายขึ้น เพราะนักเรียนได้มองเห็นภาพและความสัมพันธ์ของเรื่องที่จะเรียน โดยตลอดซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของบรุนเนอร์ซึ่งที่ประสาท อิศรปริศา (ประสาท อิศรปริศา 2523: 139) กล่าวว่า การที่ครูพยายามจัดระเบียบรูปร่างหรือโครงสร้างของเนื้อหาวิชาให้เป็นระเบียบให้มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความใคร่อยากรู้ได้มากที่สุด

1.2 ขั้นแสดง ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มย่อยประมาณกลุ่มละ 5 คน และให้ตัวแทนกลุ่มออกมาจับฉลากบัตรกำหนดบทบาทที่ครูเตรียมไว้เพื่อจะได้เตรียมการแสดงบทบาทสมมุติ ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกการอ่านด้วยกระบวนการคิดซึ่งจะช่วยให้เข้าใจเนื้อเรื่องได้มากขึ้น เพราะนักเรียนแต่ละกลุ่มจะต้องอ่านเนื้อเรื่อง ทำความ

เข้าใจเนื้อเรื่องร่วมกันและช่วยกันคิดเพื่อที่จะตีความข้อความในบัตรกำหนดบทบาทที่ได้
รับให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวสอดคล้องกับเป้าหมายของการสอนอ่าน
ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารครั้งที่ศิริรัตน์ นิละคุปต์ (ศิริรัตน์ นิละคุปต์ 2526:15)
กล่าวว่า เป้าหมายหลักของการสอนอ่านในทุกระดับคือการสอนให้ผู้เรียนสามารถคิดและ
ตอบสนองต่อสิ่งที่ตนอ่านได้

หลังจากสมาชิกในกลุ่มทำความเข้าใจกับบทบาทที่กลุ่มตนได้รับแล้ว
ครูให้แต่ละกลุ่มออกมาแสดงตามลำดับเนื้อเรื่อง ทั้งนักเรียนที่เป็นผู้ดูแลและผู้แสดง
จะมีปฏิสัมพันธ์กัน คือทั้งสองฝ่ายมีโอกาสเรียนรู้เรื่องราวไปพร้อม ๆ กันทำให้ทุกคน
สามารถเข้าใจในบทบาทและสถานการณ์ในเรื่องได้ดีขึ้น เพราะขณะแสดงผู้แสดงจะ
พยายามถ่ายทอดบทบาทที่ได้รับให้ผู้ดูเข้าใจ ผู้ดูก็ต้องสนใจติดตามการแสดงเพื่อ
จะเฝ้าระวังว่าการแสดงที่เพื่อนถ่ายทอดออกมานั้นสอดคล้องกับเรื่องที่อ่านหรือไม่
ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวสอดคล้องกับความเห็นของแวน เมนต์ส (Van Ments.1983:16)
ที่กล่าวว่า การให้ผู้ดูใช้จินตนาการในการแสดงออกโดยสวมบทบาทเป็นตัวเขาเอง
หรือเป็นคนอื่นในสถานการณ์หนึ่ง ผลจากการแสดงทำให้ผู้แสดงและเพื่อนร่วมชั้น
ได้เรียนรู้เกี่ยวกับบทบาทของตนและสถานการณ์ตามเรื่อง

1.3 ขั้นแสดงเพิ่มเติม ครูเปิดโอกาสให้กลุ่มที่ตีความเนื้อเรื่อง
บางตอนได้ออกมาแสดงใหม่เพื่อจะทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องได้อย่างถูกต้อง
เพราะความเข้าใจในการอ่านเป็นคุณสมบัติที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ครูควรคำนึงในการ
สอนอ่าน ดังที่สุวัฒน์ จันทรลอย (สุวัฒน์ จันทรลอย 2527 : 11) ได้ให้เหตุผลว่าถ้าผู้
อ่านอ่านแล้วไม่เข้าใจ เรื่องที่อ่านแสดงว่าการอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้น

1.4 ขั้นสรุป ครูให้นักเรียนเขียนเรื่องย่อหรือสรุปแนวคิดที่ได้จากเรื่อง
ลงสมุดแบบฝึกหัดเป็นรายบุคคล จึงทำให้นักเรียนจดจำเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้นและสามารถ
แสดงความคิดเห็นของตนได้อย่างอิสระ เช่น นักเรียนอาจจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย
กับการกระทำของตัวละครก็ได้ พฤติกรรมดังกล่าวเป็นองค์ประกอบที่ทำให้การสอนอ่าน

เป็นไปอย่างสมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการสอนอ่านตามทัศนะของลกา จินตเสรี (ลกา จินตเสรี 2521 : 3) ที่กล่าวว่า ขั้นตอนของการสอนอ่านจะสมบูรณ์ไปไม่ได้ถ้าหลังจากผ่านขั้นตอนของการทำความเข้าใจและการตีความแล้วผู้อ่านไม่ได้ใช้วิจารณญาณของตนเองตัดสินว่าตนเห็นด้วยกับสิ่งที่อ่านหรือไม่ มีข้อคิดอะไรที่จะเพิ่มเติมหรือได้เรียนรู้อะไรไปบ้าง

สรุปได้ว่าขั้นตอนที่กล่าวมานี้จะช่วยให้นักเรียนมองเห็นความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่องและพฤติกรรมของตัวละครได้อย่างเด่นชัด จึงมีส่วนช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้น

2. นักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติมีความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยทำกิจกรรมตามคู่มือครู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสาเหตุต่อไปนี้

2.1 การเรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มตลอดเวลา จึงทำให้นักเรียนเรียนด้วยความสบายใจ เพราะงานทุกชิ้นจะต้องร่วมกันทำกับสมาชิกในกลุ่มหรือเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับบทเรียนก็สามารถซักถามเพื่อนได้โดยไม่รู้สึกเกรงกลัว นักเรียนในกลุ่มจึงมีโอกาที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกันซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของลิฟวิงสโตน (Livingstone.1983:27) ที่กล่าวว่าการใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติที่ละนักเรียนเก่งและอ่อนให้ทำงานกลุ่มเดียวกันจะช่วยให้เขามีโอกาสทำงานด้วยกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

2.2 การเรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติทำให้นักเรียนมีโอกาใช้ภาษาและรับบทบาทที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์ในชีวิตจริง ทำให้การใช้ภาษาของนักเรียนกว้างขึ้น นักเรียนจึงเกิดความสนุกสนานกับบทบาทที่ได้รับเพราะการสวมบทบาทเป็นคนอื่นในสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นสิ่งที่เร้าใจและน่าตื่นเต้น ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวสอดคล้องกับคำกล่าวของเออร์ (Ur. 1981 : 9) ที่กล่าวว่า การแสดงบทบาทสมมุติช่วยเพิ่มพูนทักษะด้านการฝึกภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร เพราะในการแสดง

บทบาทสมมุตินักเรียนไม่ได้จำกัดบทบาทของตนเองอยู่เพียงภาษาที่ใช้ในชั้นเรียน ภาษาที่นักเรียนใช้จึงแตกต่างกันไปตามแต่ละบทบาทที่ได้รับมอบหมาย

2.3 การเรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติเป็นการเรียน โดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ทำให้นักเรียนมีโอกาสดูออกได้เต็มที่ซึ่งเป็นบรรยากาศที่แตกต่างจากชั้นเรียนปกติ การเรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติ นักเรียนจะเป็นผู้กระทำมากที่สุดโดยมีครูเป็นเพียงผู้ช่วย นักเรียนทุกคนจะได้มีส่วนร่วม กับกิจกรรมที่จัดขึ้นซึ่งสอดคล้องกับทัศนะของลิฟวิงสโตน (Livingstone, 1983:25) ที่กล่าวว่า การแสดงบทบาทสมมุติเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมใน กิจกรรมมากที่สุด การแสดงบทบาทสมมุติที่ถือว่าประสบความสำเร็จนั้นนักเรียนควรมี ส่วนร่วมในการเรียนอย่างจริงจังเกือบร้อยละเก้าสิบของเวลาทั้งหมด

จึงสรุปได้ว่าสาเหตุดังกล่าวนี้มีส่วนช่วยให้เกิดบรรยากาศในการเรียนที่เต็มไปด้วย ความสนุกสนานซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ ใฝ่หาความรู้

3. ปฏิสัมพันธ์ของกิจกรรมในการสอนการอ่านโดยใช้กิจกรรมการแสดง บทบาทสมมุติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครูกับบุคลิกลักษณะเก็บตัว - แสงแก้ว ของ นักเรียนไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยพบว่าปฏิสัมพันธ์ของกิจกรรมในการสอนกับบุคลิกลักษณะแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3 แสดงว่า กิจกรรม การสอนการอ่านทั้งสองวิธีไม่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคลิกลักษณะของนักเรียน แต่ผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนจะขึ้นอยู่กับกิจกรรม ที่ครูใช้สอนเป็นสำคัญ ถ้าครูใช้กิจกรรมการสอนต่างกันย่อมทำให้ผลการเรียนต่างกัน โดยไม่เกี่ยวข้องกับบุคลิกลักษณะของนักเรียน และผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการ วิจัยของกรรชนี บุทธเสรี (กรรชนี บุทธเสรี 2528 : 55) ที่พบว่าวิธีสอน แบบให้คำปรึกษากับการสอนตามคู่มือครูไม่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคลิกลักษณะเก็บตัวและแสงแก้ว

จึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนขึ้นอยู่กับวิธีสอนของครู ดังนั้นครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงควรใช้เทคนิคการสอนและกิจกรรมการสอนที่แปลกใหม่อยู่เสมอเพื่อจะได้ช่วยพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อสังเกตและปัญหาที่พบในการวิจัย

1. ผู้วิจัยสังเกตพบว่า นักเรียนทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีความกระตือรือร้นและสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมเป็นอย่างดี และนักเรียนมีความพอใจที่ได้เรียนรู้และทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มมากกว่าที่จะต้องรอฟังคำอธิบายจากครูฝ่ายเดียว
2. นักเรียนในกลุ่มทดลองไม่คุ้นเคยกับการที่จะต้องทำความเข้าใจกับคำอธิบายในบัตรกำหนดบทบาทในตอนแรก ๆ จึงทำให้เสียเวลากับการอธิบายในช่วงนี้มาก แต่ในระยะหลังผู้วิจัยได้พยายามปรับข้อความในบัตรกำหนดบทบาท โดยให้ข้อมูลที่ละเอียดชัดเจนขึ้นทำให้ง่ายแก่การเข้าใจ และในระยะหลังนักเรียนก็สามารถอ่านข้อความในบัตรกำหนดบทบาทได้โดยไม่ต้องถามครู

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการวิจัยครั้งต่อไป

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน
 - 1.1 จากผลการวิจัยพบว่า การสอนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติให้ผลดีแก่ผู้เรียนทั้งในด้านการผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ ดังนั้นผลการวิจัยครั้งนี้คงจะเป็นแนวทางให้ผู้สอนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เช่น ฝรั่งเศส เยอรมัน ให้นำเทคนิคของการใช้บทบาทสมมติไปใช้ประกอบการสอนในบางโอกาสหรืออาจจะนำไปสอนกับทักษะอื่น เช่น ทักษะการฟัง การพูด และการเขียน

1.2 การเขียนข้อความในบัตรกำหนดบทบาทเป็นสิ่งสำคัญมาก
ครูผู้สอนควรเขียนให้เหมาะกับระดับความสามารถและระดับชั้นของนักเรียน

1.3 การสอนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติควรจัดที่นั่ง
ให้นักเรียนนั่งเป็นกลุ่มเพื่อความสะดวกในการปรึกษาหารือกัน และแต่ละกลุ่มก็ควร
นั่งห่างกันพอสมควร เพราะเสียงจะไต่ไม่กักรบกวนกันและจะช่วยให้ครูเดินดูตาม
กลุ่มต่าง ๆ ได้สะดวก

1.4 การสอนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติจะใช้สอน
ทักษะอ่านได้ประสบผลสำเร็จก็ยิ่งถ้าเนื้อเรื่องเป็นเรื่องที่มีตัวละครไม่ว่าจะเป็น
ตัวละครที่เป็นคนหรือสัตว์

1.5 ครูผู้สอนควรจัดให้มีการทำกิจกรรมกลุ่มในการเรียนภาษา
อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้จากกลุ่มเพื่อนและ
ทำให้กล้าแสดงออกมากขึ้นซึ่งจะเป็นผลดีต่อการเรียนการสอนภาษา

1.6 หลังจากการฝึกทักษะการอ่านแล้ว ครูควรให้นักเรียนฝึกทักษะ
การเขียนด้วย ซึ่งอาจทำได้โดยเริ่มจากการให้ร่วมกันเขียนเป็นกลุ่มย่อยก่อน เพื่อให้
นักเรียนมีโอกาสช่วยกันพิจารณาข้อบกพร่องในการเขียนของกลุ่มตน เพราะการที่
นักเรียนได้เห็นข้อผิดพลาดของเพื่อน ๆ ในกลุ่มจะช่วยให้สมาชิกในกลุ่มเพิ่มความ
ระมัดระวังในงานเขียนของตนเองมากขึ้น

1.7 ในการประเมินผลการเรียนการสอนที่เป็นกิจกรรมกลุ่ม
ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลด้วยเพราะจะทำให้
นักเรียนเกิดความรู้สึกว่าตนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนอย่างแท้จริงและจะช่วย
กระตุ้นให้นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยในลักษณะนี้กับกลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นมัธยม
ศึกษาตอนต้น เพื่อศึกษาว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนจะ
แตกต่างกันหรือไม่ และควรใช้ระยะเวลาในการทดลองให้นานกว่านี้เพื่อศึกษาผลของ
การพัฒนาบุคลิกภาพที่เด่นชัด

2.2 ควรทำการวิจัยโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติโดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันคือระดับสูง ระดับกลางและระดับต่ำ เพื่อจะได้ทราบว่าการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติเหมาะกับนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับใด

2.3 ควรทำการศึกษาถึงผลของตัวแปรอื่น ๆ ที่เกิดจากการสอนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติ เช่น เจตคติ, ความคงทนในการจำคำศัพท์ เป็นต้น

2.4 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติกับวิชาภาษาไทยเพราะการแสดงบทบาทสมมุติโดยใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนจะมีส่วนช่วยให้การแสดงคุณสมบัติและดำเนินไปอย่างเป็นธรรมชาติมากขึ้น อีกทั้งจะทำให้ผู้เรียนมีอารมณ์ร่วมกับการแสดงได้มากขึ้น และเข้าใจปริศนาหรือคติที่แฝงไว้ในเรื่องนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องและลึกซึ้งมากขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงมัย จิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 278 หน้า
- กาญจนวนิชย์ ชุมใจ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างการใช้แบบทดสอบโมกิฟายด์โคลชชอนิกเลือกตอบและชนิดจับคู่ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2525, 87 หน้า อักษรสำเนา
- กาญจนา เกียรติประวัติ วิธีสอนทั่วไปและทักษะการสอน วัฒนาพานิช 2524,
175 หน้า
- จรินทร์ สดุดถาวร จิตวิทยาวัยรุ่นกับการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่ ม.ป.ป., 136 หน้า
- จรรยา สุวรรณศักดิ์ และคนอื่น ๆ ผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษของเด็กไทยในระดับ
ชั้นต่าง ๆ รายงานการวิจัยฉบับที่ 19 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ โรงพิมพ์
คุรุสภา 2519, 220 หน้า
- จันทมาศ ชื่นบุญ และศิริพันธ์ เพชรทองคำ จิตวิทยาวัยรุ่นและการศึกษา ภาควิชา
จิตวิทยา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ม.ป.ป., 138 หน้า
- ฉลอง ภิมขันธ์ จิตวิทยาสังคม ม.ป.ท. 2521, 209 หน้า
- ชวาล แพทย์กุล เทคนิคการเขียนข้อสอบ โรงพิมพ์คุรุสภา 2520, 407 หน้า
- ทศรี วงศ์วัจนะ เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย เจริญผลการพิมพ์ 2527,
370 หน้า

- กรรมณี ยุทธเสรี การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบการให้คำปรึกษากับการสอน
ตามคู่มือครูของหนังสือ Getting Through To People
 ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2528,
 88 หน้า อักส่าเนา
- ทิศนา ขัมมณี "การใช้บทบาทสมมุติในการเรียนการสอน" วารสารครูศาสตร์
 6 : 41 - 47 กรกฎาคม - สิงหาคม 2519
- นอมฤณี จงหลุหะ และคนอื่น ๆ คู่มือการศึกษาจิตวิทยาการศึกษาวិทยาลัยครู
 ส่วนคุสึค 2519, 220 หน้า
- นิธินา กุบรเรเทิง ความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษกับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียน
รัฐบาลเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ 2 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
 เกษตรศาสตร์ 2525, 122 หน้า อักส่าเนา
- ประกัม เรืองมาลัย จิตวิทยาวัยรุ่น วัฒนาพานิช 2519, 159 หน้า
- ประเทิน มหาชนธ์ การสอนภาษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน ม.ป.ป.,
 189 หน้า
- ประภาศรี ตั้งบรรเจิดสุข ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษขั้นต้นของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โปรแกรมภาษาอังกฤษในจังหวัดยันท วิทยานิพนธ์
 กศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2526, 152 หน้า อักส่าเนา
- ประสาธ อัครปริศา จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน กราฟิเคอาร์ท 2523, 195 หน้า
- บุสสิ สิ้นสืบผล ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษขั้นต้นของนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรี ปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครูเขตนครหลวง วิทยานิพนธ์
 กศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2527, 111 หน้า อักส่าเนา
- พัฒน์ น้อยแสงศรี ปัญหาการสอนอ่านอังกฤษในโรงเรียนมัธยม ศรีเมืองการพิมพ์
 2525, 321 หน้า

เพ็ญภา แสงสระศรี เปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาโดยการสอน
แบบบรรยายกับการสอนโดยใช้บทบาทสมมุติ วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท
 แผนกศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523, 129 หน้า
 อักสำเนา

มานิต บุญประเสริฐ "บุพการีพัฒนาการอ่าน" จันทรเกษม 174 : 9 กันยายน -
 ตุลาคม 2526

ยุทธศาสตร์ นันทราช การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา
ของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัว เรียนโดยวิธีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์
 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525,
 156 หน้า อักสำเนา

ลภา จินตนาเสรี อ่านอย่างไร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน 2521,
 91 หน้า

ถวน สายยศ และอังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 3
 บริษัทศึกษาพร จำกัด 2528, 314 หน้า

วงพักร ภูพันธ์ศรี ผลของการฝึกพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกที่มีต่อการ
เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและบุคลิกภาพของนักศึกษาหญิง วิทยานิพนธ์ ก.ม. ภาควิชา
 จิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523, 166 หน้า อักสำเนา

วนิดา ศิริมาลา การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียน
วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยชุดการเรียนมินิคอร์สกับ
เรียนโดยการสอนตามคู่มือครูภาษาไทยกรมวิชาการ วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2528, 233 หน้า อักสำเนา

วรกี สิริพิทุร การพัฒนามโนภาพแห่งตนโดยใช้บทบาทสมมุติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีการศึกษา 2524
 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 93 หน้า
 อักสำเนา

วรรณเพ็ญ สิริภกร การเปรียบเทียบความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ที่มกอบทเรียนสำหรับอ่านระหว่างหนังสือแบบเรียน A Direct Method English
Source, Book Two กับ English for Thai Students, Book Two
 ปริชญานิพนธ์ กต.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2514,
 139 หน้า อักสาเนา

วินัย กล้าเสื่อ การสำรวจความสนใจในเรื่องที่อ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525, 143 หน้า อักสาเนา

วิมลรัตน์ ชัยสิทธิ์ การสังเกตบทบาทสมมุติในการสอนกลุ่มบูรณาการสำหรับชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1 วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 135 หน้า อักสาเนา

ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ "การเฝ้าบทบาทสมมุติในห้องเรียน" วิทยาสาร 30(7) :
 10 - 13 1 เมษายน 2522

ศิริรัตน์ นีละคุปต์ "สารบบจำแนกการอ่านเพื่อความเข้าใจ" วันพระเกษม 174 :
 15 กันยายน - ตุลาคม 2526

ศิริอร รัตนอุดม การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการ
เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่ม
ที่ใช่และไม่ใช่อารมณ์เรื่องประกอบการอ่าน ปริชญานิพนธ์ กต.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2527, 121 หน้า อักสาเนา

ศึกษานิกร, กระทรวง กรมสามัญศึกษา คู่มือแนวการสอนตามแนวหลักสูตรมัธยมศึกษา
ตอนปลาย พุทธศักราช 2524 วิชาการอ่าน 1 - 2 ที่ระพัดนา 2524, 87 หน้า

สมจิต เอี่ยมสุกนิมิตร การอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
แผนกวิทยาศาสตร์ วิทยานิพนธ์ ค.ม. แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 175 หน้า อักสาเนา

สมเฝ้าวัน ชาตินิยม การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนรัฐบาลจังหวัดสุราษฎร์ธานี

วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2527, 123 หน้า อักษรย่อ

สมทรง สุวรรณเลิศ และคนอื่นๆ "การทดสอบ The Maudsley Personality

Inventory. ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาและมหาวิทยาลัย" วารสารสมาคม

จิตแพทย์แห่งประเทศไทย 14(1) : 17 - 29 มกราคม - กุมภาพันธ์ 2512

สมบุรณ์ ชิตพงศ์ "การประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัย" เอกสารประกอบวิชาการ

วิจัย 521 วิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2527, 212 หน้า

สมศักดิ์ บุญสาธิต ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจการไร้อำนาจกับความเข้าใจ

ในการอ่านภาษาอังกฤษ วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520, 97 หน้า อักษรย่อ

สมาน บุญสอน แนะนำหลักสูตรประถมศึกษา 2521 ม.ป.ท. ม.ป.ป., 125 หน้า

สันต์ วรศิริ เอกสารประกอบการสอนวิชาการระเบียบวิธีสอนทั่วไป มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ม.ป.ป., 43 หน้า

สำเริง บุญเรืองรัตน์ "การวัดทัศนคติและความสนใจ" วารสารวิชาการศึกษา

3(2) : 7 - 13 กันยายน - ธันวาคม 2524

สุกัญญา ธารีวรรณ และคนอื่นๆ การศึกษา 131 หลักการสอนและการเตรียม

ประสบการณ์ภาคปฏิบัติ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูสวนสุนันทา

2520, 274 หน้า

สุจิตรา บัวคำภา การศึกษาการสอนวิธีศึกษาด้วยการใช้และไม่ใช้การแสดงบทบาท

สมมุติในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 126 หน้า อักษรย่อ

สุณีย์ ชุมจิต การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติค่านิยมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนหน่วย "ชีวิตในบ้าน" ภายการสอนแบบใช้และไม่ใช้การสังเกตแบบทบทวน ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 182 หน้า อักษรนำ

สุณีย์ ชีรดากร จิตวิทยาการศึกษา โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด 2525, 210 หน้า

สุพิมพ์ ศรีวรพันธ์สกุล การพัฒนาแบบทดสอบความถนัดจำแนกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย วิทยานิพนธ์ ปรินิพนธ์ มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2521, 180 หน้า อักษรนำ

สุภาพ วาณิช ทำอย่างไรนิสิตนักศึกษาครูจึงจะสอนได้ดี นำอักษรการพิมพ์ 2519, 154 หน้า

สุโร พงษ์ทองเจริญ วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน ประมวลศิลป์ 2525, 217 หน้า

สุวัฒน์ จันทรลอย การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านสมรรถภาพการอ่านเร็วและเจตคติต่อการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากชุดการอ่านที่ทำความเข้าใจก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่านและหลังการอ่าน ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2527, 334 หน้า อักษรนำ

เสียง รุสสุกุล การทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และความสนใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์จากการเรียนเป็นกลุ่ม เรียนเป็นรายบุคคล โดยใช้บทเรียนโมดูลและการเรียนตามแผนการสอน สสวท. ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 180 หน้า อักษรนำ

อรอนงค์ หิรัญบุรณะ และสุภาณี เพ็ชรเจริญ "บทบาทสมมุติ" ภาษาปริทัศน์

1 : 35 - 44 ประจำภาคต้น 2525

อ้อยทิพย์ รุจิเรข ความสามารถในการอ่านระดับวิจารณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 5 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2524, 99 หน้า อักษรฯ

อุคม กว้างหาญ วิธีสอนหลักสูตรใหม่ ภาคศิลปศึกษา : ศูนย์ฝึกประสบการณ์
วิชาชีพครูและการบริหารการศึกษา วิทยาลัยครูเพชรบุรี 2522, 65 หน้า

อุไร สิงห์โต ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวกับผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนรู้ วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2521, 71 หน้า อักษรฯ

เอี่ยมจิต คีรีแก้ว ผลของการฝึกพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกที่มีต่อการ
เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม บุคลิกภาพและความวิตกกังวล วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524, 119 หน้า อักษรฯ

Allport, Gordon. Pattern and Growth in Personality. 2 nd.
ed., New York, Holt, Rinehart and Winston, 1961. 593 p.

Arrowsmith, Gary. "Reading VS Thinking," Bulletin of the
English Language Centre. 2 : 84, October, 1972.

Banister, Robert Leo. "A Comparative Study of Extraversion -
Introversion Traits to two Instructional Method,"
Dissertation Abstracts International. 31 : 4327-A,
February, 1973.

Barrows John and Zorn Janes. "Fifteen Concise Roleplays and
How to Use Them," English Teaching Forum. 21(1) : 23-24,
January, 1983.

Black, Joan Michelle. "The Effects of Simulated Role-Playing
on Student Knowledge, Attitudes, and Performance in an
Undergraduate Reading Methods Course," Dissertation
Abstracts International. 44(1) : 125 A, July, 1983.

Bright J.A. and Mc Gregor G.P. Teaching English as a Second
Language : Theory and Techniques for the Secondary Stage.
Printed in Hong-Kong, 1976. 283 p.

- Burmeister Louis E. Reading Strategies for Secondary School Teachers : Addison Wesley Publishing Company. Cited Rudolf Flesch 1951. How to test Readability. New York : Happer and Row 1974. 314 p.
- Byrne, Donn. An Introduction to Personality. 3 rd.ed., New York, Prentice-Hall Inc., 1966. 258 p.
- Charles, Henry POSTMA. "Simulation in High School Social Studies : Student Cognitive Retention and Pupil Teacher Effective Perceptions," Dissertation Abstracts International. 31 : 4713-A, February, 1974.
- Clore, Gerald L. and Robert M. Bray. "The Effects of Children's stories on Behavior and Attitudes Modeling and Vicarious Role Playing," Resources in Education (ERIC) 13 : 156, April, 1978.
- Conoley, Jane Coose. "The Effects of Interdependent Learning Tasks and Role Play on Sociometric Patterns, Work Norm Measures and Behavior in the Elementary Classroom," Dissertation Abstracts International. 37 : 4977-A, February, 1977.
- Dechant, Emerald V. Improve the Teaching of Reading. New Jersey, Prentice-Hall, INC., Englewood Cliffs, 1982. 492 p.
- Delury, George E. The World Almanac and Book of Facts 1978. New York, Newspaper Enterprise Association, 1977. 976 p.
- Dudney, Gary D. "Hidden - Information Roleplays," English Teaching Forum. 3(21) : 30-31, July, 1983
- Edward Allen L. Techniques of Attitude Scale Construction. New York Appleton-Century-Crofts, INC., 1957. 256 p.
- Entwistle, N.J. and Shirley Cunningham. "Neuroticism, and School Attainment - a linear Relationship," British Journal of Educational Psychology. 38 : 123-132, April, 1968.
- Fan, Chung-Teh. Item Analysis Table. New Jersey, Educational Testing Service, Princeton, 1952. 32 p.
- Finlayson, D.S. "A Follow up Study of School Achievement in Relationship to Personality," British Journal of Educational Psychology. 40 : 344-349, October, 1970.
- Good Carter V. Dictionary of Education. 3 rd. ed., New York, Mc Graw-Hill Book Co., 1973. 631 p.

- Hafner E. Lawrence. Development Reading in Middle and Secondary Schools : Foundation, Strategies and Skills for Teaching. New York, Macmillan Publishing Co. INC., 1977. 583 p.
- Harris, David P. Testing English as a Second Language. New York, Mc Graw-Hill Book Company, 1969. 151 p.
- Haycraft John. An Introduction to English Teaching. Colchester and London, Spottiswood Ballantyne Ltd., 1978. 46 p.
- Hurlock, Elizabeth B. Adolescent Development. New York, Mc Graw-Hill Book Company, 1955. 590 p.
- Kintsch, Walter and I Graig Yarbrongh. "Role of Rhetorical Structure in Text Comprehension," Journal of Educational Psychology. 74 (6) : 828-834, May, 1983.
- Lado, Robert. Janguage Teaching : A Scientific Approach. New York, Mc Graw-Hill Book Company, 1964. 176 p.
- Leyser, Yona. "The Effects of Role Playing in Elementary School Classroom on Children with Low Sociometric Status," Dissertation Abstracts International. 36 : 7342-A, May, 1979.
- Livingstone Carol. Role Play in Language Learning. The Printed House (Pte) Ltd., 1983. 94 p.
- Mehrens, William A. and Irvin J. Lehmann. Standardized Test in Education. New York, Holt and Rinehart INC., 1969 323 p.
- Murray, A. Henry. Explorations in Personality. Science editions, New York, 1962. 761 p.
- Oller, John W. English Tests at School. London, Longman Group Ltd. 1979, 459 p.
- Paulston, Christina Bratt and Mary Newton Bruder. Teaching English as a Second Language Techniques and Procedures. Cambridge, Massachusetts, Winthrop Publishers INC., 1976. 255 p.
- Powell, Marvin. The Psychology of Adolesence. New York, the Bobbs Merrill Company, 1963. 552 p.
- Ridding, L.W. "An Investigation of Personality Measures Associated with Over and Under Achievement in English and Arithmetic," The British Journal of Educational Psychology. 37 : 397-398, November, 1966.

- Robert L. Thorndike, and Elizabeth, Hagen. Measurement and Evaluation in Psychology and Education. 3rd., ed., New York, John Willey, 1969. 705 p.
- Skaran, Shloma and Sharan, Yeal. Small-Group Teaching. Englewood Cliffs, N.J. Educational Technology Publications, 1976. 180 p.
- Shaw, Phillip B. Efficiency Reading and Learning. New York, Thomas Y. Crowell Company, 1965. 447 p.
- Smith, Nila B. Reading Instruction for Today's Children. New Jersey, Prentice-Hall, INC., 1963. 594 p.
- Starr Barther Fay. "Personality Characteristics and Learning Style Phonics Achievement of Preservice Elementary Teachers Exposed to a Social or Isolated Learning Environment," Dissertation Abstracts International. 32 : 4434-A, February, 1972.
- Stevenson, Robert M. "Using Slides to Improve Reading Comprehension," English Teaching Forum. 11(2) : 10, March May, 1973.
- Stuart Matthews. Worksheets for Improve Your Reading Book 1. Bangkok, Aksorn Charoentat Press, 1981. 114 p.
- Tissana Tiansame. "A Model for Pre-Service Teaching Training in Human Relations for Thailand," Unpublished Doctor's Thesis. Arizona States University, 1972. 150 p.
- Taylor, John L. Instructional Planning Systems : A Gaming - Simulation Approach to Urban Problems. London, Cambridge University Press, 1971. 190 p.
- Taylor, John L., and Walford, Rex. Simulation in the Classroom. Middlesex, Harmondsworth, Penguin Book, 1972. 90 p.
- Tricia Evans. Teaching English. London, Croom Helm Ltd., 1982. 212 p.
- Ur Penny. Discussions that work : task - centred fluency Practice. Cambridge University Press, 1981. 121 p.
- Van Ments, Morry. The Effective Use of Role-Play. Kogan Page Ltd., 1983. 179 p.
- Wagner, Betty Jane. "The Use of Role," Resources in Education (ERIC) 13 : 441, April, 1978.
- Yawkey, Thomas Daniels. "Role Playing as an Imaginative Experience for Language Growth," Resources in Education (ERIC) 14 : 121, March, 1979.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- แผนการสอนกลุ่มทดลอง
- สื่อการสอนที่ใช้ในกลุ่มทดลอง
- แผนการสอนกลุ่มควบคุม
- สื่อการสอนที่ใช้ในกลุ่มควบคุม

แผนการสอนกลุ่มทดลองภาษาที่ 1 - 2

เนื้อหา เรื่อง The Dry Dinner จากบทที่ 3 ในหนังสือ Improve Your Reading Book 1

ลำดับขั้นการสอน

1. ขั้นเตรียมการ

- 1.1 ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนให้ทราบว่าหลังจากอ่านเรื่องนี้แล้วนักเรียนจะต้องสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์และสรุปเรื่องย่อได้
- 1.2 ครูอธิบายความหมายของเรื่องให้รู้เรียนเข้าใจโดยการเล่าเรื่องจากภาพ
- 1.3 ครูให้นักเรียนฟังเทปเนื้อเรื่องที่เป็นสำเนียงของเจ้าของภาษาและอ่านหนังสือตามไปด้วย

2. ขั้นแสดง

- 2.1 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ให้สมาชิกในกลุ่มอ่านเนื้อเรื่องให้เข้าใจโดยตลอด
- 2.2 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาจับฉลาก บัตรกำหนดบทบาทที่ครูเตรียมไว้ 5 กลุ่ม โดยเลือกกลุ่มละ 1 ใบ
- 2.3 สมาชิกในกลุ่มร่วมกันอ่านและทำความเข้าใจกับบทบาทที่ได้รับและช่วยกันกำหนดตัวละครว่าใครจะเป็นผู้แสดง, ผู้บรรยายหรือเป็นตัวประกอบ
- 2.4 ครูให้แต่ละกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมุติตามลำดับเนื้อเรื่อง ขณะแสดงเพื่อนในกลุ่มอื่น ๆ เป็นผู้สังเกตการแสดงและบันทึกผลลงในใบประเมินผลที่ครูแจกให้

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายซักถามเกี่ยวกับเรื่องที่แสดง

- 3.1 ครูให้นักเรียนสนทนาโดยใช้คำถามต่อไปนี้

What is this story about ?

How many characters are there in this story ?

When did this story happen ?

What happened to Ben and Susan ?

Have you ever got lost like Ben and Susan ?

How did you feel at that time ?

How did Ben and Susan feel at that time ?

How did Ben and Susan contact with their friend ?

Did they meet their friend on that night ?

How did Ben and Susan feel at the end of this story ?

How did their friends feel at the end of the story ?

Do you like this story ?

4. ขั้นแสดงเพิ่มเติม

ทำในกรณีที่กลุ่มใดมีความเนื้อเรื่องผิดไป ถ้าไม่ครูเปิดเทปให้นักเรียนฟัง
และอ่านเนื้อเรื่องอีกครั้งหนึ่ง

5. ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนสรุปเรื่องย่อจากการแสดงลงสมุดแบบฝึกหัด

การประเมินผล

ประเมินจากการแสดงบทบาทสมมุติของแต่ละกลุ่ม

ประเมินจากการร่วมตอบคำถามและอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่แสดง

ประเมินจากการเขียนสรุปเรื่องย่อ

แผนการสอนกลุ่มทดลองภาษาที่ 3 - 4

เนื้อหา เรื่อง An Airline Advertisement จากบทที่ 4 ในหนังสือ Improve Your Reading. Book 1

ลำดับชั้นการสอน

1. ขั้นเตรียมการ

- 1.1 ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนให้ทราบว่าหลังจากเรียนจบแล้วนักเรียนต้องบอกรายละเอียดและความจากข้อความที่อ่านได้
- 1.2 ครูอธิบายความหมายของเรื่องให้ผู้เรียนเข้าใจโดยใช้ภาพโฆษณาสายการบินพร้อมทั้งเน้นให้นักเรียนสังเกตลักษณะประโยคในบทโฆษณา
- 1.3 ครูให้นักเรียนฟังเพลงการโฆษณาสายการบินที่เป็นสำเนียงของเจ้าของภาษาและอ่านหนังสือตามไปด้วย
- 1.4 ครูให้นักเรียนอ่านในใจและให้ช่วยกันยกตัวอย่างประโยคที่ใช้ในการโฆษณา

2. ขั้นแสดง

- 2.1 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม เพื่อเตรียมการแสดงบทบาทสมมติให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านโดยแต่ละกลุ่มต้องแสดงเป็นโฆษณาเชิญชวนให้ผู้ฟังเดินทางไปกับสายการบินตามชื่อที่นักเรียนสมัครขึ้น
- 2.2 ครูแจกบทโฆษณาสายการบินให้กลุ่มละ 1 ใบแล้วให้หมุนเวียนกันอ่านครูเน้นให้นักเรียนสังเกตประโยคที่ใช้ในบทโฆษณาและนำประโยคเหล่านั้นมาคิดแปลงให้เหมาะสมกับบทโฆษณาของกลุ่มตน
- 2.3 ให้สมาชิกในกลุ่มร่วมกันอ่านเนื้อเรื่องอีกครั้งหนึ่ง หลังจากนั้นให้แต่ละกลุ่มเตรียมงานที่จะต้องแสดง
- 2.4 ครูให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาโฆษณานำขึ้นและครูอีกคนหนึ่งจะเปรียบเทียบกับเพื่อนในกลุ่มอื่น ๆ จะเป็นผู้สังเกตและบันทึกผลลงในใบประเมินผลที่ครูแจกให้

3. ชั้นวิเคราะห์และอภิปรายซักถามเกี่ยวกับ เรื่องที่แสดง

3.1 ครูเปิดเทปที่อัดไว้ให้นักเรียนฟัง หลังจากนั้นให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างประโยคที่แต่ละกลุ่มใช้ในการโฆษณา ครูติ - ชม เรื่องการออกเสียงและสำเนียงที่ใช้ในการโฆษณา

3.2 ครูให้นักเรียนช่วยกันตัดสินว่ากลุ่มใดพูดได้ดีที่สุด

4. ชั้นแสดงเพิ่มเติม

ทำในกรณีที่กลุ่มใดมีข้อบกพร่องในการโฆษณา ถ้าไม่มีครูเปิดเทปกลุ่มที่พูดได้ดีที่สุดให้นักเรียนฟังอีกครั้งหนึ่ง

5. ขั้นสรุป

จากข้อความในเนื้อเรื่องและข้อความในบทโฆษณาที่ครูได้อ่านเพิ่มเติมให้นักเรียนช่วยกันสรุปลักษณะของประโยคในบทโฆษณาสายการบิ๊นว่าควรจะใช้สำนวนใดบ้าง, ควรให้รายละเอียดอะไรบ้าง, สำนวนเปรียบเทียบที่นิยมใช้มีอะไรบ้าง

การประเมินผล

ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติงานในแต่ละกลุ่ม

ประเมินจากการพูดโฆษณาหน้าชั้น

ประเมินจากการตอบปากเปล่า

แผนการสอนกลุ่มทดลอง คาบที่ 5 - 6

เนื้อหา เรื่อง Five Minutes of Football จากที่ 5 ในหนังสือ

Improve Your Reading Book 1

ลำดับขั้นการสอน

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนให้ทราบว่าหลังจากเรียนจบแล้ว นักเรียนต้องตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องและสรุปใจความสำคัญได้

1.2 ครูนำนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับการแข่งขันฟุตบอลโลก โดยให้ภาพประกอบและใบคำถามนำ จากนั้นครูอธิบายความหมายของเรื่องให้ยูเรียนเข้าใจโดยนำสนทนาจากแผนภูมิแสดงตำแหน่งของผู้เล่นทั้งสองทีม

1.3 ครูให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องในใจอย่างคร่าว ๆ

1.4 ครูให้นักเรียนฟังเทปเนื้อเรื่องที่เบ้นสำเนียงของเจ้าของภาษา

2. ขั้นแสดง

2.1 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 4 กลุ่ม และให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันอ่านเนื้อเรื่องโดยตลอด

2.2 ให้ตัวแทนกลุ่มออกมาจับฉลากบัตรกำหนดบทบาทที่ครูเตรียมไว้ 4 กลุ่ม โดยเลือกกลุ่มละ 1 ใบ

2.3 สมาชิกในกลุ่มร่วมกันอ่านและทำความเข้าใจกับบทบาทที่ได้รับและช่วยกันกำหนดตัวละครให้สอดคล้องกัน

2.4 ครูให้แต่ละกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมุติตามลำดับเนื้อเรื่อง และแสดงเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ เป็นผู้สังเกตการแสดงและบันทึกผลการแสดงลงในใบประเมินผลที่ครูแจกให้

3. ชั้นวิเคราะห์และอภิปรายซักถามเกี่ยวกับเรื่องที่แสดง

3.1 ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องย่อ และให้นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับการแข่งขันฟุตบอลที่ได้ดูจากการแสดงโดยไร้คำถามต่อไปนี้

What is this game ?

Tell me about the names of these teams ?

Is the crowd very excited ? Why ?

Which side is winning at the last two minutes ?

Is it an interesting game ?

Do you like it ?

How do you feel about this game ?

3.2 ครูกล่าวชมเชยกลุ่มที่แสดงได้ดีและเสนอแนะข้อควรแก้ไข

4. ชั้นแสดงเพิ่มเติม

ทำในกรณีที่กลุ่มใดมีความเนื้อเรื่องผิดไป ถ้าไม่มีครูเปิดเทปให้นักเรียนฟังเสียงเจ้าของภาษาอีกครั้งหนึ่ง

5. ชั้นสรุป

ครูให้นักเรียนเขียนสรุปเรื่องย่อส่ง

การประเมินผล

ประเมินจากการแสดงบทบาทสมมุติ

ประเมินจากการตอบคำถาม

ประเมินจากการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่แสดง

ประเมินจากการเขียนสรุปเรื่องยอลงสมุด

แผนการสอนทดลองคาบที่ 7 - 8

เนื้อหา เรื่อง The Nine O'clock News จากบทที่ 6 ในหนังสือ Improve Your Reading. Book 1.

ลำดับขั้นการสอน

1. ขั้นเตรียมการ

- 1.1 ครูแจจุกประสงค์ในการเรียนให้ทราบว่าหลังจากอ่านเรื่องนี้แล้วนักเรียนจะต้องสามารถสรุปใจความสำคัญของข่าวได้
- 1.2 ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการสนทนาเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ เช่น

Do you like to watch television ?
Which channel do you like best ?
What is your favorite programme ?
What time is the news on ?
Do you like the news ?
Why ?
- 1.3 ครูอธิบายความหมายของเรื่องให้ยูเรียนเข้าใจโดยให้นักเรียนฟังเพลงที่เป็นข่าวที่ละย่อหน้า ครูจะเปิดให้ฟัง ๒ เที้ยว หลังจากนั้นให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่าข้อความที่ได้ฟังเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร
- 1.4 ครูให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องในใจอย่างคร่าว ๆ

2. ขั้นแสดง

- 2.1 ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่มเพื่อเตรียมการแสดงบทบาทสมมติเป็นประกาศข่าวทางวิทยุหรือโทรทัศน์โดยใช้เนื้อเรื่องที่เรียนเป็นหลัก ให้สมาชิกในกลุ่มอ่านเนื้อเรื่องได้เข้าใจโดยตลอด
- 2.2 ให้ตัวแทนกลุ่มออกมาจับฉลากบัตรกำหนดบทบาทที่ครูเตรียมไว้ 5 กลุ่ม โดยเลือกกลุ่มละ 1 ใบ
- 2.3 ให้สมาชิกในกลุ่มร่วมกันอ่านและทำความเข้าใจกับข้อความใน Role card ที่กลุ่มตนได้รับ

2.4 ให้ตัวแทนกลุ่มออกมาแสดงเป็นผู้ประกาศข่าวตามลำดับ ครูอุ้มเปิดไว้
ทุกกลุ่ม ส่วนนักเรียนกลุ่มอื่นที่เป็นผู้ชมก็จะบันทึกผลลงในประเมินผลที่ครูแจกให้

3. ชั้นวิเคราะห์และอภิปรายซักถามเกี่ยวกับเรื่องที่แสดง

3.1 ครูเปิดเทปที่อัดไว้ให้นักเรียนฟังทีละกลุ่ม หลังจากนั้นครูนำนักเรียน
สนทนาโดยใช้คำถามดังนี้

Passage 1. What is it about ?

Where did it happen ?

Is it better now ?

Do you like war ?

Why ? Give your own reason.

Passage 2. Who was Ben Kitson ?

Where did he die ?

How about his work ?

Have you known his work before ?

Passage 3. What is the news about ?

Who is Mr. Paulo Angeli ?

Why did the policemen in New York stop
work ?

Is it good to do that ? Why ?

Passage 4. What is it about ?

How about the weather this year ?

Is it a good year on the farm ?

3.2 ครูกล่าวติ - ชมและแก้ไขข้อบกพร่องเกี่ยวกับการออกเสียงและสำเนียง
ในการอ่านข่าว

4. ขั้นแสดงเพิ่มเติม

ถ้ามีกลุ่มใ้คอ่านผิดและมีข้อบกพร่องมาก กรุณาให้โอกาสออกมาแก้ตัวอีกครั้ง
ถ้าไม่มีก็ข้ามไปขั้นที่ 5

5. ขั้นสรุป

5.1 กรุณาให้นักเรียนกลุ่มที่แสดงเป็นผู้ประกาศข่าวได้ที่สุดออกมาอ่านข่าว
อีกครั้งหนึ่ง

5.2 ให้ทุกคนเขียนสรุปใจความสำคัญจากข่าวที่ได้ฟัง

การประเมินผล

ประเมินจากการตอบปากเปล่า

ประเมินจากการแสดงบทบาทสมมุติเป็นผู้ประกาศข่าว

ประเมินจากการเขียนสรุปใจความสำคัญข่าว

แผนการสอนกลุ่มทดลองคาบที่ 9 - 10

เนื้อหา เรื่อง Superdog จากบทที่ 7 ในหนังสือ Improve Your Reading

Book 1

ลำดับขั้นการสอน

1. ขั้นเตรียมการ

- 1.1 ครูแจกบัตรประสงค์ในการเรียนให้ทราบว่าหลังจากเรียนจบแล้วนักเรียนต้องตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านและสรุปใจความสำคัญได้
- 1.2 ครูให้นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับการเลี้ยงสุนัข ครูให้นักเรียนที่มีประสบการณ์ในการเลี้ยงสุนัขออกมาเล่าให้เพื่อนฟัง จากนั้นครูอธิบายความหมายของเรื่อง โดยการเล่าเรื่องจากภาพ
- 1.3 ครูให้นักเรียนอ่านในใจอย่างคร่าว ๆ หลังจากนั้นครูอธิบายลักษณะของคำประพันธ์
- 1.4 ครูให้นักเรียนฟังเทปเนื้อเรื่องที่ เป็นสำเนียงของเจ้าของภาษา

2. ขั้นแสดง

- 2.1 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ให้สมาชิกในกลุ่มอ่านเนื้อเรื่องให้เข้าใจโดยตลอด
- 2.2 ให้ตัวแทนกลุ่มออกมาจับฉลากบัตรกำหนดบทบาทที่ครูเตรียมไว้ 5 กลุ่ม โดยเลือกกลุ่มละ 1 ใบ
- 2.3 ให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันอ่านและทำความเข้าใจกับบทบาทที่ได้รับ และช่วยกันกำหนดคำพูดแสดง
- 2.4 ครูให้แต่ละกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมุติตามลำดับเนื้อเรื่องขณะแสดง เพื่อนกลุ่มอื่น ๆ เป็นผู้สังเกตการแสดงและบันทึกผลลงในใบประเมินผลที่ครูแจกให้

3. ชั้นวิเคราะห์และอภิปรายซักถามเกี่ยวกับเรื่องที่แสดง

3.1 ให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องย่อ หลังจากนั้นครูนำนักเรียนสนทนาโดยใช้คำถามต่อไปนี้

Do you have a dog at home ?

Tell your friends what it can do.

How about the dog in this story ?

Do you like it ? Why ?

Do you think it is a clever dog ?

What can it do for his master ?

Who taught it to do things ?

Did she love it ?

3.2 ครูกล่าวชมเชยกลุ่มที่แสดงได้ดีและเสนอแนะข้อควรแก้ไข

4. ชั้นแสดงเพิ่มเติม

ทำในกรณีที่กลุ่มใดที่ความเข้าใจเรื่องยังไม่ดี ครูเปิดเทปให้นักเรียนฟังเสียงเจ้าของภาษาอีกครั้งหนึ่ง

5. ชั้นสรุป

5.1 ครูเน้นให้นักเรียนสังเกตความแตกต่างของลักษณะคำประพันธ์ซึ่งแตกต่างจากที่นักเรียนเคยเรียนมา เช่น คำสัมผัส, การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และจังหวะในการอ่าน

5.2 ให้นักเรียนเขียนเรื่องย่อลงสมุดแบบฝึกหัด

การประเมินผล

ประเมินจากการแสดงบทบาทสมมุติ

ประเมินจากการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น

ประเมินจากการเขียนเรื่องย่อ

แผนการสอนกลุ่มทดลองคาบที่ 11 - 12

เนื้อหา เรื่อง The Farmer, His Horse, and His Son จากบทที่ 9
 ในหนังสือ Improve Your Reading Book 1

ลำดับขั้นการสอน

1. ขั้นเตรียมการ

- 1.1 ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนให้ทราบว่าหลังจากเรียนจบแล้ว
 นักเรียนต้องเรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องได้ถูกต้องและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องได้
- 1.2 ครูอธิบายความหมายของเรื่องให้ผู้เรียนเข้าใจโดยอธิบายจากภาพ
 ในหนังสือ
- 1.3 ครูให้นักเรียนอ่านในใจอย่างคร่าว ๆ
- 1.4 ครูให้นักเรียนฟังเทปเนื้อเรื่องที่เป็นสำเนียงของเจ้าของภาษา

2. ขั้นแสดง

- 2.1 ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ให้สมาชิกในกลุ่มอ่านเนื้อเรื่อง
 ให้เข้าใจโดยตลอด
- 2.2 ให้ตัวแทนกลุ่มออกมาจับฉลากบัตรกำหนดบทบาทที่ครูเตรียมไว้ 5 กลุ่ม
 โดยเลือกกลุ่มละ 1 ใบ
- 2.3 สมาชิกในกลุ่มร่วมกันอ่านและทำความเข้าใจกับบทบาทที่ได้รับและช่วยกัน
 กำหนดตัวละครว่าใครจะเป็นผู้แสดงหรือเป็นผู้บรรยาย
- 2.4 ครูให้แต่ละกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมุติตามลำดับเนื้อเรื่อง ขณะแสดง
 เพื่อนกลุ่มอื่น ๆ เป็นผู้สังเกตการแสดงและบันทึกผลลงในใบประเมินผล

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายซักถามเกี่ยวกับเรื่องที่แสดง

- 3.1 ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องย่อจากการแสดงของแต่ละกลุ่ม หลังจากนั้น
 นำนักเรียนสนทนาโดยใช้คำถามต่อไปนี้

How many characters are there in this story ?

Why did the farmer want to sell his horse ?

Whom did the farmer and his son meet last ?

Is he a clever man ?

What sort of person is he ?

What can we get from this story ?

ครูชมเชยกลุ่มที่แสดงได้ดีและเสนอแนะข้อควรแก้ไข

4. ชั้นแสดงเพิ่มเติม

ทำในกรณีที่กลุ่มใดมีความเนื้อเรื่องผิดไป ถ้าไม่ข้ามไปชั้นที่ 5

5. ชั้นสรุป

ครูให้นักเรียนเขียนเรื่องย่อจากการดูการแสดงบทบาทสมมติส่งครู

การประเมินผล

ประเมินจากการแสดงบทบาทสมมติ

ประเมินจากการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น

ประเมินจากการเขียนเรื่องย่อ

สื่อการสอนที่ใช้ในกลุ่มทดลอง

คาบที่ 1 - 2

1. ภาพที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่องจำนวน 5 ภาพ
2. เทป
3. ใบประเมินผลการแสดงบทบาทสมมุติ
4. บัตรกำหนดบทบาทซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

Role card 1

One person must be the narrator who gives the audience the detail about where Ben and Susan wanted to go. He (or She) should describe the weather on that night.

Two persons must take the roles of Ben and Susan while they were driving on a dark and windy night. Your group must make an appropriate conversation between Ben and Susan while they were on their journey.

Role card 2

Two persons in your group must present the conversation between Susan and Betty about the dinner. Your group must present the way how Susan reported the bad news to Betty and what happened while they were speaking.

Role card 3

One person must be the narrator who gives the audience the detail about where Ben and Susan drove to at that time and how they decided to do next. He (or She) should explain the situation on the narrow and quiet road.

The other two persons take the roles of Ben and Susan when they got lost. They must express the feeling of the people who got lost on the windy night.

Role card 4

One person must be the narrator who gives the detail of the small village.

The other two persons take the roles of Ben and Susan when they came to the small village. Then your group must present the idea of what Ben and Susan did when they saw a telephone - box.

Role card 5

Your group must finish this story in any ways your group prefer.

คาบที่ 3 - 4

1. เทป
2. ภาพโฆษณาสายการบิน
3. ใบประเมินผลการแสดงบทบาทสมมติ
4. บัตรกำหนดบทบาทซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

Role card

You are a very polite travel agent and you try to persuade everyone to fly with your airline. So you must give the audience the good information and polite persuasion by using the phrases in the passage. You should also talk about the good service he will get from your airline. Your group can change the name of the airline if you want.

คาบที่ 5 - 6

1. ไทย
2. ภาพการแข่งขันฟุตบอลโลก
3. แผนภูมิแสดงตำแหน่งของผู้เล่น
4. ใบประเมินผลการแสดงบทบาทสมมติ
5. บัตรกำหนดบทบาทซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

Role card 1

One person takes the role of the commentator who introduces the football teams to the audience. And he (or she) should explain about the crowd and his feeling at that time.

All the others take the roles of the people watching the football game. These people were very excited and your group must show what they did at that time.

Role card 2

One person must be the commentator who introduces Willis to the audience. He (or She) should tell about how many times he has played for Scotland.

One person must take the role of Willis.

Role card 3

Four persons must take the roles of Willis, Cotton, Dupont and Paton. They are playing football in their own position.

Another one must be the commentator who explains what each player is doing.

Role card 4

One person must be the commentator who explains the last two minutes of the game.

Four persons must take the roles of Patou, Crozat, Stevens and Meunier. They are playing football in their own position.

คาบที่ 7 - 8

1. เทป
2. ใบประเมินผลการแสดงบทบาทสมมติ
3. บัตรกำหนดบทบาทซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

Role card 1

Your group have to set the scene and find one person to act as a spokesman who arranges all the T.V. or radio programmes. So he or she must greet and tell the programmes to the audience.

Role card 2

Your group must be a spokesman and he must report the news from the first paragraph.

Role card 3

Your group must be a spokesman and he must report the news from the second paragraph.

Role card 4

Your group must be a spokesman and he must report the news from the third paragraph.

Role card 5

Your group must be a spokesman and he must report the news from the fourth paragraph.

คาบที่ 9 - 10

1. เพล
2. ไปประเมินผลการแสดงบทบาทสมมติ
3. บั๊กรกำหนดบทบาทซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

Role card 1

Two persons must take the roles of Mr. Ball and Mrs. Ball. You must present the conversation when Mrs. Ball told her husband to buy a dog. Your group must show where they kept the dog.

One person must be the narrator who gives the detail about the size of the dog.

Role card 2

One person must take the role of Mrs. Ball. You should present the way she taught her dog.

Another one must be the narrator who explains about her feeling and her thought at that time.

Role card 3

One person must take the role of Tiny while he is eating some food.

Another one must take the role of Mrs. Ball while she is feeding Tiny.

Another one must be the narrator who describes the size of Tiny in March, April and May. He also describes what Mrs. Ball thought while feeding Tiny.

Role card 4

One person must be the narrator who explains about what Tiny can do.

Another one must take the role of Tiny when he took his master for a walk.

Role card 5

Your group must finish the story in any ways you wish.

คาบที่ 11 - 12

1. เทป
2. ใบประเมินผลการแสดงบทบาทสมมติ
3. บัตรกำหนดบทบาทซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

Role card 1

One person must be the narrator. He must describe about the age of the farmer and his son. He must also tell the audience why he wanted to sell his horse and why they didn't ride on the horse.

The other two persons must take the roles of the farmer and his son while walking to the market. Your group must present the conversation between the farmer and his son.

Role card 2

One person must be the narrator who explains about whom the farmer and his son met after they had met the two old ladies.

The other two persons must take the roles of the farmer and his son. The farmer walked and his son rode on the horse. Then they met three old men. Your group must show what they did after they had met the three old men and you must present the conversation between the farmer and the three old men.

Role card 3

One person must be the narrator who explains about whom the farmer and his son met first on the way to the market.

The other two persons must take the roles of two men walking on the street on the way to the market. Your group must present what the two men talked to the farmer and his son.

The other two persons take the rôles of the farmer and his son when they met the two men. And your group must show how the farmer did after he had met the two men.

Role card 4

One person must be the narrator who explains about whom the farmer and his son met after they had met the two men.

The other two persons must take the roles of two old ladies on the way to the market. Your group must present what they asked the farmer.

The other two persons must take the roles of the farmer and his son. The farmer rode on the horse and his son walked. Your group must show what the farmer and his son did after they had heard the two old ladies questions.

Role card 5

One person must be the narrator who explains about whom the farmer and his son met after they had met the three old men.

The other two persons must take the roles of the farmer and his son. They were riding on the horse then they met a young woman. And your group must present how they did after this young woman talked to them.

The other one person must take the role of a young woman. Your group must present what she suggested to the farmer.

At the end of the story, the narrator must tell the audience about the fact and the lesson we had got from the story.

ใบประเมินผลการแสดงบทบาทสมมติ

เรื่อง _____ กลุ่มที่ _____

จงทำเครื่องหมาย X ในช่องว่างตามความคิดเห็นของนักเรียนต่อการแสดงในคาบนี้

	พฤติกรรมที่ต้องการจะวัด	ดีมาก 4 คะแนน	ดี 3 คะแนน	พอใช้ 2 คะแนน	ควรปรับปรุง 1 คะแนน
1.	ความพร้อมในการแสดง				
2.	ท่าทางและความคล่องแคล่วในการ แสดงออก				
3.	ความถูกต้องของภาษาที่ใช้ตามความ นิยม				
4.	การออกเสียงถูกต้อง ชัดเจน มากน้อยเพียงใด				
5.	ความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง				
6.	ความสามารถในการสวมบทบาทให้ สอดคล้องกับลักษณะนิสัยตัวละคร จากเรื่อง				
7.	ระบบหมู่ในการทำงานร่วมกัน				

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ _____

รวม _____ คะแนน
ผู้ให้คะแนน _____

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนการสอนกลุ่มควบคุมคาบที่ 1-2

เนื้อหา เรื่อง The Dry Dinner จากบทที่ 3 ในหนังสือ Improve Your Reading Book 1

ลำดับขั้นการสอน

1. ขั้นนำ

1.1 ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนให้ทราบว่าหลังจากอ่านเรื่องนี้แล้ว นักเรียนจะต้องสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์และสรุปเรื่องย่อได้

1.2 ครูทบทวนศัพท์คำว่า dark, without, telephone และทบทวนการเปรียบเทียบ Adjective ขึ้นกว่า และ Past Simple

2. ขั้นสอน

2.1 ครูนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียนโดยนำนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับการเดินทางที่ต้องประสบกับเหตุการณ์ที่เลวร้าย และให้นักเรียนที่มีประสบการณ์ดังกล่าวออกมาเล่าให้เพื่อนฟัง จากนั้นครูสรุปว่าเรื่องที่เรียนในคาบนี้ที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับเหตุการณ์เลวร้ายที่ตัวละครต้องประสบขณะเดินทาง

2.2 ครูอธิบายศัพท์และสำนวนต่อไปนี้โดยใช้ภาพประกอบ through, lie line, someone's head down against the wind

2.3 ครูให้นักเรียนฟังเทปเนื้อเรื่องที่เป็นสำเนียงของเจ้าของภาษาและฝึกออกเสียงให้ถูกต้อง

3. ขั้นทำกิจกรรม

3.1 ครูให้นักเรียนอ่านในใจและตอบคำถามปากเปล่าที่ละย่อหน้า

3.2 ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปใจความสำคัญของเรื่อง

3.3 ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่มเพื่อช่วยกันพิจารณาการเรียงลำดับภาพที่ครูกำหนดให้ โดยเรียงให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านและให้ตัวแทนกลุ่มนำภาพที่ได้

ไปติดบนกระดานดำ

3.4 ครูแจกแถบประโยคที่เป็นการบรรยายภาพ ให้แต่ละกลุ่มช่วยกันพิจารณาว่าแถบประโยคที่ตรงกับสอดคล้องกับภาพใด ให้ตัวแทนกลุ่มออกไปติดใ้ภาพนั้น

3.5 ครูให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทน ออกมาเล่าเรื่องย่อจากภาพ

3.6 ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท

การประเมินผล

ประเมินจากการตอบคำถามปากเปล่า

ประเมินจากการเรียงลำดับภาพ

ประเมินจากการเล่าเรื่องย่อจากภาพ

ประเมินจากการทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนกล่มความคมคาบที่ 3-4

เนื้อหา เรื่อง An Airline Advertisement จากบทที่ ในหนังสือ

Improve Your Reading Book 1

ลำดับชั้นการสอน

1. ขั้นนำ

1.1 ครูแจจจุดประสงค์ในการเรียนให้ทราบว่าหลังจากเรียนจบแล้ว นักเรียนต้องบอกรายละเอียดและตีความเกี่ยวกับข้อความที่อ่านได้

1.2 ครูทบทวนศัพท์คำว่า advertisement, fly, world โดยการอธิบายและให้ภาพประกอบ และทบทวนการเปรียบเทียบ Adjective ขั้นสูงสุดโดยให้นักเรียนแต่งประโยคจากการเปรียบเทียบสิ่งของใกล้ตัว

2. ขั้นสอน

2.1 ครูนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียนโดยนำภาพโฆษณาสายการบินมาให้ให้นักเรียนดู และตั้งคำถามเกี่ยวกับภาพ หลังจากนั้นครูสรุปว่าเรื่องที่เรียนในคาบนี้ก็เป็นการโฆษณาสายการบิน

2.2 ครูอธิบายความหมายศัพท์ต่อไปนี้

2.2.1 คำว่า airline, aeroplane, travel ให้นักเรียนหาความหมายจากศัพท์ท้ายเล่มและช่วยกันแต่งประโยค

2.2.2 คำว่า on time อธิบายโดยใช้สถานการณ์ที่ครูสร้างขึ้น
ดังนี้ Mary arrives at school at 8 O'clock every day. Her class begins at 8 O'clock. So we can say that Mary always comes to school on time.

2.2.3 คำว่า in the very heart of มีความหมายเหมือนคำว่า center และสำนวน second to none มีความหมายว่า number one the best

2.3 ครูให้นักเรียนฟังเพลงจากเรื่องที่เป็นสำเนียงของเจ้าของภาษา และให้นักเรียนทวนหนังสือตามไปด้วย

3. ชั้นทำกิจกรรม

3.1 ครูให้นักเรียนอ่านในใจที่จะย่อหน้าและให้นักเรียนช่วยกันตีความข้อความที่อ่าน

3.2 ครูให้นักเรียนผลัดกันตั้งคำถามและตอบคำถามกันเองจากเรื่องที่อ่าน

3.3 ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ครูแจกบัตรโฆษณาสายการบินให้แต่ละกลุ่มอ่านและหมุนเวียนกันอ่านระหว่างกลุ่ม หลังจากนั้นให้แต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปลักษณะประโยคและสำนวนที่นิยมใช้ในการโฆษณาสายการบิน

3.4 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทและแบบฝึกหัดใน worksheet

การประเมินผล

ประเมินจากการตอบคำถามปากเปล่า

ประเมินจากการตีความและบอกรายละเอียดเกี่ยวกับข้อความที่กำหนดให้

ประเมินจากการทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนกลุ่มความคมคามที่ 5 - 6

เนื้อหา เรื่อง Fine Minutes of Football จากที่ 5 ในหนังสือ

Improve Your Reading Book 1

ลำดับชั้นการสอน

1. ชี้แนะ

1.1 ครูแจจจุประสงค์ในการเรียนให้ทราบว่าหลังจากเรียนจบแล้ว
นักเรียนต้องคอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องและสรุปใจความสำคัญได้

1.2 ครูทบทวนศัพท์ต่อไปนี้โดยให้นักเรียนตอบปากเปล่า shout,
sure, throw, happen

2. ชั้นสอน

2.1 ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการนำนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับการแข่งขัน
ฟุตบอลโลกโดยให้ดูภาพและใช้คำถามนำ เช่น

Did you watch the television last night ?

Who watched the World Cup Competition ?

When did the World Cup Competition begin ?

How many countries are there in this competition ?

Who is the host country ?

What is the name of the stadium ?

หลังจากนั้นครูสรุปว่าเรื่องที่เรียนในคาบนี้ก็เกี่ยวกับการแข่งขันฟุตบอลเช่นเดียวกัน

2.2 ครูอธิบายศัพท์และสำนวนต่อไปนี้

2.2.1 ครูอธิบายคำว่า the crowd โดยให้ดูภาพฝูงชนและ
ยกตัวอย่างประโยคดังนี้

The crowd is everywhere in Bangkok.

The crowd is watching the game.

2.2.2 ครูอธิบายคำว่า goal-month โดยให้ดูจากภาพ

2.2.3 ครูอธิบายคำว่า to be over โดยใช้รูปประโยค

ในสถานการณ์ดังนี้

Your class begins at 8.30 and finishes at 4. It means your class is over at 4.

2.3 ครูให้นักเรียนฟังเทปเนื้อเรื่องที่เป็นสำเนียงของเจ้าของภาษาและพยายามฝึกออกเสียงใหญ่ๆ

3. ขั้นตอนกิจกรรม

3.1 ครูให้นักเรียนอ่านในใจและให้เติมคำลงในช่องว่างจาก sheet ที่ครูแจกให้

3.2 ครูให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงและพยายามทำเสียงให้เหมาะสมกับการบรรยายการเล่นกีฬา

3.3 ครูถามคำถามให้นักเรียนตอบปากเปล่า

3.4 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท

การประเมินผล

ประเมินจากการอ่านออกเสียง

ประเมินจากการตอบปากเปล่า

ประเมินจากการทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนกล่มความคุมคามที่ 7 - 8

เนื้อหา เรื่อง The Nine O'clock News จากที่ 6 ในหนังสือ Improve Your Reading. Book 1

ลำดับขั้นการสอน

1. ขั้นนำ

1.1 ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนให้ทราบว่าหลังจากอ่านเรื่องนี้แล้ว นักเรียนต้องสรุปใจความสำคัญของข่าวได้

1.2 ครูทบทวนคำศัพท์ต่อไปนี้

1.2.1 คำว่า famous ทบทวนโดยใช้ภาพบุคคลที่มีชื่อเสียง เช่น การภาพยนตร์, นักร้อง ครูนำนักเรียนสนทนาและให้นักเรียนแต่งประโยคโดยใช้คำว่า

1.2.2 ครูทบทวนคำว่า war โดยใช้ภาพประกอบ

1.2.3 ครูให้นักเรียนแต่งประโยคที่เป็นการเปรียบเทียบ Adjective ชื่นกว่าและชั้นสูงสุดโดยใช้ของจริงเป็นอุปกรณ์ เช่น ปากกา, คินสอ, ความสูงของนักเรียน ให้นักเรียนเขียนประโยคบนกระดานคำและให้นักเรียนช่วยกันสรุป การเปรียบเทียบ Adjective ชื่นกว่าและชั้นสูงสุด

2. ขั้นสอน

2.1 ครูนำนักเรียนสนทนาจากภาพในหนังสือ

2.2 ครูเปิดเทปให้นักเรียนฟังเนื้อเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ

2.3 ครูสอนศัพท์ใหม่ต่อไปนี้

2.3.1 story สอนโดยให้ดูตัวอย่างหนังสือนิทานแล้วสรุปว่า

This is a story.

These are stories.

Children like to read stories.

Do you like to read stories ?

2.3.2 neighbour สอนโดยใช้รูปประโยคดังนี้

ครู : Somsak, who lives near your house ?

นร.: Somchai.

ครู : Somchai is your neighbour.

2.3.3 sell all over the world สอนโดยใช้ภาพ
เช่น ผ้าไหม, ภาพนักเรียนและผลงานที่มั่งคั่งของเขา และใช้ประโยคต่อไปนี้

- Thai silk is very famous. It sells all over the world.

- Shakespear is a great poet. His books sell all over the world.

- Krisana Asoksin is a Thai famous writer.
Her books sell all over Thailand.

2.3.4 cost สอนโดยใช้ของจริงและใช้ประโยคดังนี้

ครู : How much is this book ?

นร. : Ten baht.

ครู : This book costs ten baht.

ให้นักเรียนฝึกถามกันเองโดยใช้สิ่งของอื่น ๆ อีก 2-3 ประโยค

2.3.5 leader สอนโดยใช้ภาพประกอบและยกตัวอย่างประโยค

She is a cheer leader.

3. ขั้นทำกิจกรรม

3.1 ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงทีละคน

3.2 ครูถามคำถามให้นักเรียนตอบปากเปล่าเมื่อจบแต่ละย่อหน้า

3.3 ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มย่อย ให้แต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้าโดยใช้สำนวนของนักเรียนเองภายในเวลา 5 นาที และให้ตัวแทนกลุ่มออกมาสรุปหน้าชั้น

3.4 ให้นักเรียนกลุ่มเดิมช่วยกันเขียนข่าวในหัวข้อ The Eleven O'clock News รายละเอียดในข่าวให้นักเรียนร่วมกันคิดและเขียนส่งกลุ่มละ 1 ข่าว

3.5 ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท

การประเมินผล

ประเมินจากการอ่านออกเสียง

ประเมินจากการตอบปากเปล่า

ประเมินจากการสรุปใจความสำคัญหน้าชั้น

ประเมินจากการเขียนข่าว

ประเมินจากการทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนกลุ่มนักเรียนชั้น 9 - 10

เนื้อหา เรื่อง Superdog จากบทที่ 7 ในหนังสือ Improve Your Reading
Book 1

ลำดับขั้นการสอน

1. ขั้นนำ

1.1 ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนให้ทราบว่าหลังจากเรียนจบแล้ว นักเรียน
ต้องตอบคำถามจากเรื่องท้อและสรุปใจความสำคัญได้

1.2 ครูทบทวนศัพท์ต่อไปนี้ fine, grow, learn, talk, fast
และทบทวนการใช้ Preposition โดยให้นักเรียนตอบปากเปล่า

2. ขั้นสอน

2.1 ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยนำภาพสุนัขมาให้ให้นักเรียนดูและนำนักเรียนสนทนา
จากภาพและให้นักเรียนที่เลี้ยงสุนัขที่บ้านออกมาเล่าเกี่ยวกับความเป็นอยู่และวิถีเลี้ยงสุนัข
ต่อจากนั้นครูสรุปว่าเรื่องที่เรียนในคาบนี้ก็เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสุนัขตัวหนึ่ง

2.2 ครูอธิบายศัพท์และสำนวนต่อไปนี้

2.2.1 to take someone for a walk โดยใช้ตัวอย่าง
ประโยคดังนี้

Tom takes his dog for a walk every morning.

Tiny takes his master for a walk every day.

2.2.2 คำว่า tall และ high ครูอธิบายให้นักเรียนเห็นความ
แตกต่างว่า high ใช้กับสิ่งของแต่ tall ใช้กับคน

2.2.3 ครูอธิบายการใช้ so.....that โดยใช้ประโยคดังนี้

My sister was so worried that she couldn't
sleep well last night.

Tiny ate so much that he grew too big for his sleeping box.

This box is so heavy that I can't move it.

2.3 ครูอธิบายให้นักเรียนเข้าใจลักษณะคำประพันธ์ ให้รู้จักสังเกตคำสัมผัส และจังหวะที่ควรหยุด

3. ขั้นทำกิจกรรม

- 3.1 ครูให้นักเรียนฟังเพลงจากเรื่องและฝึกออกเสียงให้ถูกต้อง
- 3.2 ครูให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงทีละคน
- 3.3 ครูถามคำถามให้นักเรียนตอบปากเปล่า
- 3.4 ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 6 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปใจความสำคัญในแต่ละตอนให้ตัวแทนกลุ่มออกมาสรุปหน้าชั้น
- 3.5 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดใน worksheet และแบบฝึกหัดท้ายบท

การประเมินผล

- ประเมินจากการตอบปากเปล่า
- ประเมินจากการอ่านออกเสียง
- ประเมินจากการสรุปใจความสำคัญ
- ประเมินจากการทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนกลุ่มความคุมคาบที่ 11 - 12

เนื้อหา เรื่อง The Farmer, His Horse, and His Son จากบทที่ 9

ในหนังสือ Improve Your Reading. Book 1

ลำดับชั้นการสอน

1. ชี้แนะ

1.1 ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนให้ทราบว่าหลังจากเรียนจบแล้ว
นักเรียนต้องตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านและเรียงลำดับเหตุการณ์ไต่ถาม

1.2 ครูทบทวนศัพท์โดยให้นักเรียนตอบปากเปล่าในคำต่อไปนี้ farmer,
horse, lady, market

2. ขั้นสอน

2.1 ครูนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียนโดยการสนทนาจากภาพในหนังสือ

2.2 ครูอธิบายศัพท์และสำนวนต่อไปนี้

2.2.1 to set out ครูสอนโดยบอกความหมายเป็นภาษาอังกฤษ
มีความหมายว่า to begin the journey.

2.2.2 to get up to get down อธิบายโดยใช้ภาพ
ในหนังสือ

2.2.3 ครูอธิบายความแตกต่างของคำว่า once, while, then
และ next พร้อมทั้งให้ตัวอย่างจากข้อความในเนื้อเรื่อง

ครูให้นักเรียนฟังเทปเนื้อเรื่องที่ เป็นสำเนียงของเจ้าของภาษาและ
ดูหนังสือตามไปด้วย

3. ขั้นทำกิจกรรม

3.1 ครูให้นักเรียนอ่านในใจและตอบคำถามปากเปล่าเมื่อจบแต่ละย่อหน้า

3.2 ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่มให้แต่ละกลุ่มสรุปข้อความแต่ละ
ตอนจากเนื้อเรื่อง ให้ตัวแทนกลุ่มออกไปพูดหน้าชั้น

3.3 ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดจาก Worksheet และแบบฝึกหัดท้ายบท

3.4 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนเรื่องใหม่โดยเปลี่ยนเฉพาะตัวละครและใช้โครงเรื่องเดิมและการเรียงลำดับเหตุการณ์เหมือนเรื่องเดิม

การประเมินผล

ประเมินจากการตอบคำถามปากเปล่า

ประเมินจากการพูดหน้าชั้น

ประเมินจากการทำแบบฝึกหัด

ประเมินจากการเขียนเรื่องใหม่

สื่อการสอนที่ใช้ในกลุ่มควบคุม

คาบที่ 1 - 2

1. ภาพที่สื่อคคลองและเรียงลำดับตามเหตุการณ์ในเนื้อเรื่อง จำนวน 5 ภาพ
2. แถบประโยคที่เป็นข้อความบรรยายภาพทั้ง 5 ในข้อ 1
3. เทป

คาบที่ 3 - 4

1. เทป
2. ภาพโฆษณาสายการบิน

คาบที่ 5 - 6

1. เทป
2. ภาพการแข่งขันฟุตบอลโลก
3. sheet แบบฝึกหัด

คาบที่ 7 - 8

1. ภาพบุคคลที่มีชื่อเสียง เช่น นักเขียน, คารา
2. เทป
3. ของจริง เช่น หนังสือนิทาน, หนังสือ, ปากกา, ดินสอ ฯลฯ

คาบที่ 9 - 10

1. ภาพสุนัข
2. เทป
3. sheet

คาบที่ 11 - 12

1. เทป
2. sheet

ภาคผนวก ข

- แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัว (สมทรง สุวรรณเลิศ และคนอื่น ๆ 2512 : 17-29)
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
- แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเบื้องต้น - แสดงตัว

คำแนะนำในการทำแบบทดสอบ M.P.I.

ต่อไปนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับความเป็นไป ความรู้สึก และการกระทำของนักเรียน
แต่ละคำถามมีช่องว่างข้างท้ายให้นักเรียนเลือกตอบว่า "ใช่", "ไม่ใช่" หรือ "ไม่แน่ใจ"

พยายามตอบตามความเป็นจริงเท่าที่นักเรียนเคยทำหรือรู้สึก ว่า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่"
ถ้านักเรียนแน่ใจว่าจะตอบอย่างไรแล้วให้ทำเครื่องหมาย X ลงในช่องว่างให้ตรงกับคำว่า
"ใช่" หรือ "ไม่ใช่" ถ้านักเรียนไม่แน่ใจว่าจะตอบอย่างไรให้ทำเครื่องหมาย X
ตรงช่องที่มีเครื่องหมาย "?" แต่ให้ทำเช่นนี้เมื่อนักเรียนไม่แน่ใจจริง ๆ เท่านั้น

โปรดตอบให้เร็ว อย่าใช้เวลาตอบคำถามนานเกินไปในแต่ละข้อ และให้นักเรียน
ตอบสิ่งที่นักเรียนคิดได้เป็นครั้งแรกเมื่ออ่านประโยคจบ โปรดทำทุกข้อ

ต่อไปนี้เป็นปรอทลงมือทำโดยเร็ว และพยายามตอบทุกข้อไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด
การทดสอบนี้ไม่เกี่ยวกับเขาวนปัญญาหรือความสามารถ แต่เป็นเพียงการทดสอบเกี่ยวกับ
ความเป็นไปและการกระทำของนักเรียน

ข้อคำถาม	ความรู้สึกหรือการกระทำ	ใช่	ไม่แน่ใจ ?	ไม่ใช่
1. ท่านรู้สึกเป็นสุขที่สุดที่ได้มีโอกาสทำงานที่ต้องใช้ความรวดเร็ว.....				
2. ในการคบเพื่อนใหม่ท่านเป็นฝ่ายทำความรู้จักเขาก่อน.....				
3. ท่านมักจะทำอะไรด้วยความรวดเร็วและเชื่อมั่นในการกระทำ ของท่าน.....				
4. ท่านมีความเห็นว่าตัวท่านเป็นคนกระฉับกระเฉง กระปรี้กระเปร่า.....				
5. ท่านจะรู้สึกไม่มีความสุขเลย ถ้าไม่ได้พบปะติดต่อกับคนอื่นหรือ เขาสักคนบ่อย ๆ.....				
6. สิ่งใดที่ท่านคิดว่าท่านมักจะชอบเป็นคนลงมือทำเอง.....				

ขอความ ✓ ความรู้สึกหรือการกระทำ	ใช่	ไม่แน่ใจ ?	ไม่ใช่
7. เมื่อไปงานสังสรรค์ท่านมักไม่มีใครแสดงตัว.....			
8. ท่านรู้สึกลำบากที่จะปล่อยให้สนุกสนานเต็มที่แม้จะอยู่ท่ามกลาง งานรื่นเริง.....			
9. ท่านเป็นคนที่มีความรู้สึกนึกชอบชั่วดีมากเกินไป.....			
10. ท่านเป็นคนชอบทำความรู้จักกับคนอื่น ๆ			
11. ท่านเป็นคนพิถีพิถันในการคบเพื่อน.....			
12. เวลาที่ท่านจะทำงานอะไรก็ตาม ท่านมักคิดว่าเรื่องคอขาด บาดตายเสมอ.....			
13. ท่านชอบงานสังคม.....			
14. ในการทำงานที่ยาก ๆ ข้าพเจ้าชอบเป็นผู้นำของกลุ่ม.....			
15. ท่านรู้สึกกระหายกายเมื่ออยู่ต่อหน้าเพศตรงข้าม.....			
16. ท่านมักมีคำแก้ตัวทันทีเมื่อถูกวิพากษ์วิจารณ์.....			
17. ท่านมีความเห็นว่าตัวท่านเป็นคนทำอะไรตามสบาย.....			
18. เมื่ออยู่ในกลุ่มที่มีการพบปะสังสรรค์ท่านมักเป็นฝ่ายเงี่ยงเฉย.....			
19. ท่านสามารถจะสนุกสนานได้เต็มที่ในงานรื่นเริง.....			
20. ท่านชอบทำงานที่ต้องใช้ความตั้งใจอย่างเต็มที่.....			
21. ท่านมักทำงานอย่างไร้ใครเอาจริงเอาจังนัก.....			
22. คนอื่น ๆ มีความเห็นว่าท่านเป็นคนกระฉับกระเฉงร่าเริง.....			
23. ท่านมีความเห็นว่าตัวท่านเป็นคนช่างพูด.....			
24. ถ้าท่านได้เปรียบคนอื่นถือว่าเป็นการฉลาด.....			

ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ (อ. 431)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เวลา 2 คาบ

คำชี้แจง ข้อสอบฉบับนี้แบ่งเนื้อหาและเวลาสอบออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

1. เนื้อหา แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 วัดความเข้าใจในการอ่านจากเรื่อง 6 เรื่อง
จำนวน 35 ข้อ
- ตอนที่ 2 วัดความสามารถในการใช้ศัพท์ที่เหมาะสมกับบริบท
และตีความสำนวนหรือข้อความโดยใช้เนื้อหาที่นักเรียน
เรียนมาแล้วโดยนำมาใช้ในสถานการณ์ใหม่ จำนวน 25 ข้อ

2. เวลา ใช้เวลา 2 คาบ โดยแยกสอบวันละ 1 คาบ ๆ ละ 50 นาที

- คาบที่ 1 ข้อสอบมี 1 ตอน คือ Unseen passage
4 เรื่อง จำนวน 25 ข้อ
- คาบที่ 2 ข้อสอบมี 3 ตอน คือ Unseen passage
2 เรื่อง จำนวน 10 ข้อ และการใช้ศัพท์ที่เหมาะสมกับ
บริบท 14 ข้อ การตีความสำนวนหรือข้อความที่กำหนดให้
11 ข้อ รวมทั้งสิ้น 35 ข้อ

3. การตอบ ให้ตอบลงในกระดาษคำตอบ

คาบที่ 1 จงอ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้ให้เข้าใจแล้วทำเครื่องหมาย X ทับข้อ a, b, c
หรือ d ที่นักเรียนคิดว่าเป็นข้อที่ถูกที่สุด (ข้อละ 1 คะแนน)

SKATING ON THIN ICE

The sun was getting warm as Philip put on his skates and prepared to go for a run. At the edge of the lake the ice was still quite hard, and he did not seem to realize there was any danger, but nearer the middle of the lake the warm sun had already begun to melt the ice.

After making a few practice turns, Philip set out with long sweeping strides to cross the lake at its widest point. In order to make himself go faster, he tried to race his own shadow as it fell on the ice ahead of him. When he was about half way across, crunch! - the weak ice suddenly broke beneath his weight, and with a splash he fell through it. All the air was sucked out of his lungs by the shock of the freezing water biting into his body, so that for twenty or thirty seconds afterwards he was not even able to scream. Then at last he found his voice, shouted for help, and almost immediately afterwards blacked out.

When he opened his eyes again, he was lying in bed in his own home, with his father bending anxiously over him. 'You should have known better than to do a silly thing like that,' were the first comfortless words he heard after his narrow escape.

ข้อความนี้ใช้ตอบคำถามตั้งแต่ข้อ 1 - 7

1. Philip skated across the lake _____.
 - a. to save his father
 - b. because he was in danger.
 - c. for fishing.
 - d. for fun.
2. Philip fell into the water because _____.
 - a. the ice was too thick.
 - b. he was too heavy for the ice.
 - c. all the air was sucked out of the lungs.
 - d. he made a hole in the ice with the practice turns.
3. After he had fallen into the water he did not scream for twenty or thirty seconds because _____.
 - a. he couldn't think what to say.
 - b. he was afraid that his father would be anxious.
 - c. the cold water stopped him breathing.
 - d. he had been shocked of the water biting.
4. 'He didn't seem to realize there was any danger' means _____.
 - a. there was no danger at all.
 - b. he didn't realize about any danger.
 - c. he was frightened because it was dangerous.
 - d. he didn't think about any danger before he started to skate.
5. Which is the same meaning of 'set out' ?
 - a. begin the journey.
 - b. have a rest.
 - c. arrive home early.
 - d. return from the journey.

6. 'blacked out' means _____.
- a. he put on dark clothes.
 - b. it was dark under the water.
 - c. he got out of the water backwards.
 - d. he didn't know what was happening to him.
7. 1. The weak ice was broken.
2. His father scolded him.
3. Philip didn't think there was any danger.
4. Then he was shocked.

Which choice is the correct order ?

- a. 1, 2, 3, 4
- b. 3, 1, 4, 2
- c. 4, 3, 2, 1
- d. 2, 1, 3, 4

Goldfish

Because goldfish can be kept easily in small ponds and aquaruium, they make good pets, but like any other pets, they must have proper care and the right kind of place to live.

A two - inch fish requires a minimum of two gallons of water containing enough oxygen to support life. Some oxygen will make its way into the water of an aquarium from the air that touches the surface; plants in an aquarium also help to furnish oxygen. Snails help to keep an aquarium clean. Thus, with plenty of plants and snails, the water in an aquarium does not have to be changed frequently.

It is important that goldfish not be overfed. They can eat dried insects, shrimp and commercially prepared goldfish food. They should never be fed more than once a day. Even then, they should not be given more food than can be consumed in about five minutes.

ข้อความนี้ใช้ตอบคำถามข้อ 8 - 14

8. Which of the following helps supply goldfish with oxygen ?
 - a. Snails.
 - b. Plants.
 - c. Shrimp.
 - d. Commercially goldfish food.
9. Which of the following is not commonly used as goldfish food ?
 - a. Dried shrimp.
 - b. Dried insects.
 - c. Snail.
 - d. Commercial goldfish food.
10. What is important to remember when feeding goldfish ?
 - a. They should be fed more than once a day.
 - b. They should be fed fresh food.
 - c. They should be fed for five minutes per hour.
 - d. They should be fed only once per day.

11. "A two-inch fish requires a minimum of two gallons of water containing enough oxygen to support life."

This sentence means _____.

- a. Two goldfish : can live in two gallons of water.
 - b. A goldfish should be kept in the water containing enough oxygen.
 - c. A two-inch fish needs at least two gallons of water to stay alive.
 - d. A two-inch fish cannot live in two gallons of water.
12. If you have a goldfish at home, where should you keep it ?
- a. In the kitchen.
 - b. In the dining room.
 - c. In the refrigerator.
 - d. In a goldfish bowl.
13. What sort of animal is goldfish ?
- a. Fierce pet.
 - b. Lovely pet.
 - c. Very expensive pet.
 - d. Clever pet.
14. What is the characteristic of goldfish ?
- a. Hard to keep in our house.
 - b. Must keep in water that clean and enough oxygen.
 - c. Can live both in the water and on the ground.
 - d. Can be fed all the time.

OUR NEW HULA HOOP

Los Angeles.

San Francisco.

Anchorage.

And now, San Diego, where we've just added two daily nonstops.

But wherever you fly from, our service will make you feel like you're on vacation the moment you step on board. Especially now that we've topped off our Islander service with the return of our delicious Volcano Punch.

Western. The only airline that gives you a hula of time all up and down the coast.

Western Airlines

The only way to fly.

ขอความเข้าใจตอบคำถามข้อ 15 - 18

15. What does the new service that Western Airlines offer you ?

- a. Delicious Volcano Punch. b. Islander service.
- c. Two daily nonstops. d. Our new hula hoop.

16. Which country that Western Airlines do not fly to ?

- a. Vancouver b. Los Angeles.
- c. San Diego. d. Anchorage.

17. "Western. The only airline that gives you a hula of time all up and down the coast. Western Airlines. The only way to fly."

In your own opinion, why does the writer say this sentence ?

- a. He wants the people to travel with his airline.
 - b. He wants to give the people a new idea.
 - c. It is a fact that everyone accepts.
 - d. It is the most famous airline.
18. "But wherever you fly from, our service will make you feel like you're on vacation the moment you step on board".
- This sentence means _____.
- a. The good service makes you feel happy and free from hard work.
 - b. Wherever you fly with Western Airlines, you'll feel anxious about the work.
 - c. You should fly with Western Airlines on your vacation.
 - d. The service will fly with you every step on the board.

THE RICE PULLER

A long time ago in China lived a farmer named Lu. People called him "Lu Always-in-a-hurry" because he tried all the time to get things done as quickly as possible. If his wife went to market he always told her that she must get back as soon as she could, and he always tried to make his son work in the fields faster and faster.

One day Lu heard some of the other farmers talking about their rice. They were saying how high it had grown, and what a lot of rice they were going to get that year.

One of them said that his rice was already four inches high.

Lu listened for a few moments and then hurried back to his farm. He measured the height of his rice at once.

It was not four inches high. It was not even three inches high.

Lu thought about this in bed that night, and then he had a wonderful idea.

He got out of bed and hurried down to the fields. By the light of the moon he took hold of one of the rice plants and gently gave it a little pull.

"That's better" he said to himself.

Then he went round pulling all the other plants until morning came and he had finished pulling all the rice plants in his field.

He went back to bed tired out but satisfied that his rice was now more than four inches high.

The next day he went into his field to look at his rice.

He was very sad when he saw it, for all the rice plants lay dead in the morning sun.

And so people in China often say to someone who tries to do things in a hurry, "Don't be a rice puller."

ข้อความนี้ใช้ตอบคำถามตั้งแต่ข้อ 19 - 25

19. What did Lu think about his rice after he had measured it ?

- a. It was high enough to pull.
- b. It was four inches high.
- c. It was less than three inches high.
- d. It was as high as the rice of the other farmers.

20. What was Lu's wonderful idea ?

- a. To pull up the other farmers' rice.
- b. To move his rice to another field.
- c. To make his rice higher than the others' by pulling it.
- d. To show that the other farmer's rice was not even three inches high.

21. What happened to Lu's rice at the end of the story ?

- a. It was all destroyed.
- b. It grew more slowly than before.
- c. It grew more than four inches high.
- d. It was still almost three inches high.

22. He went back to bed tired out but satisfied that his rice was now more than four inches high.
- a. He was very pleased with his rice plants.
 - b. He was angry with the other farmers.
 - c. He was sad about what he did.
 - d. He was happy to sleep without pulling the rice plants.

23. 1. He was sorry for his dead rice plants.
2. Lu was called a rice puller.
3. He heard his neighbour talked about their product.
4. On that night he pulled all his rice plants.

Which choice is the correct order ?

a. 1, 2, 3, 4	b. 2, 3, 4, 1
c. 3, 2, 1, 4	d. 4, 3, 2, 1

24. According to this story, what sort of person is "a rice puller" ?

a. kind	b. deligent
c. careful	d. hurried

25. In your own opinion, what can we learn from this passage ?
- a. We should think carefully before doing anything.
 - b. We should do everthing as quickly as we can.
 - c. To work at night is very good.
 - d. To do the same as other people is not good.

คาบที่ 2 จงอ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้ให้เข้าใจแล้วทำเครื่องหมาย X ทับข้อ a, b, c หรือ d ที่นักเรียนคิดว่า เป็นข้อที่ถูกต้องที่สุด (ข้อละ 1 คะแนน)

Three troops died in new border clash.

Three Thai infantrymen were killed and three others were wounded in Nam Yun District of Ubon Ratchathani Province on Friday in the third clash between Thai and Vietnamese forces since Thursday, military sources said last night.

26. How do you feel about this news ?

a. sad	b. worried
c. pleased	d. disappointed

Luang Pu Waen dies.

One of the country's most respected monks, Luang Pu Waen Suchino, died on July 2 in Chiang Mai. He was 98 years old. Their Majesties the King and Queen presided over a bathing ceremony held at Sala Ang Kaew inside Chiangmai University.

ข้อความนี้ใช้ตอบคำถามตั้งแต่ข้อ 27 - 29

27. What is the main idea of this passage ?

- The life of Luang Pu Waen Suchino.
- The work of Luang Pu Waen Suchino.
- The dead of Luang Pu Waen Suchino.
- The age of Luang Pu Waen Suchino.

28. What is the meaning of "presided over" ?

- a. To act as the chairman of the ceremony.
- b. To lead the parade.
- c. To pay high respect to.
- d. To pray in the temple.

Young factory workers in Malaysia have stopped work. their leader, Mr. Chung, says that they will return to work only when they get more money for working long hours, and doing what Mr. Chung calls "the most dangerous job in the city."

29. Who is Mr. Chung ?

- a. He is the owner of the factory.
- b. He is a young worker in Malaysia.
- c. He is the most dangerous person in the city.
- d. He is the leader of the young factory workers.

Thai products fair in Tokyo.

In a bid to reduce its trade deficit with Japan, Thailand recently opened an exhibition of a variety of some 2,000 items of Thai products. The exhibition also includes stalls selling Thai silk.

Thailand is the second ASEAN member to hold a fair, following one held by the Philippines last month.

ขอความในข้อสอบคำตอบทั้งแบบ 30 - 31

30. Why did Thailand display an exhibition of Thai products in Tokyo ?

- a. To reduce the deficit with Japan.
- b. To show some 2,000 items of Thai product.
- c. To visit and to exchange Thai product with the Japanese.
- d. To promote Thai silk in Japan.

31. Which country was the first ASEAN member that hold the last fair ?

- a. Thailand
- b. Japan
- c. The Philippines
- d. Thailand and Japan

Soccer is a game of continuous action. The game is normally played in two 45-minute halves with only a 10-minute rest period in between. Opposing teams move from one end of the field to the other, then back again, and the flow of play is stopped only when the ball goes out of bounds or when there is a penalty or a goal. Each goal is worth one point. The aim of the game is simply to score more goals than the opponent.

Each soccer team has eleven men. As in basketball, soccer players advance the ball downfield either by passing or by carrying. Basketball players pass and carry with their hands. But in soccer, only the goal-keeper may use his hands when the ball is in play. Other soccer players may not use their hands or arms, but they may use any other part of their body. Most often, they use their feet.

ขอความ^{นี้}ใช้ตอบคำถาม^{นี้}ตั้งแต่ 32 - 35

32. What is the main idea of the first paragraph ?
- How soccer is played.
 - How goals are scored.
 - The length of a soccer game.
 - One kind of Thai games.
33. What is the main idea of the second paragraph ?
- Each soccer team has 11 persons.
 - How to use your feet in soccer.
 - How to play basketball.
 - The role of the soccer players.
34. What is the different rule between soccer and basketball ?
- Scoring goals.
 - Hand using.
 - A ball.
 - No different rule.
35. What is the best title for this passage ?
- "Basketball and Soccer"
 - "The Game of Soccer"
 - "Soccer Players"
 - "A Soccer Team"
- ตั้งแต่ข้อ 36-49 เป็นการวัดความสามารถในการใช้คำศัพท์ให้เหมาะกับบริบท
จงเลือกคำศัพท์ให้เหมาะกับบริบทในแต่ละข้อ
36. Pipit Road is approximately ten metres wide. Decha Road is approximately twenty metres wide. Pipit Road is ten metres _____ than Decha Road.
- bigger
 - shorter
 - narrower
 - wider

37. If you want to have a short cut, you have to walk _____
the park.
- a. through b. into
c. on d. along
38. A service for carrying passengers and goods by air is called
an _____.
- a. air-conditioner b. airport
c. airplane d. airline
39. Mary worked hard all this morning so her mother suggested
her to have a _____.
- a. run b. rest
c. walk d. smile
40. Most students usually pay attention carefully at the _____
of the class.
- a. middle b. beginning
c. last d. first
41. It is a _____ that most of Thai people pay high respect
to the Royal family.
- a. fact b. certain
c. great d. popular
42. Somsri : "Who _____ the first place in 200 yards race ?"
Sune : "Somporn."
- a. won b. went
c. received d. found

ทั้งข้อ 50-60 เป็นการวัดความสามารถในการตีความหมายประโยคและสำนวน
จงตีความหมายสำนวนหรือข้อความที่ขีดเส้นใต้ในแต่ละข้อต่อไปนี้

50. John and Mary drove to their friend's house last night.

It was a dark and windy night so they couldn't see the road very well.

- a. a quiet night b. a night with gentle wind
- c. a full moon night d. a night with much strong wind

51. Peter doesn't like to walk along the beach because his head down against the wind. It means _____.

- a. The wind makes him have a headache.
- b. It's hard for him to walk in the strong wind.
- c. He is very happy to walk against the wind.
- d. The wind blows his head.

52. Cathay Pacific Airline flies two or three times a week to towns and cities in the very heart of Asia.

- a. It flies three times each week.
- b. It flies only three times a week.
- c. It flies not more than three times per week.
- d. It flies twice a week.

53. Air India gives us a great pleasure all the time. It is of the very best. It is second to none.

- a. It is good. b. It is the best.
- c. It is the second. d. It is as good as the other.

54. Once there was a pretty girl, with a dog which was almost as old as herself. She loved it very much.
- a. A pretty girl was a little older than her dog.
 - b. A dog was a little older than a pretty girl.
 - c. A pretty girl was younger than her dog.
 - d. A dog was as young as pretty girl.
55. The crowd of young people in the auditorium were waiting to greet Unchalee Chongkadeekit.
- a. a few persons
 - b. a large number of people
 - c. a small group of people
 - d. a group of people not more than ten
56. When the game was very exciting, young people shouted at the top of their voices.
- a. They were shouting and singing a song.
 - b. Their shouting was almost like singing a song.
 - c. They were shouting as loud as they could.
 - d. They were shouting as low as they could.
57. Jules Verne was a French writer who wrote the first modern science fiction novels. His books sell all over the world.
- a. Nobody know about modern science fiction novels.
 - b. The writer was sold over the world.
 - c. There were a lot of modern science fiction novels.
 - d. His books were very popular so many people bought them.

58. Jack wanted to go to the party with his parents but he was only 2 years old, so his mother said to him "You're too young to join the party."
- a. Jack was so small that he couldn't go to the party.
 - b. Jack was big enough to go to the party.
 - c. Jack didn't want to go to the party at all.
 - d. Jack liked to stay home with his parents.
59. Judy is a clever dog. He can do everything for himself and his master. The only thing he cannot do that his master can is talk.
- a. His master can talk and Judy can too.
 - b. Both Judy and his master cannot talk.
 - c. Judy can do everything but cannot talk.
 - d. Judy can't talk and his master can't either.
60. This year is a good year on the farm. The weather how is very good for all kinds of food plants.
- a. It is difficult to grow some food plants.
 - b. We have no all kinds of food plants.
 - c. The fruit and vegetables will be expensive.
 - d. We will get a lot of fruit and vegetables.

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ถามเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือการปฏิบัติของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ ขอให้ผู้อ่านและพิจารณาข้อความแต่ละข้อว่าสอดคล้องกับความคิดเห็นหรือการปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุด

วิธีตอบแบบสอบถาม ในแต่ละข้อจะมีช่องว่างให้นักเรียนเลือกตอบ ๒ ช่อง คือ เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อให้เข้าใจแล้วทำเครื่องหมาย X ให้ตรงกับช่องนั้น ๆ

การตอบแบบสอบถามฉบับนี้ไม่มีผลต่อคะแนนการเรียนของนักเรียนแต่ประการใด นักเรียนมีอิสระในการตอบอย่างเต็มที่ คำตอบของนักเรียนจะมีประโยชน์และมีคุณค่ามากที่สุดก็ต่อเมื่อนักเรียนตอบตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อความ	ความคิดเห็นหรือการปฏิบัติ	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
(๐) การอ่านภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ช่วยชีวิตและดำรง ดำรง ๗ กว้างขวางขึ้น.....		

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ

ในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน นักเรียนมีความคิดเห็นหรือ
การปฏิบัติตรงกับข้อความต่อไปนี้ในทางเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

ข้อความ \ ความคิดเห็นหรือการปฏิบัติ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1. ข้าพเจ้าชอบทำการบ้านวิชาการอ่านภาษาอังกฤษมากกว่าวิชาอื่น ๆ.....		
2. ข้าพเจ้าชอบการอ่านภาษาอังกฤษน้อยกว่าการพูดและการฟัง.....		
3. ข้าพเจ้ามักขาดความตั้งใจในขณะที่เรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษน้อย ๆ		
4. ข้าพเจ้าเบื่อการอ่านภาษาอังกฤษ เพราะมีคำศัพท์ที่ต้องแปลมาก.....		
5. เวลาข้าพเจ้าเรียนวิชาอื่นไม่เข้าใจข้าพเจ้าจะอ่านวิชาการอ่านภาษาอังกฤษแทน.....		
6. การอ่านภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ไม่น่าสนใจเรียน.....		
7. การเรียนการอ่านภาษาอังกฤษทำให้เกิดความสบายใจ.....		
8. การอ่านภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ต้องเรียนเพราะถูกบังคับให้เลือกเรียน.....		
9. ควรจัดให้มีการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษมากกว่า 2 คาบต่อสัปดาห์.....		
10. การเตรียมตัวศึกษาศัพท์มาล่วงหน้าจะช่วยให้การเรียนการอ่านภาษาอังกฤษได้ผลดีขึ้น.....		

ภาคผนวก ค

- ค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพกับตัว - แสดงตัว
- ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
- ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ด้านความเข้าใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ตาราง 1 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบทดสอบวัดคุณลักษณะแก้ว - แสงแก้ว

ข้อ ขบ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		ค่าอำนาจ จำแนก (t)
	$\bar{X}_H$	S_H^2	$\bar{X}_L$	S_L^2	
1	1.40	0.67	0.79	0.79	2.54
2	1.76	0.27	1.36	0.82	4.50
3	1.64	0.24	1.24	0.52	2.85
4	1.40	0.67	1.12	0.69	2.00
5	1.44	0.76	0.28	0.46	5.80
6	1.50	0.56	0.72	0.59	3.25
7	1.52	0.51	0.32	0.39	7.05
8	1.92	0.16	0.72	0.88	7.05
9	1.24	0.52	0.88	0.82	1.80
10	1.72	0.38	0.96	0.79	3.80
11	1.08	0.66	0.68	0.81	2.00
12	1.88	0.19	1.32	0.39	3.20
13	1.52	0.43	0.56	0.76	4.80
14	1.84	0.56	1.20	0.36	3.76
15	1.40	0.67	0.96	0.79	2.00
16	1.16	0.81	0.60	0.25	2.80
17	1.80	0.33	1.20	0.92	3.00
18	1.56	0.67	0.72	0.88	3.60
19	1.92	0.08	1.00	0.83	5.41
20	0.56	0.67	0.24	0.36	1.88
21	0.76	0.52	0.24	0.44	2.60
22	1.60	0.259	1.16	0.47	4.40
23	1.52	0.51	0.60	0.75	4.18
24	1.24	0.52	0.80	0.72	2.90

ตาราง 2 แสดงค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่าน
ภาษาอังกฤษ

ข้อ	p	q	pq	r
1	.29	.71	.21	.74
2	.60	.40	.24	.33
3	.63	.37	.23	.45
4	.69	.31	.21	.56
5	.14	.86	.12	.54
6	.91	.09	.08	.35
7	.54	.46	.25	.63
8	.67	.33	.22	.49
9	.55	.45	.25	.57
10	.98	.02	.02	.23
11	.74	.26	.18	.32
12	.93	.07	.07	.28
13	.44	.56	.25	.49
14	.96	.04	.04	.35
15	.77	.23	.18	.21
16	.95	.05	.05	.24
17	.82	.18	.15	.26
18	.88	.12	.11	.24
19	.79	.21	.17	.28
20	.83	.17	.14	.35

ตาราง 3 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ 1 (อ. 431) จำนวน 60 ข้อ

ข้อ	p	r	ข้อ	p	r
1	.38	.39	16	.63	.45
2	.62	.56	17	.59	.67
3	.60	.27	18	.57	.69
4	.62	.24	19	.54	.55
5	.46	.47	20	.65	.77
6	.59	.61	21	.71	.50
7	.38	.50	22	.32	.41
8	.61	.48	23	.50	.46
9	.48	.56	24	.59	.38
10	.72	.28	25	.36	.53
11	.38	.39	26	.58	.31
12	.71	.50	27	.77	.65
13	.57	.48	28	.61	.36
14	.85	.52	29	.48	.22
15	.33	.25	30	.30	.43

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อ	p	r	ข้อ	p	r
31	.61	.48	46	.59	.61
32	.55	.37	47	.59	.56
33	.50	.59	48	.65	.66
34	.74	.69	49	.71	.40
35	.46	.59	50	.65	.77
36	.69	.53	51	.67	.23
37	.42	.31	52	.46	.47
38	.30	.24	53	.64	.29
39	.70	.73	54	.29	.31
40	.59	.67	55	.63	.68
41	.62	.24	56	.63	.68
42	.57	.34	57	.65	.51
43	.74	.69	58	.64	.79
44	.68	.62	59	.74	.53
45	.69	.74	60	.64	.43

ภาคผนวก ง

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- ผู้ตรวจแผนการสอน
- ผู้ตรวจแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
- ผู้ตรวจแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ทรงจรรยาบรรณในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ มี 5 คน ดังนี้
 - 1.1 ผศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
มศว.ประสานมิตร
 - 1.2 ผศ.สุนันท์ ศลโกสุม สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มศว.ประสานมิตร
 - 1.3 ดร.พัชรประภา อกุลวิทย์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
มศว.ประสานมิตร
 - 1.4 อาจารย์พูนสุข สาลีผล โรงเรียนเคหะปัตตานยานุกูล
อ.เมือง จ.ปัตตานี
 - 1.5 อาจารย์บัวไลพร กฤษณา โรงเรียนสามพรานวิทยา
อ.สามพราน จ.นครปฐม
2. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ มี 3 คน ดังนี้
 - 2.1 ผศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
มศว.ประสานมิตร
 - 2.2 ผศ.สุนันท์ ศลโกสุม สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มศว.ประสานมิตร
 - 2.3 ผศ.จิราภรณ์ บุญส่ง สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มศว.ประสานมิตร
3. แผนการสอน
 - 3.1 ผศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
มศว.ประสานมิตร
 - 3.2 ดร.พัชรประภา อกุลวิทย์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
มศว.ประสานมิตร
 - 3.3 ดร.รุติมา เจียมศิริ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
มศว.ประสานมิตร

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนการอ่าน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรม
การแสดงบทบาทสมมติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครู

บทคัดย่อ
ของ
บงกช สัมพันธ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กันยายน 2529

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษและศึกษาปฏิสัมพันธ์ของกิจกรรมในการสอนการอ่านกับบุคลิกภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว ที่เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติและเรียนโดยทำกิจกรรมตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ โรงเรียนเกษตรนันทนาบุญกุล อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี จำนวน 60 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบทดสอบมาตรฐานวัดบุคลิกภาพ M.P.I. (Maudsley Personality Inventory) กลุ่มที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอย่างละ 15 คน จะได้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มละ 30 คน โดยกลุ่มทดลองเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติและกลุ่มควบคุมเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยทำกิจกรรมตามคู่มือครู หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านและแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทิศทางแบบ Several observations per cell โดยใช้สูตร Two-Way Anova

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ปฏิสัมพันธ์ของกิจกรรมในการสอนการอ่านกับบุคลิกภาพมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

A COMPARATIVE STUDY OF MATHAYOM SUKSA IV STUDENTS' READING
COMPREHENSION AND INTEREST IN LEARNING ENGLISH READING
THROUGH ROLE-PLAYING AND THROUGH ACTIVITIES
PLANNED IN THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT

BY

BONGKOT SAPPAPAN

Presented in partial fulfillment of the requirement
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

September 1986

D

The purpose of this study was to compare the English reading - comprehension achievement, and the students' interest in English reading learning, and to study the interaction between two personalities of Mathayom Suksa IV introvert and extrovert students studying through role-playing and through activities planned in the teacher's manual.

60 Mathayom Suksa IV boy and girl students studying in Science-Mathematics programme of the academic year 1986, from Dechapattanayanukul School in Pattani, were selected as the subjects by using stratified random sampling technique based on their personalities from the Maudsley Personality Inventory. Fifteen introvert students and fifteen extrovert students were assigned into the experimental group learning through role-playing; whereas the same number of the students were assigned into the control group learning through the activities planned in the teacher's manual. The English reading comprehension achievement tests and the questionnaires on the interest in English reading learning were administered immediately after the treatment. The Two-Way Analysis of Variance was statistically used to test the differences in the students' English reading-comprehension achievement, the students' interest in English reading learning scores and the interaction between the two activities and the two personalities.

The findings indicated that :

1. There was significant difference in English reading-comprehension achievement of introvert and extrovert students studying through role-playing and through activities planned in the teacher's manual at the .01 level.

2. There was significant difference in the students' interest of the English reading learning of introvert and extrovert students studying through role-playing and through activities planned in the teacher's manual at the .01 level.

3. There was no interaction between the two activities and the two personalities in each group of the students.